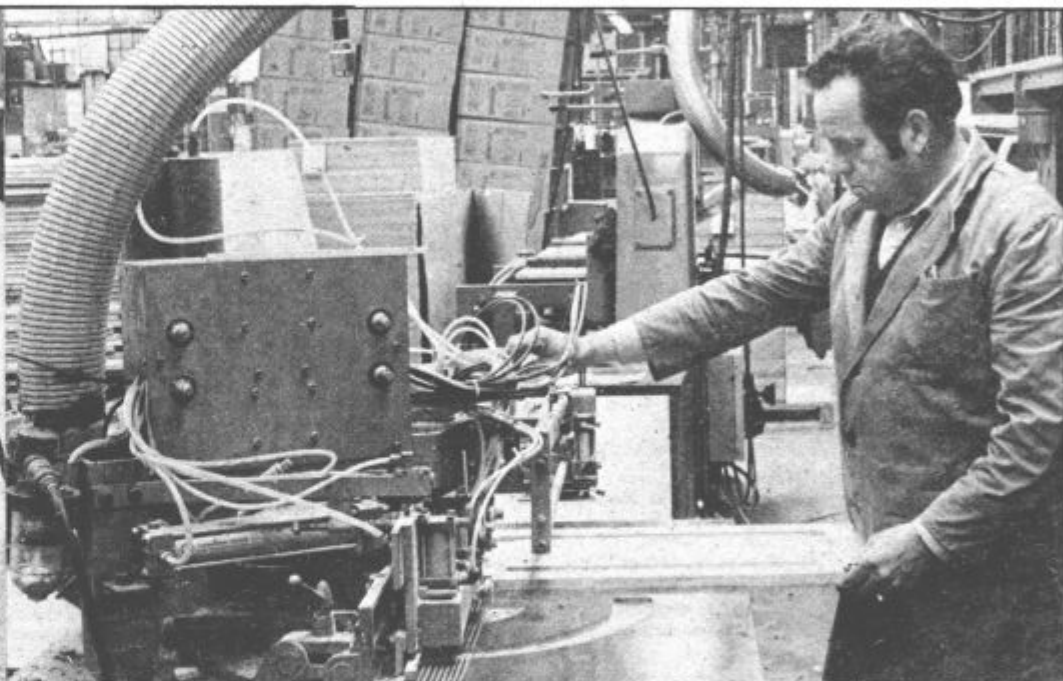

DOMOVINA

*Domovino spoštujem in jo rada imam,
kot mater, kot najdražjo knjigo,
kot igračo, ki se z njo igram
in dom, ki ga imam.*

*Danes praznik slavi,
zato smo ponosni vsi.
Zastave plapolajo,
otroci se igrajo.*

*Domovina, to je šest cvetov,
ki se povezujejo v enega bratskega,
z imenom Jugoslavija!*

Urška Delčnjak, 5. a, OŠ Miha Pintar-Toledo

Titovo Velenje

Zasedanje zborov

V torek so se na 13. sejo sešli delegati družbeno-političnega zbora Skupščine občine Velenje.

Poslušali so poročilo o delu delegatov iz SR Slovenije v Zveznem zboru skupščine SFRJ, stališča in predloge za dopolnitev smernic in nalog Občinske kulturne skupnosti pri nadaljnjem razvoju kulture v občini Velenje.

Osrednja točka zasedanja Zbora združenega dela je bila informacija o gospodarskih gibanjih v občini Velenje v prvih devetih mesecih letos. O tem, kako smo v tem času gospodarili, smo že pisali. Delegati DPZ pa so menili, da bi bilo gradivo potrebno bolj prirediti za delegate, v njem uporabiti več analitičnega pristopa, delegate seznaniti z bistvom in manj s suhoparnimi številkami.

Gradivo mora biti takšno, da bomo iz njega lahko izpeljali potrebne ukrepe in sklepe.

Delegati so se seznanili tudi z osnutkom dogovora o usklajevanju davčne politike v letu 1984 in osnutkom sporazuma o uskladitvi davčne politike v občinah celskega območja za prihodnje leto ter s poročilom o izvajanju davčne politike v občini Velenje. Seznanili so se tudi o predsanacijskih aktivnostih in pripravi sanacijskih programov v Gorenju. Predsanacijske aktivnosti so bile usmerjene predvsem v zagotavljanje povečane proizvodnje in izvoza, odpravljanje žarišč tekoče izgube ter vzdrževanju likvidnosti. Opravljene so bile tudi diagnoze stanja v vseh delovnih organizacijah, sozda, pripravljajo pa se tudi že sanacijski programi za vse DO, ki so v letošnjem prvem

polletju poslovale z izgubo. Izdelava sanacijskih programov za Gorenje TGO in GPS poteka v okviru posebej imenovanih delovnih skupin, ki jih usmerjajo poslovodni delavci. Zasnova sanacije temelji predvsem na obstoječih programih in povečanju notranje učinkovitosti poslovanja, na izboljšanju kvalitete izdelkov, povečanju tehnološke globine, odpravi ozkih grl in najnujnejših posodobitvah tehnologije. Delegati so sprejeli sklep o dopolnitvi sklepa o izreku začasnih ukrepov družbenega varstva. Igorja Simončiča so imenovali za člana začasnega kolegijskega poslovodnega organa DO TGO odgovornega za področje tehnologije, inovacij in investicij.

Včeraj so se sešli na seji delegati zbora krajevnih skupnosti, ki so obravnavali kar 20 točk dnevnega reda. Danes pa delegati zbora združenega dela Skupščine občine Velenje. Dnevni red je še obsežnejši, v njem je kar 22 točk.

Mozirje

Ocena lastnega delovanja

Včeraj popoldne je bila v nazarskem delavskem domu 15. seja občinskega komiteja ZKS Mozirje. Člani komiteja so poglobljeno ocenili svoje sodelovanje z osnovnimi organizacijami zveze komunistov in obravnavali delo osnovnih organizacij v vseh okoljih. Posebno pozornost so namenili oceni uresničevanja statutarne obvez

komunistov v občini Mozirje, pri tem pa so se še posebej soočili z vprašanji ugleda zveze komunistov, z likom komunista in njegovo aktivnostjo ter z ostalimi pomembnimi zadevami svojega vsakdanjega delovanja. V nadaljevanju seje so obravnavali eno izmed trenutno najpomembnejših področij v Gornji Savinjski dolini.

Gle namreč za uresničevanje in uveljavljanje nalog na področju kadrovske politike v mozirski občini.

Sporočamo vam, da bo zaradi praznika izšla naslednja številka Našega časa 8. decembra.

Proslava ob dnevu republike

Moja pesem ni le moja pesem — pod tem skupnim naslovom je bila sinoči v dvorani doma kulture v Titovem Velenju osrednja proslava v občini Velenje v počastitev 40-letnice rojstva naše Socialistične federativne republike Jugoslavije. Godbeniki, pevski zbori, solisti ter recitatorji so izvedli Kantato Blaža Arniča na to Kajuhovo besedilo. Osrednji govor ob tej pomembni obletnici je imela nova predsednica občinske konference Socialistične zveze delovnega ljudstva Velenje Nada Zavolovšek-Hudarini.

Izvršni svet Skupščine občine Velenje vsako leto za praznik re-

publike podeljuje priznanja delovnim ljudem, občanom temeljnim in drugim organizacijam združenega dela, samoupravnim skupnostim društvom za uspehe, dosežene na posameznih področjih ustvarjalnosti.

Sinoči so ta priznanja podelili: Barbari in Jožetu Karničniku, Elizabeti in Ladislavu Hrastniku, Berti in Francu Hrastniku ter Marjani in Francu Rotovniku (vsem za uspehe na področju kmetijstva), Marjanu Kacu za prizadevano delo pri izdelavi prostorskega plana, Janezu Ehartu za uspešno delo pri izgradnji teniških igrišč Zdenki Slatinjek za uspešno delovanje v ZSMS, organih krajevnih skupnosti Ko-

novu in širši družbenopolitični skupnosti, gradbenemu odboru za izgradnjo toplo-vodnega omrežja v KS Kono-ovo za izjemna prizadevanja in rezultate pri izgradnji omrežja za daljinsko ogrevanje v KS Kono-ovo, strelski družini Mrož Titovo Velenje za dolgoletno uspešno delovanje, Zvezi tabornikov občine Velenje kot posebno priznanje ob tridesetletnici uspešnega delovanja, pionirskemu odboru osnovne šole Miha Pintar Toledo Velenje za najbolj uspešno uresničen program pionirskega odreda in uspešno sodelovanje z občinsko zvezo DMP, in delovni organizaciji Elkoj — tozd konfekcija Šoštanj.

Za 29. november

iskreno čestitamo

vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje!

Skupščina občine Velenje
Izvršni svet skupščine občine Velenje
Občinska konferenca SZDL Velenje
Občinski komite ZKS Velenje
Občinski svet ZSS Velenje
Občinski odbor ZZB NOV Velenje
Občinska konferenca ZSMS Velenje
Občinska konferenca ZRVS Velenje
Občinski štab TO občine Velenje

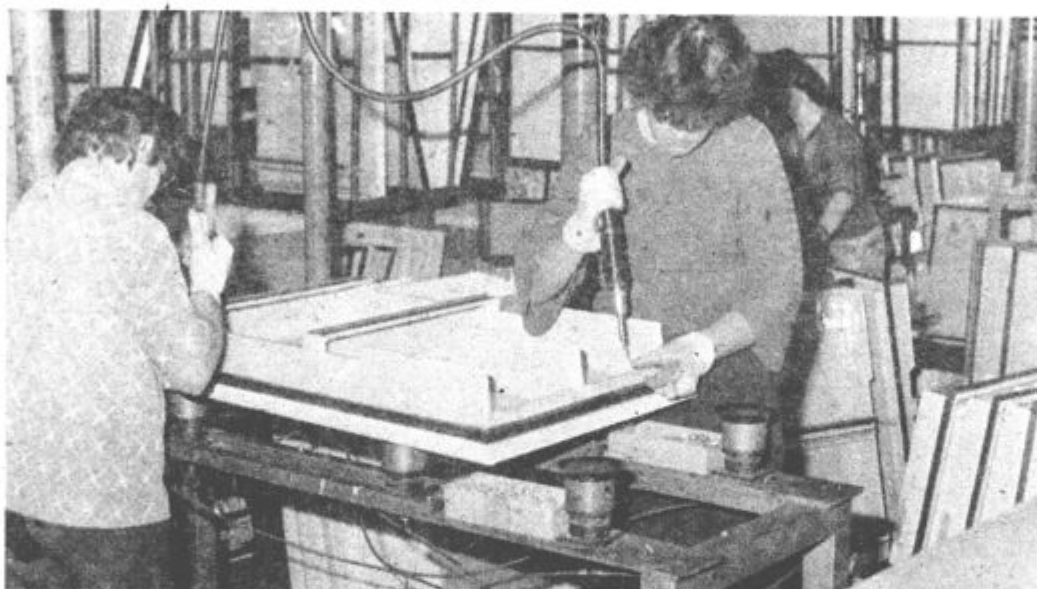
Gorenje

Razmišljanja o prihodnosti

V okviru Gorenja je že v polnem razmahu javna razprava o prihodnji usmeritvi te sestavljene organizacije združenega dela. V razmišljanja, kakšno naj bo Gorenje jutri, se vključujejo strokovne službe, družbenopolitične organizacije in samoupravni organi. Teze o prihodnji programski usmeritvi, obnovi sozda Gorenje, izhodiščih za sestavo plana za leto 1984 ter o nadaljnjem razvoju družbenoekonomskih in samoupravnih odnosov pa obravnavajo še zbori delavcev oziroma delovne skupine. Pričakujejo pa, da se bodo v javno razpravo, ki naj bi bila čim bolj kritična in ustvarjalna, vključilo tudi kar največ institucij, organov in organizacij zunaj Gorenja, da bi bile predlagane usmeritve kar najboljše.

Programsko razvojna usmeritev: Predlagano je, da naj bi bili temeljni nadaljnega dolgoročnega razvoja sozda Gorenje koncepti „Dom“, „Zeleni program“, „Tehnološka oprema“ in „Birotehnična oprema“. Za navedene programe bo Gorenje obvladovalo tudi strateške sestavne dele. Bistveno področje delovanja Gorenja v vseh konceptih pa bo mikroelektronika.

Obnova Gorenja: S projektom „Obnova Gorenja“ želijo opredeliti izhodišča za ponovno ureditev poslovnega sistema in odpravo težav, s katerimi se srečujejo. Prvič bo v naši republiki združeno slovensko svetovalno znanje na določenem projektu. Po potrebi bodo pri izdelavi projekta sodelovale tudi svetovalne organizacije iz tujine. Delo svetovalnih organizacij bo strokovno usmerjala, usklajevala in spremljala Po-

slovna skupnost za svetovanje Ljubljana.

Usmeritve in cilji sozda Gorenje v letu 1984: z večjim izkoriščanjem obstoječih proizvodnih zmogljivosti, posebej pa tudi notranjih rezerv, naj bi prihodnje leto povečali fizični obseg proizvodnje za najmanj 10 %. Osvojili bodo proizvodnjo novih generacij izdelkov v okviru obstoječih programov. Pri tem bo osnovno vodilo zmanjšanje porabe vseh vrst energije. Fizični obseg konvertibilnega izvoza se bo povečal za okrog 12 do 13 %, predvsem na račun občutnega povečanja konvertibilnega izvoza tistih delovnih organizacij, ki prodajo za zdaj na tujem manj kot petino fizičnega obsega

proizvodnje. Število zaposlenih pa naj bi, v primerjavi z letom 1983, ostalo skorajda nespremenjeno.

Nadaljnji razvoj družbenoekonomskih in samoupravnih odnosov: med drugim je predvidena makroorganizacijska preosnova velenjskega dela Gorenja. Predlagano je, da bi se Gorenje TGO zaradi velikega obsega proizvodnje in različnih programov preoblikovala v več delovnih

organizacij, ki bi bile zaokrožene programsko proizvodne celote. Reorganizirali naj bi tudi delno organizacijo Gorenje Promet Servis, Gorenje Interno banko pa organizirali v skladu z blagovnimi oziroma finančnimi tokovi ter s potrebami in možnostmi principa- lov. Predvidena pa je še reorganizacija delovne skupnosti skupnih služb sozda Gorenje oziroma njena nova organiziranost.

Borci mozirske občine

Okrepljeno delovanje

Pred nedavnim je bila v Mozirju seja občinskega odbora ZZB NOV Mozirje, ki so se je udeležili tudi člani sveta občine Mozirje. Na seji so med drugim spregovorili o nekaterih najpomembnejših nalogah borčevske organizacije v sedanjem obdobju in sprejeli poslovnik o delu občinskega odbora in njegovih organov, osrednjo točko dnevnega reda pa so namenili delu

in vlogi borcev in njihovih organizacij pri uresničevanju sklepov zadnjih sej centralnih komitejev zveze komunistov Slovenije in Jugoslavije ter konferenc socialistične zveze. Na seji so sprejeli vrsto sklepov, ki bodo bistveno vplivali na uspešnost uresničevanja bodočih nalog borčevskih organizacij mozirske občine.

„Naša beseda 84“

Pregled kulturne ustvarjalnosti

Mladi Gornje Savinjske doline se marljivo pripravljajo na kulturni teden, ki ga bodo tudi v občini Mozirje pripravili v mesecu februarju. V sodelovanju z zvezo kulturnih organizacij in občinsko zvezo prijateljev mladine bodo tudi tokrat pripravili občinsko prireditev »Naša beseda«, ki seveda ni tekmovalna, ampak pregled kulturne ustvarjalnosti mladih mozirske občine na vseh področjih kulturne dejavnosti.

Vegrad

Kljub dobrim rezultatom so zaskrbljeni

Gradbeništvo je v zadnjem času še v posebej velikih težavah, saj je zaradi zaostrenega gospodarskega stanja investicijskih vlaganj vse manj. Kljub vsemu pa so rezultati, ki so jih dosegli delavci Vegrada v letošnjem devetmesečju, še vedno ugodni. Niso sicer tako dobri kot preteklo leto, poudarja pomočnik direktorja Ivo Klobčar, vendar pa precej boljši kot so načrtovali.

Ustvarili so za dobri 2 milijardi celotnega prihodka in skupaj s stanovanjskim prispevkom za 584 milijonov dinarjev skladov. Ivo Klobčar pravi: „Rezultati, ki jih dosega Vegrad v prvih devetih mesecih letošnjega leta so dokaj uspešni, glede na stanje, v kakršnem smo. Investicijskih vlaganj je vse manj, zato pa je med gradbenimi delovnimi organizacijami zelo velika konkurenca. Investitorji nas prav zaradi tega izsiljujejo z nizkimi cenami in zahtevami po kreditih. Tako smo mnogokrat primorani sprejemati dela po zelo nizkih, pogosto komajda še akumulativnih cenah. Cene gradbenemu repromaterialu skokovito naraščajo, mi pa naših cen ne moremo povišati.“

Dobri rezultati so vsekakor odraz dela v tujini, kjer so opravili

do konca septembra za 575 milijonov dinarjev del, izvoz, ki se jim ob tem priznava pa je znašal 138 milijonov dinarjev, kar je trikrat več kot je znašal lansko leto, letošnji optimistični plan, pa so preslegli s tem za 88 odstotkov. Ob tem je potrebno povedati tudi, da je znašal njihov uvoz le 8 milijonov dinarjev; torej je razmerje med izvozom in uvozom v Vegradu zelo ugodno. Dobre rezultate so gotovo dosegli tudi zato, ker so v preteklosti oblikovali lastna obratna sredstva. Brez njih bi bili sedaj v nemogočem položaju, saj bi jih visoke obresti postavile na rob rentabilnosti.

Kljub vsem dobrim rezultatom pa delavcem Vegrada standard močno pada. Prevelika inflacija je izničila njihove napore na tem področju. V letošnjem letu so uspeli povečati osebne dohodke le za 13 odstotkov.

Ocenjujejo, da se do konca leta njihovi rezultati bistveno ne bodo spremenili in da bodo skupno s stanovanjskim prispevkom v letošnjem letu ustvarili za okoli 160 milijonov skladov. Zmogljivosti imajo zasledene, žal, ob zelo nizkih cenah.

M. Z.

Delavci zaposleni pri zasebnih obrtnikih

Občni zbor sindikata

10. decembra, ob 17. uri bo v restavraciji Nama občni zbor sindikata delavcev zaposlenih pri samostojnih obrtnikih. Na njem bodo izvolili novo vodstvo, spregovorili bodo o dosežanjem delu in si začrtali pot za naprej. Seveda ne bodo izostala tudi vprašanja, ki te delavce najbolj pesterje; to je stanovanjska problematika in izobraževanje.

Že v decembru se bodo delavci zaposleni pri samostojnih obrtnikih lahko udeležili treh poučnih izle-

tov. Delavci lesno predelovalne stroke si bodo ogledali Tovarno pohištva Meblo v Novi Gorici, delavci v kovinsko predelovalni stroki tovarno orodja Unior v Zrečah, za delavce čevljarje, tapetnike in usnarje pa pripravljajo izlet v tovarno čevljev Peko v Trzinu.

Točne informacije lahko delavci, zaposleni pri samostojnih obrtnikih, dobe na Občinskem sindikalnem svetu Velenje, kjer se do 2. decembra lahko tudi prijavijo za izlete.

Prejeli priznanja Politike ekspres

Titovemu Velenju zlata plaketa za primerno stanje varnosti

Pretekli teden so v Titovem Velenju predstavniki Politike ekspres iz Beograda podelili priznanja za zasluge na področju

vzgoje in izobraževanja, osveščanja, organizacije preventivnih akcij in drugih dejavnosti na področju varnosti v cestnem prometu.

Priznanja so podelili na osnovi predloga Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu in rezultatov študije stanja, varnosti v

cestnem prometu v letu 1982.

V redakciji Politike ekspres in Radia Beograd so se pred petimi leti, po dolgem razmišljanju, kako bi prispevali k izboljšanju varnosti na cestah, odločili, da organizirajo akcijo, ki so jo poimenovali „Moje mesto — varno mesto“. V akcijo so se kar hitro vključila vsa mesta Jugoslavije. Ob tem so začeli prav v vseh okoljih več razmišljati o teh vprašanjih.

Vsako leto podelijo posebna priznanja — zlate plakete mestom, ki niso imela smrtnih žrtev. Med takšnimi šestimi mesti v Jugoslaviji sta bila v preteklem letu Slovenj Gradec in Zalec.

Zlata plaketa Politike ekspres je prejelo tudi mesto Titovo Velenje in Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Velenje za primerno stanje varnosti v cestnem prometu v kategoriji mest do 30.000 prebivalcev.

Plaketo je prejel tudi Center za informiranje, propagando in založništvo. Priznanja pa so prejeli še Vzgojno izobraževalni zavod, Postaja Milice, Združenje šoferjev in avtomehaničkov, Jože Miklavc in Jože Zakošek.

Po Šaleški planinski poti

Izlet na Paški Kozjak je bil zadnji v tem letu. Bil je zelo zanimiv, saj so nas vpdili mladi vodniki.

Zjutraj, pred 8. uro, smo se zbrali pred šolo. Vodniki so dobili še zadnja navodila. Nato smo se odpravili na pot. Prva postojanka je bila pri Ramšaku. Nekoliko se nas je lotevala že utrujenost, a vodniki so nas več časa spodbujali. Bližali smo se vrhu Paškega Kozjaka. Kmalu smo se znašli v topli koči, kjer nas je oskrbnica Franja

prijazno sprejela. Postregla nam je s toplim čajem, ki se nam je vsem prišel. Po krajšem počitku smo se odpravili proti Hudi luknji. Ves čas smo se pohodniki šalili z vodniki in tako pozabili na utrujene noge. Imeli smo se lepo. Zelim si, da bi nas še kdaj kam popeljali.

Dopisnica planinskega krožka MPT
Mojca Jevčnik, 5. a

NE

»NAŠ ČAS«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, cesta Františka Foita 10.

»NAŠ ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstnevnik »Šaleški rudar«, kot tednik pa izhaja »Naš čas« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk — odgovorni urednik (v. d. direktorja in glavnega urednika), Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Boris Zakošek, Mira Zakošek in Milena Krstič-Planinc (novinarji).

Izhaja ob četrtrkih. Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, telefoni (063) 850-087,

850-317, 850-316.

Brzojavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvida je 10 dinarjev. Letna naročnina za individualne naročnike je 432 din (mesečna je 36 din) za inozemstvo 900 dinarjev.

Letna naročnina na Naš čas z rubriko Uradni vestnik občine Velenje za temeljne in druge

organizacije združenega dela, delovne skupnosti, družbenopolitične organizacije, samoupravne interesne skupnosti in krajevne skupnosti ter zasebne obrtnike pa znaša 720 din in je plačljiva vnaprej.

Ziro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, korekture,

tisk in odprema: ČGP Večer, Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »Naš čas« se po mnenju sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Programsko volilna konferenca SZDL Velenje

Vsak mora pridobiti deset novih aktivistov

ČEPRAV JE BILO DELO OBČINSKE KONFERENCE SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI VELENJE V PRETEKLEM MANDATNEM OBDOBJU DOKAJ USPEŠNO, NA PROGRAMSKO VOLILNI KONFERENCI, V PETEK PREJŠNJI TEDEEN, NISO GOVORILI O USPEHIH, AMPAK SO VEČJI DEL POZORNOSTI NAMENILI NALOGAM, KI JIH BO TREBA ŠE URESNIČITI. REŠITVE SO DANE, NAKAZAL JIH JE DOSEDANJI PREDSEDNIK OBČINSKE KONFERENCE TONE SELIGA V SVOJEM BOGATEM REFERATU, ZELO KONKRETNO PA SO ZAPISANE TUDI V SPREJETIH PROGRAMSKIH SMERNICAH IN KOT TAKE SO ZA VSE FRONTNE DELE SOCIALISTIČNE ZVEZE OBVEZUJOČE.

V svojem poročilu je Tone Seliga orisal težave s katerimi se srečujemo ter izpostavil nekaj konkretnih vprašanj, za katera pa ni kriva naša samoupravna ureditev, ampak ljudje, kot je poudaril, ki v tem sistemu delajo.

Tako imamo na primer v občini vrsto primerov, ko posameznih pereh vprašanj nikakor ne uspejo razrešiti, kljub pozivom upravnim organom, strokovnim službam in skupščinam interesnih skupnosti.

Takšni pojavi pa v veliki meri vplivajo na zavestno pasivnost občanov in tudi na ustvarjanje prepričanja, da se po samoupravni poti ne da razrešiti tistih vprašanj, ki so opredeljene v raznih samoupravnih sporazumih in družbenih dogovorih. Volilne seje krajevnih konferenc Socialistične zveze v krajevnih skupnostih, so pokazale,

da je zlasti v mestnih krajevnih skupnostih, kjer nosijo odgovornost, za vzdrževanje raznih stanovanjskih in komunalnih naprav družbeno izvajalske organizacije, nakopičenih toliko problemov, da bo treba v občinski skupščini sprejeti vrsto najstrožjih ukrepov. Bolj se bomo morali zavedati, da osebni standard občanov pada in da so zato toliko bolj občutljivi na malomarno in počasno delo tistih, ki se jim to slabo delo prav nič ne odraža v osebnih dohodkih.

V vseh okoljih še tudi nismo dojeli bistva stabilizacijskih naporov in bolj odgovornega ponašanja. Za mnoge od problemov moramo po njegovih besedah poiskati krivdo tudi v neustreznem delu Socialistične zveze in njenih frontnih delov. Stagnacijo v razvoju krajevnih samouprave zlasti v mestnih krajevnih skupnostih, lahko preokrenemo le, če

Med sejo občinske konference SZDL Velenje

Novo predsedstvo

Nova predsednica občinske konference SZDL Velenje je postala Nada Zavolovšek-Hudarin, podpredsednik Slavko Korenič in sekretar Roman Ledinek.

Predsedstvo pa sestavljajo še: Drago Bahun, Janez Basle, Andrej Grebenšek, Alojz Kikec, Franjo Korun, Jože Kovač, Milan Kretič, Marija Kuzman, Lea Kukič, Alojz Napotnik, Helga Novak, Stane Planinc, Anton Seliga, Franc Trebše, Karel Uranjek, Stane Voyk, Janež Živko in Nestl Žgank.

Novoizvoljena predsednica OK SZDL Velenje Nada Zavolovšek-Hudarin v pogovoru z dosedanjim predsednikom Tonetom Seligom

Iz razprave

MAJDA NAGLOST je opozorila, da pogosto kritiziramo delo v krajevnih skupnostih, ob tem pa pozabljamo koliko volonterskega dela je opravljenega v številnih samoupravnih organih, družbeno političnih organizacijah in društvih. Pri delu bi nujno potrebovali več pomoči strokovnih služb, upravnih organov oziroma inšpekcijske službe pa naj bi delovale bolj vzgojno in bi krajevnim skupnostim pomagale pri uresničevanju njihovih želja oziroma nalog. Skratka, gre za to, da ustvarimo ustrezne pogoje za delo v krajevnih skupnostih.

JOŽE VEBER je dejal, da smo z oblikovanjem krajevnih konferenc ustanovili forum in se z njimi oddaljili ljudem. V času stabilizacijskih prizadevanj pa je aktivistično delo, ki ga v zadnjem času ni bilo čutiti, nujno potrebno. Zato mo-

ramo spodbujati metode dela v uličnih oziroma vaških odborih, v mestih je treba uveljaviti sekcijsko delo in se zavzemati, da bo Socialistična zveza vsaj enkrat na leto organizator zbora občanov.

ALOJZ KIKEC: je spregovoril o delovanju našega delegatskega sistema in to od krajevnih skupnosti do najvišjih organov — zvezne skupščine. Zavzel se je za realnejše načrtovanje, ki je pogoj za uspešno delo na vseh področjih. Poudaril pa je tudi, da je tako imenovana inteligenca premalo vključena v delo krajevnih skupnosti na vseh ravneh.

RAFKO BRLOČNIK: je poudaril, da se moramo odločno upreti vsakršnemu samoupravnemu administriranju, da mora končno zaživeti kadrovska politika, o kateri v zadnjem času toliko govorimo, pa vendar lahko ponovno ugotovimo, da je nimamo. Pri delu pa je treba v vsakem okolju izhajati iz potreb človeka. SZDL

ne more in ne sme biti razreševalec komunalnih vprašanj, temveč usklajevalec vseh aktivnosti v krajevnih skupnostih.

BOGO ZAGER je spregovoril o delu in življenju v najmlajši krajevni skupnosti — Edvarda Kardeja, kjer še po treh letih, ko so se sem naselili prvi stanovanjci, stvari osnovnega pomena za delo in življenje niso razrešene. Po njegovih besedah pa je tudi nespregledljivo, da pri načrtovanju novih sosesk premalo ali sploh ne sodelujejo tisti, ki bodo v njih stanovali.

MIRKO ŽOLNIR — spregovoril je o pomembnosti in potrebnosti dela na področju raziskovalne in množične inventivne dejavnosti ter o dosedanjih uspehih na tem področju v občini Velenje.

MILAN KRETIČ se je dotaknil mladinskega doma, objekta, ki že je dolga leta neurešena želja velenjske mladine. Mladi so bili doslej že nekajkrat izigrani, saj je bi-

bo zažvelo delo uličnih odborov in če bomo preko samoupravnih organov in krajevnih konferenc SZDL hitreje reagirali na porajajoče se probleme in če bodo delegacije v skupščinah sisov in zborih občinske skupščine bolj oborožene s stališči, predlogi, za katerimi bo stala celotna Socialistična zveza. Poudaril je, da lahko družbeno nadzorno vlogo Socialistične zveze nad delom posameznih profesionalnih institucij in organov, uveljavimo le, če bomo pravočasno in dovolj široko pristopili k obravnavi odprtih vprašanj ter s konkretnimi zadevami in predlogi prihajali pred delegatske organe. Povsod tam, kjer so vzroki neučinkovitosti reševanja posameznih problemov povsem subjektivne narave, pa je treba tudi kadre zamenjati.

V Socialistični zvezi bo treba v

lo o njegovi potrebnosti že veliko sestankov, v ta namen so že zbirali tudi denar. Tudi sami so iskali rešitve, vendar so vselej naleteli na gluha ušesa. Premalo tudi storimo na preprečevanju alkohola med mladimi, ki pač zahajajo v gostinske lokale. Prav zato si mladi prizadevajo, da bi v Titovem Velenju uredili vsaj mlečno restavracijo.

Ob koncu je spregovoril še predstavnik republiške konference SZDL: Dejal je, da je Socialistična zveza delovnega ljudstva v občini opravila veliko delo, saj je dosegla visoko kvaliteto dela, vidi pa se tudi, da je organizirana tako, da je sposobna razreševati nastale težave. Pohvalil je kritičnost delegatov, še posebej, ker je bilo iz razprave čutiti, da ti dobro poznajo naloge, ki so pred njimi in tudi vedo, kako jih je potrebno razrešiti. Poudaril pa je, da moramo biti k zastavljenim ciljem enotneje usmerjeni.

prihodnje pogostejše oblikovati pobude in predloge, ki naj bi jih obravnavali ter o njih sprejemali odločitve zbori občinske skupščine. S tem bi tudi dosledneje uveljavljali vlogo občinske skupščine kot družbeno politične skupnosti. Da bomo spremenili obstoječe stanje, pa bo potrebno tudi delo organov družbeno političnih organizacij bolj vpeti v delo samoupravnih organov v ozdih in KS.

V nadaljevanju je poudaril, da niso majhni rezultati, ki jih z velikimi naporji dosegajo naši delovni ljudje in občani pri uresničevanju stabilizacijskih nalog.

Toda še vedno je veliko nekoristnega trošenja moči, premalo spodbud in priznanj za dobro delo. Prav zato morajo pri tem družbeno politične organizacije odigrati pomembnejšo vlogo, če želimo mobilizirati v te napore najširši krog ljudi. Vztrajati moramo, da bomo tudi v najbolj kritičnih situacijah znali po samoupravni poti razreševati težave.

V zvezi z delom delegacij je med drugim dejal, da morajo vse družbeno politične organizacije, zlasti SZDL v krajevnih skup-

nostih in sindikati v organizacijah združenega dela, svoje delo preusmeriti od formalnega spremljanja dela delegacij, v pomoč pri oblikovanju stališč in predlogov, ki jih morajo delegati prenašati v delegatske skupščine in tam usklajevati z drugimi.

Opozoril je še na preveliko administriranje, da prav otepanje z administrativnimi opravili marsikateri aktivista, ki se je sicer pripravljen vključiti v delo družbeno političnih organizacij in organov krajevnih samouprave odvrne od tega, da bi prevzel odgovorno funkcijo v krajevni skupnosti.

Referat je sklenil z naslednjimi besedami: „Naloge, ki stojijo pred Socialistično zvezo v prihodnjem obdobju pri uresničevanju stabilizacijskega programa in utrjevanju samoupravljanja ter delegatskega sistema so zelo zahtevne. Preiti moramo v široko mobilizacijo. Ta pa bo uspešna le, če se bodo v njo vključili vsi frontni deli in če bomo aktivisti občinske konference delovali tako, da bo imel vsak okrog sebe deset novih aktivistov. Današnja seja mora pomeniti izziv za doseganje še boljših rezultatov.“

O zdravstvenem varstvu še zbor združenega dela

Na zadnji seji so veliko pozornosti namenili vključevanju velenjske družbenopolitične skupnosti v sanacijo Tovarne gospodinjstev Gorenje.

Ponovno so poudarili, da je potrebno dosledno izpeljati akcijo, da bi občani neposredno pomagali pri stabilizacijskih prizadevanjih delavcev Gorenje, tako da bi v ta namen delali solidarno dno oziroma se udeležili delovne akcije v Gorenju. Prav tako so na zadnji seji spregovorili o tem, da bi občinske samoupravne interesne skupnosti opustile dela prispevkov to delovno organizacijo, imenovali pa so tudi posebno komisijo, ki bo opravila razgovore s predstavniki samoupravnih interesnih skupnosti. Izvršni svet pa se je zadal, da pritegne v to akcijo tudi slovensko družbenopolitično skupnost.

Govorili so tudi o reorganizaciji strokovnih služb samoupravnih interesnih skupnosti materialne proizvodnje. Ta delovna skupnost že ima potrebne samoupravne akte, ki pa jih bo potrebno nekoliko dopolniti. Sedaj dela v strokovnih službah teh dejavnosti 14 delavcev, 20 jih je pri Vekosu, 6 na Zavodu za urbanizem ter dva pri samoupravnih interesnih skupnosti za varstvo pred požari. Večino teh delavcev bodo združili v prihodnje v strokovni službi, v kateri naj bi delalo v prihodnje 30 delavcev, pet pa bi jih zaradi strukture dela, še vedno ostalo v sestavi delovne organizacije Vekosa. Število delavcev, ki opravljajo strokovna opravila za samoupravne interesne skupnosti materialne proizvodnje, bodo tako zmanjšali za pet. Spregovorili so tudi o tem, da je potrebno strokovni službi zagotoviti ustrezne prostore. Predlagali so, da ta pridobi prostore ki jih zaseda DOM, ta pa naj bi se preselil v prostore Vekosa. Ponovno bodo o teh vprašanjih člani izvršnega sveta razpravljali v za-

četku decembra, ko mora biti pripravljena tudi že shema organizacijske strukture.

Veliko pozornosti so na zadnji seji namenili tudi razvoju zdravstvenega varstva v občini ob uresničevanju ciljev gospodarske stabilizacije. Podprli so stališča predsedstva občinske konference Zveze komunistov (o tem smo v Našem času že poročali) ter ponovno poudarili, da ne bodo odstopali od usmeritev, ki so jih že sprejeli, in ki jih je potrdila tudi zdravstvena skupnost občine Velenje. Obsežno gradivo, ki sta ga pripravili Zdravstveni center in občinska zdravstvena skupnost, bodo obravnavali tudi delegati zbora združenega dela velenjske občinske skupščine na prihodnji seji. Iz gradiva izhaja, da sta občinska zdravstvena skupnost oziroma Zdravstveni center sledila usmeritvam v temeljni srednjeročnega plana, saj je bolnišnično varstvo v upadanju. Na seji so ugotavljali, da je zasnova in opredelitev obeh bolnišničnih oddelkov v Topolšici pravilna, in da zagotavlja pacientom s tem ko vključuje stopenjsko obdelavo višje organiziranih bolnišnic, primerno zdravstveno varstvo.

Zdravstvena skupnost se je vsa leta aktivno vključevala v izgradnjo sosednjih bolnišnic. Ta usmeritev je še vedno prisotna, vendar pa je potrebno ob tem upoštevati, da se ne siromaši lastno zdravstveno varstvo v občini.

Usmeritev in zaključke bo izvršni svet posredoval tudi sosednjim občinam ter svetu osmih občin celjskega območja, kjer naj bi prav tako spregovorili o razrešitvi vprašanj s področja zdravstvenega varstva v celjski regiji.

Zadnja seja izvršnega sveta je bila v Topolšici. Ogledali so si gradnjo novega zdravilišča, kjer je potrebnih opraviti še veliko del. Sprejeli so sklep, da morajo vsi izvajalci del pismeno zagotoviti, da bodo z deli končali tako kot je bilo dogovorjeno.

Občinska konferenca SZDL Mozirje

Stabilizacija — nov način življenja in dela

Sredi prejšnjega tedna je bila v Mozirju volilna in programska seja občinske konference SZDL. Člani konference so se najprej seznanili z nalogami socialistične zveze v sedanjih družbeno-ekonomskih in družbeno-političnih razmerah, o čemer je v uvodnem nagovoru spregovoril dosedanj in bodoči predsednik občinske konference Hinko Čop. Največ pozornosti so seveda namenili oceni razmer v mozirski občini in ugotovitvi, da v minulem obdobju niso v celoti uveljavili frontne vloge socialistične zveze, zato bodo morali v bodoče popoprčiti metode dela in več pozornosti nameniti kadrovanju. Menili so tudi, da premalo cenimo delovanje v ostalih družbeno-političnih in družbenih organizacijah, društvih in drugod in to možnost premalo izkoriščamo za uveljavljanje prave vloge socialistične zveze.

Ko so govorili o delegatskem sistemu so bili enotnega mnenja, da sistem ni v krizi, pač pa je v krizi njegovo uresničevanje na vseh ravneh. Tudi v mozirski občini postopno dograjujejo delovanje delegatskega sistema. Pri tem se seveda srečujejo s slabostmi, ki se večinoma ponavljajo, zato jih bo treba nujno in dokončno odpraviti. Ocenili so, da je socialistična

zveza v mozirski občini v minulem štiriletnem obdobju uspešno delovala, pomanjkljivosti, s katerimi so se odkrito soočili, pa morajo biti koristen napotek za boljše delo v prihodnjem obdobju. Uspešno so opravili skupščinske volitve in se na referendumu odločili za uvedbo tretjega samoprispevka v občini Mozirje. Pri tem so poudarili, da so preveč pozornosti namenili skupnemu programu in premalo razvojnemu programom posameznih krajevnih skupnosti.

Rezultati poslovanja gospodarstva Gornje Savinjske doline so v dosedanjem obdobju dokaj spodbudni, čeprav v nekaterih delovnih organizacijah stabilizacijskih naporov še vedno ne dojemajo v pravi pomeni in se vse preveč izgovarjajo na zunanje razloge za lastno slabo gospodarjenje. Tudi izvoz so letos močno povečali, v predlogu resolucije za prihodnje leto pa na prvo mesto postavili kakovost in še večji izvoz. Prav tako so v načrtih za prihodnje leto predvsem poudarili kmetijstvo, napore za prestrukturiranje gospodarstva, naložbe v tehnologijo, znanje, nagrajevanje po delu in podobno. Ukrepi bodo potrebni tudi na področju skupne porabe, kar še posebej velja za zdravstvo.

Veliko časa so v razpravi namenili tudi in predvsem dosedanjim dosežkom na področju gospodarjenja in obetom za v bodoče. Pomembno je dejstvo, da kljub težkim razmeram daleč najboljše gospodarstvo delovne organizacije, ki so uspešne že vrsto let. Vzrok zato je jesen. Že v preteklosti so se namreč znašle v zaostrenih razmerah in jih s pravihni poslovni določitvami uspele odpraviti, zato jih tudi sedanje težave niso presele. Člani občinske konference SZDL Mozirje so predvsem poudarili nujnost spoznanja, da stabilizacija ni le beseda, zlasti je pomembna njena vsebina. Predvsem pa se moramo zavedati, so menili, da stabilizacija ni trenutna naloga, ampak naš bodoči način življenja in dela. Še veliko je bilo tehtnih prispevkov k razpravi, na predlog borbevske organizacije pa so na koncu sprejeli predlog, da bi prihodnji praznik občine Mozirje vključili v koledar prireditve republiškega značaja. Prihodnje leto bodo namreč slavili 40-letnico osvoboditve Gornje Savinjske doline, občinski praznik pa je namenjen prav temu pomembnemu dogodku pri nastanku in razvoju ljudske oblasti, ne le na tem področju, ampak tudi širše.

Podlaga za pestro in vsebinsko

bogato razpravo je bilo seveda tudi obširno poročilo o delovanju občinske konference SZDL Mozirje in njenih organov v preteklem štiriletnem mandatnem obdobju. Bistvo poročila je ocena razvoja družbeno-ekonomskih odnosov, uresničevanje razvojnih ciljev ter politike ekonomskega in družbenega razvoja občine. Zajema seveda tudi razvoj samoupravljanja in dopolnjevanje političnega sistema socialističnega samoupravljanja ter organiziranost in razvoj socialistične zveze v mozirski občini.

V nadaljevanju seje so najprej ocenili potek volitev novih organov krajevnih konferenc SZDL in novega vodstva ter organov občinske konference. Zatem so razrešili dosedanje vodstvo občinske konference in njenih organov ter opravili volitve.

Za predsednika je bil ponovno izvoljen Hinko Čop, za podpredsednika dosedanja sekretarka Rezika Plaznik, za novega sekretarja pa so izvolili Zdravka Novaka. Po volitvah so sprejeli še programske usmeritve občinske konference SZDL Mozirje za naslednje mandatno obdobje, operativne delovne načrte pa bodo, tudi na podlagi tehtne razprave, oblikovali v prihodnjih dnevih.

Pogovor s Tonetom Šeligom, dosedanjim predsednikom OK SZDL Velenje

Premalo smo odločni, zato tudi premalo učinkoviti

NAŠ ČAS: Dobrih osem let ste delali v občinski organizaciji Socialistične zveze, najprej kot sekretar in nazadnje kot predsednik. Ta leta so bila razgibana, na koncu pa gotovo težavna, saj smo iz obdobja zelo hitrega razvoja prišli v obdobje nazadovanja. Vaš pogled na to obdobje:

Tone Šeliga: Zdi se mi, da bi lahko tudi to obdobje razdelili na dva dela, na dvoje srednjeročnih obdobji. V prvem, to je v letih 1975 — 1980, smo imeli obdobje visoke rasti družbenega proizvoda, visoke stopnje zaposlovanja — povprečno celo nad 8 % letno, seveda predvsem NK delovne sile. Žal je združeno delo v tem obdobju premalo vlagalo v svoj razvoj, to je v kadre in posodabljanje tehnologije, ampak preveč le v proizvodne hale. Prav tako smo v tem obdobju premalo vlagali v razvoj družbenega standarda, razen tistega deleža seveda, ki so ga delavci izvajali iz bruto osebnih dohodkov. Že v tem obdobju je večina objektov družbenega standarda v veliki meri slonela na samoprispevku občanov, razen stanovanjske izgradnje in nekaj malega komunalne izgradnje, ki sta se deloma napajali iz dohodka, deloma iz BOD. Kljub temu dejstvu je izven občine še vedno močno zakoreninjeno prepričanje, da smo imeli v občini Velenje v tem obdobju finančnih sredstev na pretek in da z njimi nismo najbolj smotno ravnali.

Cepprav smo v tem obdobju v občini izvršili nekaj pomembnih investicij (TEŠ IV, proizvodni prostori ESO, proizvodni prostori EKO, nove proizvodne hale v TGO in še nekateri drugi gospodarski objekti), ob vseh teh investicijah nismo dovolj vlagali v kadre in v programe, ki bi sloneli v pretežni meri na domačem znanju. To zelo trdo občutimo danes in bomo občutili najmanj še eno srednjeročno obdobje.

No, to obdobje pa je značilno tudi po tem, da smo začeli uveljavljati nov zakon o družbenem planiranju nadalje delegatski sistem in uresničevati izredno razvejan sistem splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite. Žal, se nam je ob vsem tem izredno razbotala toz-dovska in sivo-ska režija, ki ni dosti prispevala k temu, da bi postavili dovolj trdne temelje za drugo srednjeročno obdobje, v katerem imamo opravka v pretežni meri z upadanjem vseh ekonomskih potencialov. V tem drugem obdobju so se začele negativno odražati vse posledice prekomernega zaposlovanja, premajhnega vlaganja v dvig tehnologije in sprejemanja ekonomsko ne dovolj pretehtanih odločitev.

To kar je bilo z vidika delovanja Socialistične zveze v naši občini najtežje v zadnjem obdobju je bilo prepričanje krajevnih skupnosti, da je potrebno že sicer skromne programe razvoja krajevnih skupnosti, skrbeti, pa čeprav so delovni ljudje in občani s samoprispevkom in prostovoljnim delom že sedaj prevzemali glavno breme, da so se sploh uredili nekateri komunalni objekti. Težko je ljudem dopovedati, da imajo delavci v TOZD ene interese, potem ko pa se vrnejo iz dela v KS pa drugačne zahteve pa študi povsem upravičene, vendar za

te zahteve in probleme v OZD ni pravega razumevanja. Pogostoma so bili izrečni očitki, da si Socialistična zveza in drugi občinski organi premalo prizadevajo pri tem, da bi hitreje razrešili posamezna vprašanja materialnih pogojev življenja v KS. Ker sem poznal razmere v OZD, pa tudi probleme v KS, sem se čestoma znašel v razdvojenosti, saj sem moral pogostoma predlagati posameznim organom, da morajo tisto, kar smo še včeraj na ves glas zagovarjali, danes črtati iz programov in podobno.

V enako pereči obliki se je ta problem kazal pri usklajevanju programov med interesnimi skupnostmi materialnih dejavnosti in krajevnih skupnosti, kjer že več časa ugotavljamo, da imamo v bistvu tri med seboj nepovezane plane. Prvi zajema potrebe in interese krajevnih skupnosti, drugi potrebe in interese izvajalskih organizacij, nekaj čisto tretjega pa je program, ki je končno sprejet v interesni skupnosti na osnovi realnih dohodkovnih možnosti organizacij združenega dela. Menim, da še vedno nismo dojeli bistva svobodne menjave dela, pa tudi ne načel, po katerih bi naj poslovala organizacije združenega dela s statutom posebnega družbenega pomena, zlasti še, če je izvajalci zaračunajo vsako mnenje, ki ga dajo od sebe, v KS pa je potrebno večino težavskih del opraviti prostovoljno.

NAŠ ČAS: Za katere stvari oz. vprašanja ste se kot predsednik socialistične zveze najbolj zavzemali?

Tone Šeliga: Predvsem za obravnavanje resničnih problemov oziroma bistva problemov, ne pa njihovih pojavnih oblik. Konkretnije bi rekel — za pravilno delovanje delegatskega sistema, za večjo pozornost do navidez drobnih vprašanj, ki tarejo ljudi, proti malicnemu podatkov, za večjo veljavo dela, za večje upoštevanje krajevnih skupnosti pri planiranju v OZD, kjer se pač večina problemov iz vsakdanjega življenja ljudi pojavlja prav v KS, nadalje za enakopravnejši razvoj vaških KS v primerjavi z mestnimi, za večjo prisotnost ljudi iz katerega občinskega organa na terenu, za odpravo lažne solidarnosti in predvsem za boljše informiranje delovnih ljudi in občanov v občini.

NAŠ ČAS: Seveda vaše delo ni bilo odvisno samo od vas, ampak tudi od sodelavcev, komisij, odborov, svetov. Ste bili zadovoljni z njihovim prispevkom?

Tone Šeliga: Ne povsem. Po naravi sem kritičen do lastnega dela, pa tudi do dela drugih. Preveč govorimo in premalo dogovorjenega sprovedemo v življenje. Moja osnovna ugotovitev v tej zvezi je ta, da smo nasploh premalo odločni in zaradi tega tudi premalo učinkoviti.

Sami ste lahko spremljali delo večine organov OK SZDL, pa tudi delo krajevnih konferenc SZDL in preko tega tudi moje delo. Ugotovite lahko, da smo ena in ista vprašanja večkrat premlevali in da smo od vsega tega še največ naredili prav v bazi, kjer je tudi najmanj preračunljivosti. Lahko bi bili dosegli več, če pa nam to ni uspelo, nosim del odgovornosti tudi sam.

NAŠ ČAS: Verjetno pa vseh nalog niste opravili tako, kot bi želeli?

Tone Šeliga: Takšnih nalog je precej. Nemorem se pomiriti s tem, da še gotovo informiramo ljudi le o že gotovih dejstvih, da se še zmeraj prepričujemo, ali je za vse pomanjkljivosti kriv sistem, ali ljudje, ki v tem sistemu delajo; nisem zadovoljen s stopnjo uveljavljenosti delegatskega sistema, praktično nič nismo dosegli na zmanjševanju družbene režije, razen sedaj v Gorenju planiramo še zmeraj po starem, kadrovske politike pa vodimo od danes do jutri. Preveč je bilo akcij, ki so ostale na pol poti, ker je bilo premalo pripravljenosti, da bi vztrajali do konca.

NAŠ ČAS: Gotovo z delovanjem delegatskega sistema ne moremo biti povsem zadovoljni. Veliko sej delegatskih skupščin je bilo nesklepčnih ali na robu sklepčnosti, pogostokrat so bili delegati na sejah premalo zavzeti. Soglašate s to trditvijo?

Tone Šeliga: V precejšnji meri. Če se zavedamo, da je delegatski sistem oblika, preko katere naj bi delavci resnično odločali o vseh vprašanih družbene reprodukcije, potem nikakor ne moremo biti zadovoljni s sedanjo stopnjo uveljavljenosti delegatskega sistema, čeprav je utrjevanje delegatskega sistema proces, ki še dolgo ne bo zaključen.

Krivde za obstoječe stanje ne gre pripisovati le delegatom in delegacijam, razen seveda, če ne enačimo delegatske funkcije z nalogami poštarja. Mi premalo govorimo o temeljnem delegatskem odnosu, to je o tistem, ki bi ga morali uveljaviti v DS in skupščinah KS. — Navadno vidimo le tiste delegate, ki se udeležujejo sej skupščin SIS in zborov občinske skupščine. Menim, da bomo morali bolj pogledati, kako nam deluje delegatski odnos na relaciji TOZD: delavski svet, ki je najvišji voljeni samoupravni organ v OZD. Potem kakšen je odnos med delavskim svetom in delegacijami, pa tudi med DS in delegacijami ter družbenopolitičnimi organizacijami na drugi strani.

Delegatski sistem je odraz razvitosti samoupravnih odnosov. Tam, kjer imamo slabo samoupravljanje, ne iniciativne družbenopolitične organizacije, odtujene strokovne službe, tam ne more delovati delegatski sistem. Delo delegacij in delegatov je ogledalo dejanskega samoupravnega in političnega življenja v OZD in KS. Naše družbenopolitične organizacije pa se v pretežni meri ubadajo z vprašanji, kako delajo delegacije, ne pa s problematiko, s katero se ukvarjajo delegacije.

NAŠ ČAS: Za kaj po vašem mnenju delegati premalo prizadevno sodelujejo na sejah delegatskih organov?

Tone Šeliga: Del odgovora na to vprašanje, sem podal že ob prejšnjem vprašanju. Delegatska funkcija je nekaj več kot zgolj prisostojanje na seji delegatske skupščine. Človek mora motiviran za ustvarjalno delo, da se angažira, ga mora spodbujati nek interes.

Delegatski sistem je neposredna oblika odločanja, torej gre najprej za to, da mora delegacija pridobiti stališče vseh delavcev v TOZD in ne le članov delegacije. Opora pri tem ji morajo biti družbenopolitične organizacije, samoupravni organi, poslovodni organi in strokovni delavci. Delavci morajo vedeti zakaj so združili svoje delo v neki TOZD in kaj je interes te TOZD v širši skupnosti.

Delegati morajo poznati in razumeti problematiko, če želimo, da bodo tisti, ki so delegirani na sejo, tvorno sodelovali pri usklajevanju različnih interesov in stališč, torej je drugi predpogoj dobra onformiranost.

Delegat mora biti v okviru realnih možnosti svoje OZD svoboden pri usklajevanju in opredeljevanju do obravnavane problematike, ne pa vezan na toga stališča. Z zdaj mi je znanih malo primerov, da bi vodja TOZD ali direktor DO skupaj s strokovnimi delavci sklical predsednike delegacij in jim podrobno razložil položaj TOZD-a in realne možnosti v nadaljnjem dogovarjanju in sporazumevanju.

Dokler delavci s težavo uresničujejo svoje samoupravne pravice in interese v TOZD, tako dolgo bodo zavrti tudi kot delegati v skupščinah SIS in zborih občinske skupščine, sploh še, če se tam vodi polemika o nečem, česar ne poznajo dovolj dobro ali ne smatrajo tudi za svoj problem.

NAŠ ČAS: Vaš mandat se je v bistvu ujemal z dve-ma referendumoma. Veliko nalog smo uresničili, vendar pa ne vseh. Potreb pa je še veliko in jih gotovo brez te oblike financiranja ne bomo mogli uresničiti. Kako gledati na potrebnost novega referenduma?

Tone Šeliga: Pri izvajanju II. samoprispevka sem bil sicer nekoliko manj angažiran, čeprav sem se že pri njegovem uvajanju zavzemal za delitev sredstev za interne potrebe KS in skupne naloge v občini.

Sedanji, III. samoprispevek pa je sploh krajevni, čeprav tudi sedaj vse krajevne skupnosti del sredstev združujejo v takojmenovani »A program«. Imamo torej dva programa, A in B. Za vsak program je sestavljen poseben odbor, oba pa delujeta pri socialistični zvezi. Takšna je bila zahteva ljudi. Skrb za dosledno izvajanje nalog samoprispevka pomeni ogromno angažiranost za funkcionarje socialistične zveze.

Ob razpisu III. samoprispevka smo se s posebnim sporazumom, sklenjenim med OZD, KS in posamezniki SIS dogovorili, da bomo sredstva za uresničitev nalog III. samoprispevka, zbirali iz 3 virov:

- a) približno 50 % za vsako nalogo iz samoprispevka občanov,
- b) iz prispevne stopnje za programe SIS,
- c) iz dohodka OZD po stopnji 0,40 z osnovo BOD.

K temu bi naj občani dali še svoj delež v obliki prostovoljnega dela in z zbiranjem materiala. Vse to dogovarjanje je vseskozi potekalo preko Socialistične zveze. Žal so redni viri ostala samo še sredstva samoprispevka in prostovoljno delo občanov. V prispevnih stopnjah za skupno porabo praktično ni več investicijskih sredstev, razen v SIS materialnih dejavnosti. Z dohodkom TOZD pa je tudi zmerom slabše, tako, da nam je za izvajanje referendumskega programa izpadla skoraj polovica sredstev.

Kljub temu sem prepričan, da bo B program do izteka III. samoprispevka v celoti uresničen. To pa žal ne velja za A program, kjer moramo zgraditi še glasbeno šolo, katere izgradnja se sicer v kratkem nadaljuje in VI. osnovno šolo. Ker samo sredstva samoprispevka ne bodo zadoščala za izgradnjo nove šole, niti za 50 % kritje predračunske vrednosti, drugih sredstev pa skorajda ni, se bomo morali odločiti, ali sedanji samoprispevek podaljšamo do konca leta 1985, ali pa se šoli odrečemo in s tem še poslabšamo že sicer skrajno stisko z osnovnošolskim prostorom. Osebnostno menim, da če kje ne bi smeli izvajati »kratkovidnega varčevanja«, potem to še posebej velja za izobraževanje.

Dobro se zavedam padanja osebnega standarda, vendar menim, da bi morali prej uvesti 2-izmensko delo v vseh tistih OZD, kjer se sedaj dela v eni izmeni, kot pa 2- ali celo 2,5-izmenski pouk v osnovnih šolah. Zaradi tega se zavzemam, da ponovno razpišemo referendum in sedanji samoprispevek podaljšamo za 2 leti oziroma do konca leta 1986, potem pa za nekaj časa prenehamo s to obliko financiranja družbenega standarda.

NAŠ ČAS: Kako ste se počutili v vlogi predsednika?

Tone Šeliga: Velikokrat zelo neprijetno. Ta funkcija nima veliko skupnega s častjo, podobno kot to velja še za nekatere druge funkcije v občini.

Vsako želi, da na vsako vprašanje v vsakem trenutku daš za vse najbolj sprejemljiv odgovor. To je nemogoče. Premalo je časa za organiziranje akcij, za poglobljanje, z vseh strani je name pritiskala kopica papirja, malo se ceni odkritost in neposrednost. To je funkcija, na kateri moraš šele z delom in ravnanjem dokazati koliko veljaš.

Poslušal sem biti maksimalno iniciativen. Prizadeval sem si, da bi povsod, kjer sem sodeloval, kar največ prispeval k tvornemu delu. Koliko mi je to uspelo, morajo oceniti drugi.

Bi predsednik OK SZDL pomeni, prevzeti nase odgovornost za reševanje neštetih problemov, ki so povezani z delom SZDL. Socialistična zveza pa bi naj bila fronta.

NAŠ ČAS: To delo je za gotovo zahtevalo veliko samopovedovanja, med

drugim pa tudi sposobnost komuniciranja z ljudmi.

Tone Šeliga: Direktno ne morem odgovoriti, ker bi to izzvenelo kot jadikovanje. Morda sem bil preveč angažiran še z vrsto vzporednih dolžnosti. Zavedal sem se, da funkcija traja 24 ur na dan in da je potrebno v tem času opraviti naloge, ki imajo določeno časovno dinamiko. Te funkcije skorajda ne moreš opravljati v pisarni. Obresti je potrebno večino pomembnejših sestankov, najprej na občinskem nivoju, potem pa še v popoldanskem in večernem času v krajevnih skupnostih. Čas za pisanje in čitanje razno-rasnih gradiv ti ostane v glavnem zvečer in ponoči. Za družinsko življenje ostane bolj malo časa.

Komuniciral sem resnično z ogromnim številom ljudi, ali pa je bilo to uspešno ali ne, tega ne morem oceniti sam. Velikokrat smo si medsebojno izrekli tudi ostre besede, zlasti še, če je šlo za poenostavljanje stvari in problemov, za nakazovanje nepravilnih rešitev, ali za neizvajanje dogovorjenih nalog.

NAŠ ČAS: Smo v težkih časih in prav zato delo novega predsednika ne bo lahko.

Tone Šeliga: Menim, da smo veliko stvari že zastavili tako, da bo lahko nadaljevati s tistim, kar je že doseženo. Glede na to, da je pred Socialistično zvezo zmeraj več nalog, tistih, ki prihajajo od zgoraj in tistih, ki nas čakajo v krajevnih skupnostih, SIS, pa tudi v OZD, bo začetek težak. Menim, da ji bodo morali sodelavci nuditi veliko oporo in da bo tudi od drugih morala zahtevati večjo mero angažiranosti, predvsem pa doslednosti pri izvajanju sprejetih dogovorov, če se želi ogniti občutku neuspešnosti. Uveljaviti bo potrebno spoznanje, da za frontno delovanje Socialistične zveze ne morejo biti odgovorni samo funkcionarji SZDL, ampak vsi, ki to fronto sestavljajo. Osebnostno menim, da če kje ne bi smeli izvajati »kratkovidnega varčevanja«, potem to še posebej velja za izobraževanje.

NAŠ ČAS: Ko ste se na zadnji seji dosedanjega predsedstva zahvalili članom za delo, ste jih hkrati pozvali, da ostanejo še naprej aktivisti, saj bo v času, ki je pred nami, potrebno še več aktivističnega, poštenega in odgovornega dela, da bomo, kot ste dejali, obrnili voz po bregu navzgor. Kaj bi lahko še k temu dodali?

Tone Šeliga: Najprej moramo voz, ki se zmeraj vidneje pomika nazaj, zaustaviti, morda del bremena iztovoriti. Potem se moramo poenotiti, kako bomo vozili naprej in opredeliti odgovornost za odstopanja iz zaprege. Predvsem moramo dati večjo veljavo delu in ustvarjalnosti ter končno uveljaviti delitev po delu. To je predpogoj, če želimo dosegati boljše rezultate. Vsaj za 20 odstotkov moramo zmanjšati režijo, in administracijo, ker se bomo sicer zadušili v njenih obrazcih.

Povečati moramo aktivnost družbenopolitičnih organizacij, zlasti osnovnih organizacij ZK. Rekel bi, da bo potrebno njihovo delovanje zrevolucionirati, da bi lahko premagali kompromisarstvo in oportunizem v katerega smo zapadli. Samo tako bomo lahko zaostriili tudi kadrovske politike. Namesto večnega dopolnjevanja in spreminjanja samoupravnih aktov, moramo začeti določiti obstoječih izvajati, morebitne pomanjkljivosti v njih pa popravljati z delom. Bolj bomo morali uporabljati pozitivne, pa tudi negativne stimulacije. Vse te premike pa lahko dosežemo le z ljudmi, ki znajo in upajo pogledati resnici v oči, ne da bi se pri tem tresli za svoj stolček.

NAŠ ČAS: Odhajate na novo delovno dolžnost, verjetno pa s tem ne bo konec vašega aktivističnega dela?

Tone Šeliga: Aktivistično delo se začena in končuje v krajevni skupnosti in OZD. Tu pa še dela ni zmanjkalo, vsaj ne v krajevni skupnosti kjer živim. Poleg tega sem član družbenopolitičnega zbora občinske skupščine, pa član skupine delegatov za zbor občin v republiški skupščini in povrh je predsednik programskega odbora v občinski raziskovalni skupnosti. Aktivist človek ni po funkciji, ampak po srcu. V vseh teh letih pa sem še bolj spoznal, da mora biti tisti, ki pričakuje družbenopolitično aktivnost od drugih, najprej sam aktiven.

NAŠ ČAS: Tovariš Šeliga, hvala za pogovor in še veliko uspehov na novem delovnem mestu.

Maks Turk

Maks Turk je sorter gotovega govejega usnja. Doma je iz Šoštanja, dela pa v Tovarni usnja Šoštanj. Tu je zaposlen že 25 let. Pred tem je dve leti delal pri Gradbeniku in v Gradisu.

»Po poklicu sem čevljar, zato je bila moji stroki najbližja ta usmeritev. V TUS sem dal skozi vse faze dela, na sedanjem delovnem mestu pa sem že štirinajst let. Moja naloga je, da ugotovim kakovost usnja in ga razvrstim. To je predzadnja faza dela. Iz sortnice gre usnje le še na merilni stroj, kjer ga pakirajo in odpošiljajo. Danes usnje prodamo še takorekoč »toplo«. Vedno pa ni tako. Mi usnarji pravimo, da imamo pet sušnih, nato pa pet dobrih let. Sedaj, ko je usnje zopet

popularno so naše perspektive večje. Toda trg je žal tako spremenljiv. Poleg tega nas sedaj, ko bi lahko veliko prodali, ovira pomanjkanje kože. V Jugoslaviji pridobimo le 50 odstotkov kože, ki jih potrebuje usnjarska industrija. Ostale moramo uvažati.

Tudi v prostem času se ne ločim od usnja. Popravim kakšne čevlje, naredim še kaj drugega. Vrt prav tako pobere precej časa. Pa še z nečim izpolnujem proste trenutke, s petjem, ki mi zelo veliko pomeni.

Kaj pa stabilizacija?

»Močno so nas prizadeli ukrepi, ki so nam okrnili standard, posebno nas z nižjimi in srednjimi osebnimi dohodki. Seveda, če panam to odpira nove možnosti, če bomo krizo zmogli, potem

sem z obema rokama za vse usmeritve, ki jih sprejemajo zvezna, republiška in občinska vlada.

Valent Švenda

V občino Velenje je prišel Valent Švenda po končani poklicni zidarski šoli v Ljubljani. Zaposlil se je v Vegradu kot zidar. Delal je na številnih gradbiščih v občini Velenje, v Ljubljani in v Mozirju.

V Vegradu je začel delati leta 1961, torej v času, ko se je ta delovna organizacija šele razvijala. Rad se spominja teh časov, saj so dosegali zelo lepe uspehe, delovna organizacija se je hitro razvijala, posodabljali so tehnologijo. Sedaj pa so se tako kot večina gradbenih delovnih organizacij znašli v težavah, ki jih sektor DOM 101, kjer je zaposlen,

čuti še bolj kot ostali. V letošnjem letu se srečujejo z velikim pomanjkanjem dela.

»Delavci v našem sektorju menimo, da bi morali v delovni organizaciji več narediti,

da bi pridobili dela in da bi izpolnili naše zmogljivosti. Zavedamo se sicer, da je investicijskih vlaganj manj, vendar pa smo vseeno prepričani, da bi na tem področju lahko več naredili,« poudarja Valent Švenda.

In kako se delavci tega sektorja vključujejo v stabilizacijska prizadevanja?

»Zavedamo se, da si v sedanjem času ne smemo dovoliti nobenih napak, da moramo dela hitro in dobro opraviti. Mislim, da smo na tem področju dosegli veliko, saj so bili investitorji z objekti, ki smo jih zgradili v zadnjem času zadovoljni.

V Titovem Velenju ima Valent Švenda stanovanje in družino. Ima tri otroke. Prostega časa skorajda ni, poudarja. Če pa ga najde, zelo rad ribari.

Rafael Perkovič

Že kot mladenič je želel postati kovač. Vendar zaradi številne družine in pomanjkanja denarja, se vsi otroci niso mogli izučiti željenih poklicev. Ni mu preostalo drugega, kot da si je poiskal primerno zaposlitev v kakšnem drugem kraju, saj je bilo v tistih časih v Ptuj, kjer je preživel svoja mladostna leta, z zaslužkom zelo hudo. Pot ga je leta 1958, pripeljala v Titovo Velenje. Svoj kos kruha si je začel služiti na rudniku, kjer je še sedaj. Najprej je delal na klasičnem delu pri »ropanju« spoj, zaradi bolečin in težav s hrbtenico je po nekaj letih menjal delovno mesto in odšel med rudarje — strelce. Pravi, da je delo lažje, toda zahtevnejše kot prejšnje. Priraslo mu je k srcu in ga opravlja s precejšnjo mero veselja. Rafael Perkovič pa je vsa ta leta na rudniku tudi družbeno aktiven, nemalo pa je prisoten tudi v samoupravnih organih.

»Pogoji za delo rudarjev so se v zadnjem času zelo izboljšali. Več je pripomočkov,

mehanizacija pa pripomore k temu, da ni tolikšnega fizičnega napora kot je bilo nekoč. Tudi zračenje je precej boljše. Vsi se trudimo, zlasti pa je to pomembno v času stabilizacije, da dosežemo čim boljše delovne rezultate, kar pa je z dobro organizacijo seveda možno. Vse večje povpraševanje po tovrstnem energetskem viru pa nam nalaga velike obveznosti — vključev v vsestranska prizadevanja boljše delati — več izkopati. Varčevalnim ukrepom smo posvetili veliko pozornosti. Večina delavcev ima do teh vprašanj in do dela resnično dober odnos. Žal, je še tudi nekaj takšnih, ki jim do tega ni prav nič mar. Kljub vsemu so rezultati prizadevanj dobri in vidni na vsakem koraku, saj uspešno uresničujemo, tudi povečani proizvodni načrt. Zato je potrebno delo v prostih sobotah, podaljšanjem delovnem času, ob nedeljah in praznikih, pa včasih tudi udarniško,« je sklenil pogovor Rafael Perkovič iz Titovega Velenja.

B. M.

Zdenka Prislan

»Delo z otroki me je vedno veselilo, zato mi tudi ni bilo težko, ko sem se odločala o izbiri poklica,« pravi Zdenka Prislan, vzgojiteljica v vzgojno varstvenem zavodu Velenje.

Z delom, ki ga opravlja že enajst let, je zelo zadovoljna. »S ponosom spremljam otroško napredovanje, skupaj z njimi se veselimo uspehov, ki jih dosegajo. Skušam jim dati kar največ,« je dejala. »Res je, da je to delo naporno in odgovorno, je pa tudi zelo lepo, še posebej če znaš otrokom prislusniti.«

Tako kot povsod, tudi vzgojno varstvene ustanove čutijo stabilizacijo, saj je

denarja tudi za te namene vse manj. In kaj pravi o tem Zdenka Prislan.

»V vrtcih smo se vedno obnašali stabilizacijsko ter za igr oziroma delo uporabljamo predvsem odpaden material, ki ga spretno predelamo.

Iz njega si sami naredimo igrače, z njimi okrasimo naše okolje. Mislim, da naše delo ni prav nič okrnjeno. Moraš biti samo malo domiselni, otrokom pa te, če jih malo usmeriš, resnično ne manjka.

Vseeno pa mislim, da sredstev, ki jih namenjamo za otroško varstvo, ne smemo preveč omejevat, saj je to zelo dobro naložen denar, ki se gotovo najbolj obrestuje.

Zdenka Prislan ima dva otroke, ki jima posveti skoraj ves prosti čas. Pa vendar najde nekaj časa tudi za delo na vrtu, zelo rada pa se ukvarja tudi z ročnimi deli.

Olga Vrhovnik

V poslovalnici Nama velenjske Ere dela že sedem let Olga Vrhovnik. Stranjo jo gotovo dobro poznajo, saj jih solidno in prijazno postreže.

Ze v otroških letih je Olga občudovala poklic trgovke in s prijateljicami se je najraje igrala trgovino. Ker poleg tega še rada dela z ljudmi, se je po končani osnovni šoli odločila za poklic trgovke. Gotovo je izbrala prav, saj ji je delo v veliko veselje. Je prav gotovo ena tistih trgovk, ki so svojemu delu predane, ki stojijo vse, da bi stranke odhajale iz trgovine zadovoljne. To je v zadnjem času

težko, saj včasih primanjkuje tega ali onega. Vendar pa je z založenostjo svojega oddelka (posoda, steklo, pisarniški material) zadovoljna.

»V trgovini zelo čutimo težji gospodarski položaj. Zato pa si moramo še toliko bolj prizadevati, da so stranke z nami zadovoljne, da ostanejo naše,« je povedala Olga Vrhovnik.

Olga je doma iz Titovega Velenja. Ima štiriinpolletnega sina, ki ji vzame veliko časa. Ukvarja pa se tudi z ročnimi deli. Rada šiva gobeline, poleg tega pa tudi plete in kvačka.

Jožica Ferenc

Jožica Ferenc že dvajseto leto dela v Gorenju, ves čas v tozdu Številniki.

»Tudi mi delavci Gorenja, smo se vključili v stabilizacijska prizadevanja. Najbolj vidna so seveda v neposredni proizvodnji. Že pri porabi samega materiala so lahko rezultati največji. Veliko prispeva tudi izboljšanje določenih operacij, bolj pazimo na orodje s katerim delamo.

Odnos vseh delavcev je resnično na zavirljivi ravni,« pravi Jožica Ferenc in nada-

lje: »Ker so proizvodni načrti zelo napeti, delavnik enkrat ali dvakrat na teden tudi podaljšamo za štiri ure. Prostih sobot pa tako ne poznamo.«

Jožica ima dva sinova, ki sta stara šest in dvanajst let. Pravi, da sta že velika in z varstvom za njiju nima težav. Popoldan pa obiskuje srednjo ekonomsko šolo in je študent Titovega sklada. Poleg tega, da je pridna delavka, je tudi družbenopolitično zelo delavna. Njenih funkcij pa je preveč, kar štirinajst jih ima kot sama pravi, da bi lahko vse našeli.

Turizem

Priprave na poletje 84

Z letošnjo turistično sezono so v Gornji Savinjski dolini zelo zadovoljni, za kar imajo

Turist in zasebne turistične sobe. Seveda ne smemo pozabiti na nov avtokamp

končno letos zasedene tudi v dolini.

Seveda vse to ni dovolj, zato se že pripravljajo na poletje 1984. Ena najpomembnejših akcij pri tem je bila udeležba na letošnji turistično borzi »Ferijal 83« v Zagrebu. Prvič doslej so tako turistično ponudbo Gornje Savinjske doline celovito predstavili jugoslovanskemu turističnemu prostoru. V Zagrebu so pripravili tudi dan Gornje Savinjske doline in so prepričani v dobre rezultate, saj so se predstavili vsem najpomembnejšim agencijam. Pripravljajo tudi programe za izletniški turizem in nekaj novosti, zato so prepričani, da bo prihodnja sezona še boljša od letošnje.

Iz občine Mozirje

dovolj tehničnih razlogov. Glede na upadanje nočitev v celotnem jugoslovanskem prostoru je namreč 58 — odstotni porast v prvih devetih mesecih v Gornji Savinjski dolini resnično razveseljav. Do konca septembra so v moziški občini našli 40.163 nočitev, v enakem lanskem obdobju pa le 25.572. To je nedvomno dokaz, da so delo pravilno zastavili in stopili na obetavnejšo pot. Velika večina nočitev odpade na turistične kmetije, nekaj pa na podjetja

»Menina« v Varpoljah, ki se ponaša z visokim številom nočitev, najpomembnejše pa je dejstvo, da so jih ustvarili predvsem tuji gostje.

Pridno se pripravljajo tudi na bližnjo zimsko sezono, pravzaprav so priprave že zaključene. Sklenili so vrsto pogodb z jugoslovanskimi agencijami in prve potrditve že prihajajo. Prodali so zmogljivosti v Mozirju in Gornjem gradu, delno pa tudi v drugih krajih. Kaže torej, da bodo zmogljivosti pozimi

Jama je resnično enkratna

Nova naravna znamenitost

Kapniki v osrčju Raduhe

Gornja Savinjska dolina je bogatejša za novo naravno in turistično znamenitost. V notranjosti 2.062 metrov visoke Raduhe so jamarji odkrili jamo s številnimi čudovitimi stvaritvami narave. Poimenovali so jo »snežna jama«, dolga je kar 1.064 metrov, dosega pa največ 70 metrov višine. Na začetku se najprej predstavi ledeniška dvorana, z ledenim kapnikom in ledenim jezercem pod njim. Nadaljuje jo odmrli del kapniških dvoran, zatem pa je na vrsti živa dvorana, ki še nastaja.

Največja znamenitost je dvorana »ponvice«, ki je na nadmorski višini 1.500 metrov edinstvena redkost, saj jamarji takšnega primera ne poznajo. Na koncu jame so našli okostje jamske medvedke, ki je bila stara 15 do 20

let, ko je poginila. Ker so jamski medvedje živeli ob vhodu v jame in se globlje vanje niso podajali, strokovnjaki menijo, da je bil vhod v jama na Raduhi prav na tem mestu in se je kasneje zasul. Jamarji pričakujejo, da bodo odkrili tudi nadaljevanje te jame, ki je sicer stara 20.000 let in jo bodo seveda raziskovali še naprej.

V dogovoru s krajevnno skupnostjo Luče in drugimi dejavniki so jamarji jama natančno raziskali in že pripravili načrte za zavarovano turistično pot, ki bo nared v pomladanskih mesecih. Pripravili bodo tudi načrt obiskov, saj jama za posamične ogleda ni primerna. Nova naravna posebnost torej, ki bo krepko popestrila turistično ponudbo Gornje Savinjske doline.

OK ZSMS

Nedorečeno zaposlovanje

Občinska konferenca ZSMS Mozirje je v preteklem obdobju ob vseh rednih akcijah in vsakoletnih prireditvah posebno pozornost namenila problematiki zaposlovanja v moziški občini, ki je slabo organizirano in nedorečeno. Veliko so se ukvarjali tudi z mladinskim prestopništvom in sproti ocenjevali razmere v nekaterih delovnih organizacijah. Veliko aktivnosti so namenili pripravam na referendum za uvedbo 3. samopriskevka v občini Mozirje, dobro so sodelovali z mladimi iz pobratene občine Cajetina.

Antonija Šporin: »Zaposlovanje ni dobro urejeno.«

ki so se med drugim udeležili zvezne mladinske delovne akcije v brigadi Slavka Šlandra, močno pa so okrepili tudi stike z zamejskimi mladinci iz Železne Kaple. S precejšnjimi problemi so se srečevali pri evidentiranju brigadirjev in z njihovo udeležbo na zvezni akciji »Vipavska dolina 83«. Komaj so zbrali 24 brigadirjev, kljub temu, da brigada ni bila popolna, pa so brigadirji dosegli vrsto lepih uspehov.

»Konec septembra smo opravili volilno in programsko konferenco. S pripravi nanjo smo pričeli že zelo

zgodaj, predvsem zato, ker smo na konferenci sprejemali nov pravilnik o organiziranju in delovanju občinske konference. Znano namreč je, da smo odpravili področne konference in jih nadomestili s sveti in njihovimi komisijami. Na zadnji seji predstava smo ugotovili, da smo akcijo zastavili preširoko, posledica tega pa so dokajšnje kadrovske težave. Zato bomo število članov zmanjšali in komisije bolj medsebojno povezali. Povedati moram še, da se prav v tem času znova temeljito ukvarjamo s problemom zaposlovanja, saj se s ponujenimi predlogi načrtov za prihodnje leto, kot lani tudi tokrat ne strinjamo. Seveda ne zanemarjamo tudi drugih rednih aktivnosti,« pravi sekretarka občinske konference Antonija Šporin.

Poziv udeležencem sporazumevanja

Konec oktobra oziroma v začetku novembra je predsednik Skupščine Skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja Slovenije v združeno delo naslovil pismo s priporočilom, da v svojih sredinah čimprej obravnavajo in sprejmejo Samoupravni sporazum o spremembah in dopolnitvah samoupravnega sporazuma o temeljih plana SPIZ v Sloveniji za obdobje 1981—1985. Ker so v tem samoupravnem sporazumu planirane tudi prispevne stopnje za leto 1984, je nujno,

da se sporazum obravnava in sprejme do 5. decembra. Sicer pa ta sporazum za delavce v združenem delu ne prinaša dodatnih finančnih obremenitev in za leto 1984 določa celo nižjo povprečno prispevno stopnjo kot je veljala za letos.

V imenu zbora delegatov SPIZ za enoto pbčine Velenje prosim in pozivam vse odgovorne v združenem delu, da ta samoupravni sporazum obravnavajo in podpisajo že pred novom. Sporazum določa za leto 1984 pri-

spevek za pokojninsko in invalidsko zavarovanje iz (bruto) OD po stopnji 12,54 % od osnove oziroma (bruto) zavarovalne vsote. V čl. 9 pa določa tudi druge prispevke ter osnove in viře za obračunavanje in plačevanje prispevkov.

Sporazum bo veljavno sklenjen, ko ga bo podpisalo več kot polovica udeležencev sporazumevanja. Če ga ne bo, bo morala Skupščina SR Slovenije predpisati prispevke z zakonom.

Ker si vsi želimo, da naši

upokojeanci in invalidi še naprej prejemaajo tisto, kar jim pripada iz minulega dela že po ustavi, zakonu ter načelu pravičnosti, solidarnosti, vzajemnosti in sodelovanju, je prav, da vsi podpisemo pristojno izjavo do 5. decembra. Strokovne službe pa so dolžne poskrbeti, da bodo pismene in že natisnjene pristojne izjave do roka dostavljene na naslov naše enote — Republiške skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja v Ljubljani!

Edvard Centrih

Sodni spor zaradi dodelitve stanovanja je ovira za dodelitev stanovanj ostalim upravičencem

Zakon o stanovanjskih razmerjih iz leta 1974 ni predvideval sodnega varstva proti odločbi o dodelitvi stanovanja. Sodišče združenega dela so sprejela stališča, da so pristojna za spore o dodelitvi stanovanj, ker gre vendar za odločanje o samoupravnih pravicah iz dela. Tako je novi zakon o stanovanjskih razmerjih to sedaj na novo uredil, a vsekakor tako, da bo to pomenilo dokajšnjo oviro pri dejanskem izvajanju teh določil.

Stanovanja v družbeni lastnini se namreč dodeljujejo z odločbo o dodelitvi stanovanja, ki jo izda pristojni organ stanodajalca. To pa mora biti v skladu s samoupravnim splošnim aktom o dodelitvi stanovanja. Organizacija združenega dela mora tako s samoupravnim splošnim aktom o dodelitvi stanovanj določiti zlasti osnove in merila za prednostni red, po katerem se delijo stanovanja, največjo površino stanovanja glede na število članov in postopek za sprejem prednostnega vrstnega reda upravičencev za dodelitev stanovanj. Zakon pa naprej ni dovolj jasn, ko nekako dopušča

možnost, da bi lahko istovrstno bil objavljen prednostni vrstni red upravičencev. Upravičenci, ki pa bi bili upravičeni do stanovanja, pa bi istočasno dobili odločbo o dodelitvi stanovanja. Vendar temu ni tako in v praksi bo bolj ravnanje drugače. To ugotavljamo pri sodišču, kjer že imamo nekaj sporov, ki bodo gotovo imeli določene posledice. Stanodajalec oziroma pristojni organ v TOZD mora nedvomno najprej sprejeti in objaviti prednostni vrstni red upravičencev za dodelitev stanovanj. To mora seveda biti opravljeno v skladu z določili pravilnika o dodelitvi stanovanj. Ta prednostni vrstni red upravičencev pa mora biti objavljen tudi s pravnim poukom, da ima vsak tisti, ki je sodeloval v postopku za uvrstitev na prednostni vrstni red, pravico, da vložil v 15 dneh od dneva objave prednostnega vrstnega reda, ugovor. Na pristojni organ stanodajalca oziroma na delavski svet kot organ, ki je običajno določen, da o tem dokončno odloča. Že tu se pokaže, da je vsako dodeljevanje stanovanj z odločbo brezpredmetno, če ni

vrstni red dokončen. Zakon pa je postavil še drugo oviro, da mora tak objavljen prednostni vrstni red upravičencev postati tudi pravno močan.

To pa praktično tudi pomeni, da lahko tisti, kateremu je delavski svet na primer zavrnil njegov ugovor zoper objavljeni prednostni vrstni red upravičencev, v 15 dneh od vročitve takega pismenega sklepa, vložil predlog za odpravo tega sklepa pri sodišču združenega dela. Šele če in ko bo sodišče pravomočno odločilo in s tem potrdilo že objavljeni vrstni red upravičencev za dodelitev stanovanj, bo po našem mnenju možno z odločbo dodeljevati stanovanja. Zakon pa seveda dopušča, da se upravičenec pritoži tudi zoper odločbo o dodelitvi stanovanja in če ni zadovoljen z odločitvijo delavskega sveta, sme sprožiti tudi spor pred sodiščem združenega dela. Za tistega, ki ne pozna postopka, pa velja povedati še, da je tudi zoper odločbo sodišča združenega dela na prvi stopnji dovoljena pritožba na sodišču združenega dela SR Slovenije. Šele z odločitvijo tega

sodišča postane taka zadeva resnično dokončna in pravno močna.

Vse to želimo pojasniti občanom in delovnim ljudem, da bodo vedeli, da so taka zakonita določila in da resnično sodišča v vsakem primeru ne bodo kriva za zavlačevanje, ker tudi tu še kako velja načelo, da sodišča meljejo počasi, vendar pa sigurno. Res pa je tudi, da bodo v organizacijah združenega dela tako morali razmišljati o sestavi prednostnega vrstnega reda upravičencev za dodelitev stanovanj pravočasno in najbrž tako, kot svetujejo nekateri, da objavijo prednostni vrstni red že pred, ali ob začetku gradnje stanovanj, oziroma stanovanjskih blokov. Povsod tam, kjer ne bodo ravnali po teh zakonitih določilih, pa bo moralo sodišče ugotoviti, da gre za samovoljno ravnanje, s katerim se huje krši samoupravna pravica delovnih ljudi in bo moralo izdati začasni ukrep o prepovedi dodelitve stanovanj, da se prepreči ali odvrne tako samoupravno ravnanje.

E. Centrih

Športno društvo Vrbovec Nazarje

Na igrišča privabiti več krajanov

Športna dejavnost v Nazarjah sicer ni nikoli usahnila, z ustanovitvijo športnega društva Vrbovec pred petimi leti pa se je znova razmahnila. Vodja in prizadevnost posameznikov je pritegnila tudi druge in danes so se članske vrste še močno okrepile. Temu primerni so tudi dosežki, čeprav se srečujejo tudi s pomanjkljivostmi, predvsem na področju množične rekreacije. Obetavnih načrtov jim tudi ne manjka, letos pa so prav tako veliko postorili.

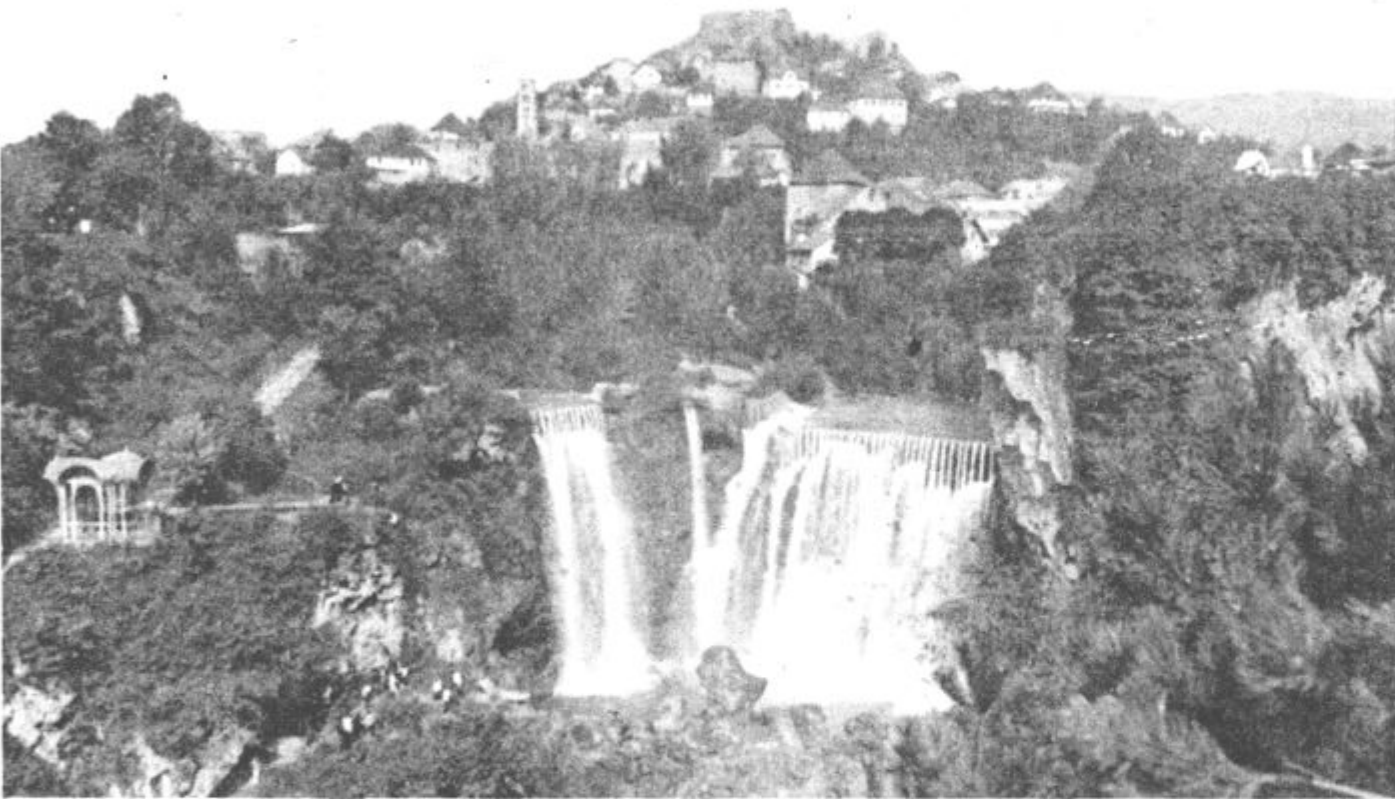
Začnimo z akcijami v društvenem merilu. Pripravili so društvena tekmovanja v šahu, namiznem tenisu, kegljanju in ligo v malem nogometu, v kateri tekmuje šest ekip zaselskega krajevnega skupnosti. Prihodnje leto pa bodo dodali še dve. Liga je pravzaprav nadomestilo za občinsko rekreacijsko ligo, s katero niso bili zadovoljni. Draga so potovanja, sodniški in drugi stroški so visoki, v rekreacijo pa je na tak način vključena le peščica nogometašev. V njihovi ligi jih je seveda nekajkrat več. Tudi letos so pripravili priljubljene nogometni maratoni, tokrat že petič, pripravljajo pa se seveda že na naslednjega.

Pod pokroviteljstvom ZTKO so organizirali občinska tekmovanja v malem nogometu in šahu, dva rokometna turnirja in košarkarsko tekmovanje za pokal svojega društva, udeležili pa so se tudi vseh tekmovanj in prvenstev v okviru ZTKO. Letos so člani ŠD Vrbovec organizirali tudi občinsko sindikalno ligo v malem nogometu. Udeležujejo se tudi navzven. Sodelujejo s športniki iz Črne na Koroškem, Slovenj Gradca in Gomilkega, vsako leto pa obiščejo tudi prijatelje na Rabu, na lastne stroške seveda.

Nekoliko slabši je položaj na področju množične rekreacije. Pripravili so sicer nekaj trim akcij, vendar to ni dovolj, pa tudi udeležba krajanov ni bila prav blesteča. Če bo zanimanje za te akcije in rekreacijo na igrišču večje, bo tudi organizacija lažja, zato že razmišljajo o nekaterih novih oblikah športnega udejstvovanja na tem področju. Žal to pozimi, razen trim sankanja in smučanja, ni možno, ker v Nazarjah nimajo telovadnice, ali drugega primerne prostora.

To seveda ni vse, kar so letos opravili. Uredili so igrišče, postavili ograjo, zaščitni mreži in uredili razsvetljavo, ki je vsakakor edina v občini. Pri vsem tem so skupno opravili okrog 1.000 prostovoljnih delovnih ur. S tem pa se niso zadovoljili. Prihodnje leto bodo uredili okolično igrišča, želijo pa si postaviti tudi garderobe in društvene prostore. Načrti so zelo otipljivi in kaže, da bodo uspeli postaviti objekt z 80 kvadratnimi metri površine. »Rekreacije« jim torej tudi ob igrišču ne bo manjkalo. Tekmovanjem se tudi v prihodnje ne bodo izognili in bodo nadaljevali z vsemi dosedanjimi oblikami delovanja. Povedati velja, da so zelo varčni. Ne poznajo dnevnih, kilometrin in podobnih »nadomestil« in prav na ta račun so lahko za igrišče namenili sedem starih milijonov. Okrog novega leta bodo pripravili še občni zbor ter okrepili vodstvo in organe društva.

Zelo dobro sodelujejo z ZTKO, s sosednjimi in drugimi društvi, pri njihovem delu jim je v veliko pomoč združeno delo, poudariti pa velja veliko razumevanje, ki so ga deležni pri vodstvu krajevnega skupnosti in pri nazarskih gasilcih. Vse te oblike sodelovanja bi radi še okrepili, predvsem pa si želijo tesnejše povezave z mladinsko organizacijo v Nazarjah.

Tudi domovina ima rojstni dan

Moja domovina je ponosna mlada mati s šestimi hčerami. Rodila se je 29. novembra leta 1943 v bosanskem mestecu Jajcu. Toda potrebovala je ime. Njeni ustanovitelji so ji dali ime Jugoslavija. Postala je znana po vsem svetu. Na zemljevidu sveta pa je majhna kot žitni klasek. Vendar je za nas velika, ker v njej domuje prijateljstvo in enakopravnost. Njen ustanovitelj, tovariš Tito, je večkrat dejal, da jo moramo spoštovati in braniti. Njene hčere: Slovenija, Hrvatska, Srbija, Makedonija, Črna gora, Bosna in Hercegovina so zdaj zatočišča šol, tovarn in univerz, kjer vlada pravica. Domovina nam je kruh. Na njej rojstni dan povsod vihrajo zastave, delavci in hajo prost dan in vespovsod so slovesnosti. Na ta dan so cicibani sprejeti v Pionirsko organizacijo.

V moji domovini se kuje brat-

stvo in enotnost. V moji domovini nihče ne sovraži dela. Vsi smo si enaki. Vsi imamo radi našo domovino.

Boštjan Krivec, 5. a, OŠ MPT

Rojstvo je velik dogodek v življenju vsakega človeka. Rojstvo domovine pa je velik dogodek za vse, ki svobodno živimo v njej. Zato ta dan praznujemo širom naše zemlje.

Za domovino so borci prelili mnogo krvi, da lahko mi živimo srečno in svobodno. Tudi najmlajši so pomagali, da se je rodila nova Jugoslavija. Naša socialistična domovina se je rodila na skrivaj in sredi vojne vihr. Zato je vsem nam njen rojstni dan še toliko bolj dragocen. Praznujemo ga srečni in veseli. Želimo ji miru in napred-

ka! Za vsak njen praznik jo obdramo z novimi uspehi.

Domovino nosimo v svojem srcu, zato si vsi želimo, da bi še dolgo lahko živeli v miru in svobodi.

Jevnšik Mojca, 5. a, OŠ MPT

Se nekaj dni in zopet bomo praznovali rojstni dan naše domovine.

Rojena je bila 29. novembra 1943 v Jajcu. Takrat so bili hudi časi. Sovražniki so z orožjem divjali po naši domovini. Rogali so, pobijali ljudi in živino, požigali so naše domove. Zato so se delavci, kmetje in vsi pošteni ljudje s severa, juga, vzhoda in zahoda združili kot bratje. Z orožjem so se uprli sovražnikom in domačim izdajalcem. To je bila naša zmogovita vojska, ki jo je

vodil tovariš Tito. Ker je bil najzaslužnejši borec, so mu na zborovanju v Jajcu zastopniki vseh jugoslovanskih narodov podelili naslov maršal. To je bil tudi znak hvaležnosti, kajti brez Tita bi težko zmagali.

Vsako leto se na ta dan spomnimo dogodkov v Jajcu, kjer so pred štiridesetimi leti poslanci na zborovanju sklenili, da se bodo bojevali za mir med ljudmi, za svobodo v kateri sedaj živimo. Ta datum bo vedno zapisan v zgodovini naših narodov. Spomine na dni, ko je divjal sovražnik po Jugoslaviji, bomo mladi prenašali iz roda v rod, da jih nikoli ne bomo pozabili.

Veseli smo, da živimo v svobodni domovini. Še bolj veseli pa bi bili, ko bi rojstni dan naše domovine, skupaj z nami praznoval tudi naš dragi tovariš Tito.

Jožica Jurinec, 5. b, OŠ MPT

Pogovor z borcem

Učenci osnovne šole bratov Mravljak so obiskali borca NOB Ivana Tamšeta, ki je rad odgovarjal na njihova radovedna vprašanja. Člani krožka Ohranjanje in razvijanje tradicij NOB so tako izvedli eno izmed oblik svojega bogatega delovanja.

Učenci: Predstavite se.

Ivan Tamše: Sem upokojeni rudar. Vendar sem še vedno aktiven v svoji KS, kjer sem predsednik ZZB NOV KS Šalek-Gorica. Rodil sem se dve uri hoda iz Titovega Velenja. Doma smo imeli majhno kmetijo. Oče je bil rudar, mama pa je imela kmečko gostilno. Delo je bilo takrat težko dobiti. Imel sem srečo, da sem se lahko šel učiti za vajenca. A uk ni trajal dolgo, ker je prišla okupacija in z njo Nemci.

Učenci: Kakšno je bilo vaše življenje med okupacijo?

Ivan Tamše: Leta 1943 sem bil mobiliziran v predvojaško skupino, kjer sem ostal do marca 1944. V tistem času je šla skozi naše kraje slavna XIV. divizija. Postal sem njen kurir in partizan Tomšičeve brigade. Prvo bitko sem doživel, ko smo organizirali napad na vlak.

Učenci: Kdaj ste začutili razredno pripadnost, pripadnost socialističnemu gibanju, za katerega so se partizani borili?

Ivan Tamše: Pred vojno sem bil premlad, da bi vedel, da pripadam kakšnemu gibanju. Po prihodu v partizane pa smo imeli politično šolo in tam sem se seznanil z osnovami marksizma. Že prej pa sem vedel, da se partizani borijo za pravično stvar.

Učenci: Kako je bilo po vojni? Ali so vam izkušnje iz NOB kaj pomagale v kasnejšem življenju?

Ivan Tamše: Po vojni sem si želel domov, pa se ni dalo. Do leta 1948 sem ostal aktiven oficir. Potem pa sem dobil delo pri LM in služboval na mejah Jugoslavije z Avstrijo in Italijo. Noč in dan smo imeli opravka z odpadniki, ki so hoteli pobegniti čez mejo. Po sporu s Stalinom, ko je tovariš Tito rekel odločni NE, so se zame začele težave. Med odkritimi pristiši Informbiroja sem imel tudi najboljše prijatelje. Težko je bilo, kajti do leta 1948 smo imeli vedno pred seboj Sovjetsko zvezo, peli smo ruske pesmi.

Potem pa se mi je v petdesetih letih zahotelo življenja brez

uniforme in zaposlil sem se kot gozdarski delovodja v Soštanju, kasneje pa sem bil na „šahu“ lesni manipulirant.

Učenci: Trda vojna leta in povojne delovne izkušnje so vam verjetno dale ugotovitve, da revolucije še ni konec?

Ivan Tamše: Seveda! Med vojno smo imeli puške, po vojni pa lopate. Sodeloval sem pri graditvi proge Brčko—Banoviči in Samac—Sarajevo. Delali smo od jutra do večera.

Učenci: Kaj nam svetujete, članom krožka za ohranjanje tradicij NOB in sploh mladim? Ali je delo tisto, ki dviga človeka v neslutene možnosti ustvarjanja in napredka?

Ivan Tamše: Naš Tito je večkrat rekel: „Delo krepi človeka.“ Jaz pa pravim: „Čim več delaš, več narediš za sebe in za skupnost. Duh in telo ostaneta zdrava. Tito pa je že zdavnaj postavil pred pionirje tri glavne naloge: učite se, učite se, učite se!

Učenci: Nam lahko svetujete še nove oblike dela našega krožka?

Ivan Tamše: Lahko bi še bolj sodelovali z našo organizacijo ZZB NOV v krajevni skupnosti. Naslednji mesec vas vabim na naš občni zbor, da boste lahko neposredno spoznali naše delo. Na šoli bi lahko organizirali pohodne trojke, ki bi obiskale naše ostarele borce v hribih okoli Titovega Velenja. Kako veseli vas bodo, ko jim boste prinesli našo pomoč. Pa saj bodo že samega obiska veseli.

Učenci: Radi bomo sodelovali z vašo borčevsko organizacijo. Pridite še kdaj na našo šolo, kjer nam boste v obliki zgodovinske ure v živo pokazali del mozaika naše NOB.

Ivan Tamše: Zelo rad.

Spomini na prijateljico in soborko Ivanko Herle

Z Ivanko sva bili dobri prijateljici že v mladosti. Imela sem jo rada, saj je bila dobra in je z veseljem pomagala vsem. Nudila mi je denarno pomoč in me vzgajala v zavedno državljanke.

Spominjam se, da smo imeli leto ali dve pred vojno v Solčavi veliko slovesnost. Dekleta smo morale biti oblečena v belo. Obleko sem imela; čevlje pa le črne, pa še ti so bili preveliki za dve številki. Ivanka je takrat delala v Paludnikovi trgovini v Solčavi. Ko me je videla, je vzela s police bele opanke in mi rekla, naj jih obujem. Bili so mi prav, ker pa nisem imela denarja, jih nisem upala vzeti. Pa mi je Ivanka rekla, naj nikar ne skrbim. Kasneje mi je povedala, da so že plačani.

Leta 1939 ali 1940 je Ivanka organizirala izlet v Radmirje, kjer je bilo zborovanje. Iz Solčave smo se odpeljali s tremi pari konj. En voz je peljal Suhodolski Peter, enega Bovški, za enega pa se mi zdi, da Tobanov. Na tem zborovanju so nam veliko govorili o nekakšnem fašizmu, o vojni in o naši dolžnosti do domovine. Takrat še nisem razumela, kaj vse to pomeni, kajti kmečka mladinna je bila o teh stvarih slabo poučena, delavcev pa je bilo v naših krajih malo. Na poti domov smo se ustavili na Ljubnem, kjer smo si privoščili pravo razkošje: bel kruh in malinovec. Račun so plačale Ivanka in Anika Herletova ter Paludnikova Micka.

Leta 1941, ko so prišli Nemci, sem bila v Novem Celju, pri dr. Fišerju za varuško. Čeprav je bilo pri nas doma dvanaest otrok, si je mama želela, da bi bili takrat vsi doma. Na cvetno nedeljo sem se odpravila proti domu. Pred odhodom mi je Fišerjeva dala majhen kljukast križec in mi naročila, naj si ga zatakam za ovratnik. Ubogala sem jo, saj nisem vedela, kaj pomeni. Po dolgi in naporni poti sem v Solčavo prispela vsa izmučena. Šla sem pokropiti domačega župnika,

ki je umrl ravno takrat, ko so prišli Nemci in tam sem srečala Ivanko. Povabila me je na najostrejši noč pri njej. Takrat me je tudi vprašala, kje sem dobila kljukasti križec. Razložila mi je, kaj pomeni, in da ga ne smem nositi, saj sem Slovenka. Šama pa mi je pokazala, da pod plaščem še vedno nosi slovensko zastavico. Pripeto je imela na bluzo.

Kmalu po prihodu Nemcev se je Ivanka poročila s Herletovim Jožetom. Tudi on je bil pred vojno delal v naprednem gibanju, zato sta bila oba z Ivanko pri Nemcih slabo zapisana in Jože se je že tisto zimo začel skrivati. Živela sta na Ivankinem domu, na Pastirkovem. Na tej domačiji so živeli tudi Pavčenkovi in Moharjeva družina. Micka Pavčenkova, starejša od mene tri ali štiri leta, je nekoč povabila k sebi mojo sestro Klaro in mene ter nama pokazala kup knjig: dela Marxa, Engelsa ter podobno literaturo. Povedala je, da dobiva knjige od Krznarjevega fanta, ki je bil študent. Micka in njena sestra nista hodili v cerkev.

Ivanko in Jožeta so večkrat iskali Nemci, zato si nista upala biti več doma. Skrivala sta se v okolici, dokler se nista leta 1942 pridružila koroškimi partizanom.

Povedati moram še nekaj o dogodku, odločilnem za moj odhod v partizane. Ko so Nemci leta 1941 delali popis prebivalstva, so me iz družine izločili in me še posebej slikali. Oče, ki je razumel nemško, je iz njihovega pogovora slišal, da sem še premlada, in da bodo počakali še kakšni dve leti, potem pa me bodo poklicali. Takrat mi je bilo petnajst let. Avgusta 1942 so se pojavili prvi partizani. K nam so prišli, ko smo ravno želi ječmen. Bili so Lojz, Nestl, Dolfek, Milanček in Marko-Mogu. Od takrat smo po malem sodelovali z njimi. Sestro Klaro sva v zimi 1943/44 prisostvovali obsodbi Pernata. Potem sva jih morali voditi na Klemenškovo. Kle-

menškov Rok je bil simpatizer partizanov in jim je pomagal, njegovega bratu, ki je bil gospodar pa so morali hrano vzeti. Takrat nama je Lojz povedal, da bodo napadli Solčavo. Zabičal pa nama je, da je to vojna tajna, ki je ne smeva nikomur izdati. Seveda sva bili tiho kot grob in malo naju je bilo kar strah te vojne tajne. Na dan, ko naj bi napadli Solčavo, je šla sestra Micka (Kočnarca) v Solčavo in sestro sva komaj čakali, kaj bo povedala. Že, ko je šla proti hiši in je klicala ter se smejala, sva vedeli, da se je zgodilo. Še marsikaj se je zgodilo do takrat, ko je prišlo zame vabilo, da se moram zglasiti na žandarmerijski postaji v Lučah. Herletov Mirko, ki je delal na pošti v Solčavi, mi je svetoval, naj ne hodim nikamor. Skrijem naj se, predvsem pa ne smem spati doma. Kmalu sem dobila drugo vabilo. Na večer pred dnem, ko bi se morala zglasiti v Lučah, so prišli k nam partizani. Zmenili smo se, da pojdem z njimi. Odločitev za v partizane je bila lažja, ker je bila med njimi tudi Ivanka. Oglasili smo se pri Klemenški in tam naložili nekaj hrane. Izgledalo je, kot da sem odšla zjutraj od doma in da so me med potjo prestregli partizani ter me odvedli s seboj. Tako so bili moji domači manj sumljivi, jaz pa sem 15. aprila 1943 postala partizanka 1. koroškega bataljona.

Nekaj dni po mojem odhodu v partizane je šel oče v Luče na žandarmerijsko postajo vprašat, kje sem. Mislili so, da so me odvedli partizani, ki so takrat hodili tam okoli, očetu pa so rekli, naj malo povpraša, ker me v Luče ni bilo. Če pa pridem domov, me naj le pripele k njim. In oče je res spraševal po meni in šel še nekajkrat na žandarmerijo jokati, čes da me ni nikjer. Nemci so očitno nasledili.

Prve napotke o partizanstvu mi je dala Ivanka. Razlagala mi je zakaj in kako se borimo. V partizanih sem ostala do konca. Prve tedne

sva bili z Ivanko še skupaj. Do vseh je bila zelo tovariška. Drugi so odhajali na manjše akcije, midve pa sva večkrat ostali v taborišču. Ko nas je Plesnikov Franc poklical, naj pridemo tudi k njim po hrano, sva jih čakali vso noč. Vrnili so se šele okoli devete ure zjutraj in vsi prestrašeni povedali, da je padel Lojz. Pobrali smo vse in odšli.

V času taborjenja v Matkovem kotu smo se s hrano oskrbovali pri Plesniku, Logarju, Zoharju, Matku, Perku, Kočnarju pa tudi pri nas doma v Orlovcu smo se nekajkrat oglasili. Po Lojzovi smrti smo se odpravili proti Robanovem kotu do Havdeja. Potem pa nadaljevali pot in se ustavili pod Raduho. Vsi smo imeli mokre noge. Zasmilila sem se Podraduški dekli Zofki in dala mi je par novih volnenih nogavic. Pot smo nadaljevali proti Lučam. V Zavrčnem gozdu pod Raduho smo si naredili bunker in ga pokrili s smrekovim lubjem, da smo bili varni pred dežjem. Takrat še nismo delali večjih akcij, hodili smo bolj od hiše do hiše in ljudem razlagali zakaj se borimo. Pri zavednih ljudeh smo dobili hrano, pri nemških simpatizerjih pa smo jo morali vzeti. Zavrčke so Nemci že izselili. Njihov Nejc je bil z nami, doma pa so imeli nekoga, ki je pazil na kmetijo. Nekega večera smo šli na Nejcovo dom, da bi prespali na suhem, ker je zunaj deževalo. Ponoči pa je zapadel sneg in v senu smo morali ostati še čez dan. Potem so se vsi partizani razen Ivanke, Nejca in mene odpravili na akcijo v Luče. Ivanka je ostala v taboru zato, ker je bila noseča in je težko hodila. Nejc pa je bil domačin in bilo je bolje, da ga ljudje niso videli. Jaz pa nočnih pohodov še nisem bila navajena.

Tako smo ostali v taboru in čakali. Ker tovarišev zjutraj še ni bilo nazaj, smo začeli premišljevat, kaj naj si napravimo za jesti. Imeli smo le eno ali dve jajci in nekaj žlic moke. Nejc je nekje zaslišal zvonec

njihove krave ter rekel, da jo gre pomolsti, da si bomo lahko pripravili palačinke. Z Ivanko pa sva pripravili kureče in čakali na Nejca in mleko. Takrat pa so prišli Nemci. Ali slučajno ali pa smo bili izdani. Nejc je ravno čepel pod kravo in jo molzel, ko je zaslišal glasen: „Halt!“ V trenutku je skočil pod kravo in na drugi strani v gozd. Nemci so streljali za njim in ga ranili. Rana ni bila huda, zato mu je uspelo pobegniti. Midve pa sva hitro pospravili in zbežali višje v gozd. Umaknili sva se v nek previs pod Raduho, imenovan Kuhinja št. 3. Tam sva ostali ves dan in šele zvečer sva šli pogledat, če so taborišče odkrili. Vse v taborišču je bilo na svojem mestu, le kuhinjskega noža, za katerega je Ivanka vedela, da ga je pustila pred taboriščem, ni bilo. Skrbelo jo je, kdo ga je vzel. Potem sva odšli globoko v gozd, kjer je bil pod koreninami velike smreke zabor s knjigo. Vanjo sva vpisali, kje sva in tovariši so naju prišli naslednji dan iskat.

Nekaj dni po tem dogodku smo odšli vsi, razen Ivanke v Koprivno, kjer smo se morali javiti štabu koroških enot. Med potjo smo zvedeli, da je nož pred taboriščem vzel Nejc.

Ivanka je ostala pod Raduho. Da se ne bi hranila vedno le pri dveh hišah, se je odločila in odšla še na eno od kmetij, kjer se nismo bili. Tam je niso sprejeli z veseljem, temveč so jo naznanili. Nemci so začeli hajko, da bi dobili Ivanko, čeprav niso vpeli ali iščejo moškega ali ženskega. Spominjam se, kako so pripovedovali, da je Ivanka majhen debel možki, ki je prosil kruha in mleka in bil oborožen. Ivanka je bila res majhna, zaradi nosečnosti tudi precej okrogla, lase pa je imela na kratko postrizene.

Medtem ko so Nemci iskali Ivanko, tudi mi nismo prišli v stik s koroškimi partizani in vrnili smo se nazaj proti Lučam. Najprej smo šli obiskat Nejcovo sestro. Že v bližini

kmetije pa smo opazili nekaj sumljivega. Pes je lajal, od hiše do hleva pa so skakali bliski luči. Na robu gozda smo opazovali, kaj se dogaja. Takrat pa zaslisiš iz grmovja šum in šušljanje. Jože je takoj vedel, kaj je. Tiho je odšel do grmovja iz katerega je prišla Ivanka. Spet smo bili skupaj. Kmetu, ki je prijavil Ivanko, smo dopovedali, kdo smo in zakaj se borimo, za kazen pa smo mu odvzeli nekaj hrane. Po tistem smo spet odšli na Koroško. Takrat sem svojo prijateljico in vojno tovarišico videla zadnjč. Ostala je kot terenska delavka na terenu Solčava—Luče—Koprivna, pridružil pa se ji je tudi moč Jože.

Ivanka je leta 1943 rodila deklico Lučko, ki sedaj živi v Ljubljani. Rodila je pri Havdeju v Robanovem kotu nato pa odšla z Lučko v Koprivno. Nekaj časa sta bili skupaj, potem pa sta jo z Jožetom prišla na moj dom, kjer je skrb za njo prevzela sestra Klara. Tudi mlajši bratje so jo pomagali paziti in čeprav so vedeli čigava je, so molčali. Ugibali so vse mogoče, da je Klarina, da je moja... Skrivnost je vedela le še Plesnikova Ivanka. Povedala ji je Klara, ko sta 20 kilometrov daleč peljali Lučko k zdravniku. Tudi najbližji Jožetovi in Ivankini sorodniki niso vedeli za njo, čeprav so bili vsi zavedni Slovenci in so pomagali partizanom.

Ivanka in Jože sta prišla Lučko večkrat obiskovat. Ko je nekega večera prišel Jože sam, se je po hiši razlegel glasen jok, saj so vsi takoj zaslišali, kaj se je zgodilo. Ivanka je padla blizu Mislinje in njene zadnje besede pred smrtjo so bile namenjene Lučki. Govorila je: „Lučka, moja Lučka. Poskrbite za mojo Lučko.“ Ker nihče ni vedel, da je Lučka njena majhna hčerka, so mislili, da si želi, naj ji prižgejo lučko ob smrti. Šele kasneje so zvedeli, zakaj je Ivanka tako težko umrla.

Francka Povh-Slavla

Obisk v tovarni usnja Šoštanj

Spodbudno poslovanje

Prav gotovo je izredno razveseljivo, če v sedanjem času (ko celo v kolektivih, kjer so leta dobro delali, sedaj v kolesju močno škriplje), devetmesečno poslovanje in gotovo tudi letošnje leto uspešno končuje temeljna organizacija, ki se je že v isto leto otepala z izgubami. To je tokrat Tovarna usnja Šoštanj.

Mnogo prizadevanj, skrbi in razmišljanj o novih rešitvah je bilo v prejšnjih obdobjih namenjenih temu tozdu Industrije usnja Vrhnika, ki nikakor ni mogel zapluti v varnejše vode in stabilnejše gospodarjenje.

Poleg velikih težav pri zagotavljanju ustreznih količin surovin kož za kar najbolj nemoteno poslovanje, so bili kamen spotike in nenehni nesoglasji dohodkovni odnosi med tozdom TUS in tozdom Usnjarna Vrhnika na področju skupne proizvodnje svinjskega usnja. Zapleteno je bilo tudi razmerje med tozdom TUS in DSSS Vrhnika. Temeljilo je predvsem na proračunski osnovi in ni bil izdelan sistem meril, s katerimi bi ugotavljali prispevek posamezne službe k poslovnemu uspehu tozda.

Vrsta nedorečenosti je tako za sabo vlekla plaz obtožb, vse skupaj pa je oteževalo dialog in zmanjševalo poslovno učinkovitost. Manjši, tokrat Tovarna usnja Šoštanj, je ves čas vlekel slabši konec.

Po številnih, tudi političnih akcijah in s kančkom razumevanja so se dogodki za Tovarno usnja Šoštanj vendarle začeli obračati na bolje. Kljub težavam in precej manjšemu namoku od predvidenega so v tem tozdu že letošnje prvo polletje poslovali zadovoljivo. Seveda so k temu najbrž precej pripomogle tudi višje cene kož. Devetmesečni rezultati pa so še mnogo bolj spodbudni.

O tem in vrsti bodočih nalog, smo se pogovarjali z v. d. direktorjem Aleksandrom Samoborom, predsednikom delavskega sveta Faniko Bašič, sekretarjem osnovne organizacije ZK Milanom Bizjakom in predsednikom konference osnovnih organizacij ZS Vladimirjem Konjovičem.

V letošnjem prvem devetmesečju so imeli v Tovarni usnja Šoštanj 850 milijonov skupnih prihodkov. Ker so v primerjavi s preteklim le-

tom uspeli za pet odstotkov zmanjšati porabljen sredstva, jim je ostalo več dohodka, ostanek čistega dohodka pa so dosegli v višini 70 milijonov dinarjev in je v primerjavi z letošnjim prvim polletjem v porastu. Čeprav je težko oceniti, kolikšen celotni prihodek bodo dosegli do konca leta pa vendarle menijo, da bo ta takšen, kot so predvideli v letnem načrtu; to pa kljub temu, da količinsko proizvodnje najbrž ne bodo uresničili. Ob vstopu v letošnje leto so imeli le 365 ton zaloga surovin kož, kar je bilo premalo, da bi jim zagotovilo nemoteno proizvodnjo. Tako so od načrtovanega namoka 1330 ton govejih kož v polletju namočili le 923 ton, kar je 69 odstotkov.

Se slabše je bilo z namokom svinjskih kož. Od načrtovane količine 2166 ton so uresničili le 1036 tonj namoka ter načrt dosegli s 47,8 odstotka.

Kljub manjšemu namoku od načrtovanega, so že ob polletju dosegli boljše rezultate kot v enakem lanskem obdobju, in to predvsem zaradi izdelkov višje vrednosti in ker so predelali medfazne zaloge.

Zdaj manjkajoči del fizičnega obsega proizvodnje dopolnjujejo z uvoženimi polstrojenimi kožami, ki jih je kupila delovna organizacija. Velik del teh uvoženih kož bodo predelali v TUS, nekaj že v teh mesecih do konca leta, precej pa še v naslednjem letu. Prav te kože bodo omogočile, da bodo v prihodnjem letu v celoti izkoristili zmogljivosti. S tem lahko pričakujejo še uspešnejše poslovanje.

Zelo je razveseljivo, da so se odnosi z delovno organizacijo uredili in da Industrija usnja Vrhnika kupuje potrebne surovine za proizvodnjo. Težave so še z nakupom nekaterih drugih materialov in rezervnih delov, ker je tudi zanje potrebno zagotoviti precej deviz. Delovna organizacija jim sedaj pomaga tudi tu, v Tovarni usnja Šoštanj pa si prizadevajo, da bi kar največji del svoje proizvodnje izvozili ter izboljšali svoj položaj. Že letos bodo za dvakrat presežili načrtovani izvoz, v prihodnjem letu pa bodo to količino povečali še približno za štirikrat.

Očitno so se v preteklosti neusklajeni odnosi z delovno orga-

Naši sogovorniki: Od leve proti desni Vladimir Konjovič, Aleksander Samobor, Milan Bizjak, Fanika Bašič

nizacijo sedaj vendar bistveno popravili. Naši sogovorniki so poudarili, da je dozorelo spoznanje, kako nujno je v vseh tozkih delovne organizacije izkoristiti celotne zmogljivosti. Če pa je dovolj dela, ostali problemi niso takšni, da se o njih ne bi dalo dogovoriti.

KAKO V PRIHODNJE?

Pred dvema letoma predvidena usmeritev tovarne je v tej gospo-

darski situaciji in ob skromnih sredstvih, ki bi jih toz lahko odvojil v takšne namene, povsem nespremljiva. Tako osnovni program še naprej ostaja predelava usnja, seveda pa bodo iskali dodatne programe, s katerimi bi dopolnili manjkajoči del proizvodnje. Nekaj teh programov so že osvojili. Poskušali bodo še z novimi rešitvami.

V. d. direktorja Aleksander Samobor je dejal o trenutnem položaju in predstojajočih nalogah:

„Delovna organizacija je kupila dva milijona kosov polpredelanih svinjskih kož na Kitajskem. Zanje je bilo treba odšteti 10 milijonov dolarjev. Mi bomo predelali okoli 400.000 kosov teh kož, vendar tudi za takšno količino kož deviz nimamo. Če želimo ta nakup pokriti, bomo morali seveda večino kož izvoziti. Zato načrtujemo v prihodnjem letu za 4 milijone dolarjev izvoza, kar bo štirikrat več kot letos, ko bomo dosegli izvoz v višini milijon dolarjev. Letošnji izvoz zajema približno 10 odstotkov celotnega prihodka. Z izvozom v prihodnjem letu pa bomo približno tam, kjer smo bili že leta 1975. Takrat smo namreč dosegli izvoz v vrednosti 3,7 milijonov dolarjev. To pa odpira nove možnosti tudi v nadaljnjem razvoju naše temeljne organizacije.“

Predsednik konference osnovnih organizacij sindikata Vladimir Konjovič, pa je poudaril, da so boljši poslovni rezultati pripomogli tudi k izboljšanju medsebojnih odnosov, k večji prizadevnosti delavcev in k

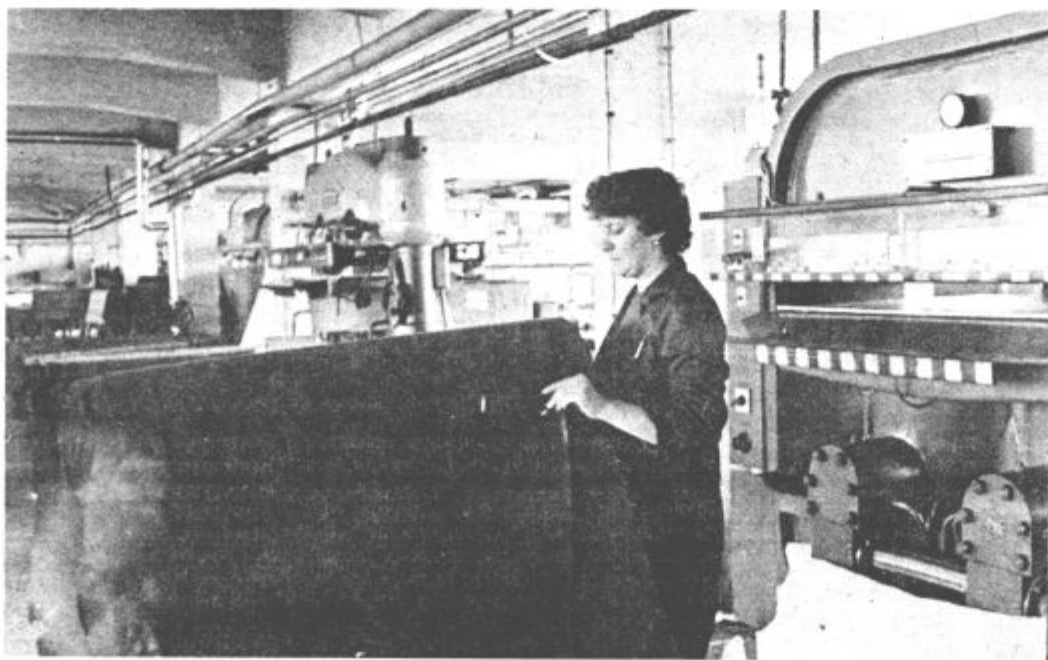
dvigu osebnih dohodkov. Delavci se sedaj, ko dela ne primanjkuje in je tudi kož dovolj, počutijo mnogo varneje in z večjim optimizmom gledajo v prihodnost.

Sekretar osnovne organizacije ZK Milan Bizjak pa je menil: „Res se je položaj popravil, vendar pa se moramo vsi delavci zavedati, da breme, ki smo si ga naložili za prihodnje leto, ne bo lahko. Potrebno bo močno povečati produktivnost, saj moramo sedanji povprečni dnevni namok 14 ton povečati na 20 ton. Delovna organizacija nam je res priskočila na pomoč z nakupom teh kož, ker sami nimamo obratnih sredstev. Toda mi moramo najemati kratkoročne kredite, obresti pa so zelo visoke. To obremenjuje dohodek. Zelo problematična pa je tudi zastarela opremljenost tovarne.“

Fanika Bašič, predsednica delavskega sveta je prav tako opozorila na te težave. V prihodnjem letu bo delavski svet zato kar največ pozornosti namenil gospodarjenju temeljne organizacije in prispevku delavcev za uresničitev zastavljenih poslovnih ciljev.

V Tovarni usnja Šoštanj, torej trenutno dobro gospodarijo in tudi njihovi načrti so za zdaj stvarni. Ob povečanih prizadevanjih vseh delavcev in uresničitvi načrtovanega izvoza pa bodo tudi celotne letošnje in prihodnje leto najbrž sklenili dokaj uspešno.

B. Z., S. V.

V prihodnjem letu bodo imeli dovolj kož

„Velenje 2000“

Pogledi anketirancev na to področje so si precej nasprotujoči, zato jim bodo raziskovalci pri nadaljnjem delu namenili ustrezno pozornost. Kar 56,4 % vprašancev šteje za bolj pomembno „zagotoviti čim več enakosti med ljudmi, četudi bi to pomenilo počasnejši razvoj“, samo 29,8 % pa jih meni, da je bolje, da si prizadevamo „zagotoviti čim hitrejšo povečanje proizvodnje, četudi bi se s tem med ljudmi povečala neenakost“. Odgovori torej kažejo na višje vrednotenje enakosti kot pa ekonomske učinkovitosti. Na drugi strani pa je kar 61,5 % anketirancev prihranilo mnenju, da je treba dati „večje nagrade najposposnejšim delavcem, strokovnjakom in izumiteljem, četudi bi se s tem povečale razlike med ljudmi“, le 38,5 % pa jih je menilo, da „moramo gledati predvsem na to, da ne bo prišlo do večjih razlik med ljudmi, četudi to pomeni manjšo spodbudo za najuspešnejše delavce.“

Kot rečeno, bodo raziskovalci razlike v odgovorih na obe vprašanji še preverjali in pojasnjevali, že zdaj pa se vsiljuje razlaga, da Velenjčani niso za povečanje neenakosti na račun hitrejšega (fizičnega) povečevanja proizvodnje, strinjajo pa se s povečanjem razlik med ljudmi, če bi to pomenilo kvalitativne spremembe v proizvodnji (večje nagrade predvsem strokovnjakom in izumiteljem, skratka najuspešnejšim delavcem).

Med Velenjčani je nasploh visoko razvita zavest in vrednotenje dela ter kritika nedela, seveda v okviru dane stopnje tehnološke razvitosti. Le 8 % vprašanih meni, da „ni njihov problem, če se v

njihovem okolju pojavi lenuh ali delomrnez“, kar 46 % pa jih „nastopa proti delomrznemu, čeprav se s tem nekaterim močno zamerijo“. Osebnostna prizadevanost pa ima seveda določene (tehnološke) meje, zato ni presenetljivo, da ima po oceni anketirancev več kot polovica Velenjčanov omejene možnosti, da pri delu izrazijo svoje sposobnosti in ideje.

3. PRIPRAVLJENOST ZA VEČJE ANGAŽIRANJE, SAMOPRISPEVEK IN SKUPNO DELO V KRIZNIH RAZMERAH

Kot smo že ugotovili, precejšen del Velenjčanov v prihodnjih petih letih pričakuje relativno izboljšanje osebnega položaja, pri tem pa pristajajo tudi na določeno povečanje razlik na račun večjega nagrajevanja najposposnejših delavcev (strokovnjakov, izumiteljev ipd.). Raziskovalci pa je kljub temu zanimalo, koliko je vsak posameznik pripravljen prispevati k uresničevanju (dolgoročnih) razvojnih ciljev. Pri tem so prišli do ugotovitev, ki jim velja pri uresničevanju razvojnih ciljev nameniti vso pozornost. Samo 22 % Velenjčanov meni, da je „treba dati več sredstev za iskanje dolgoročnih razvojnih rešitev, četudi trenutno na račun osebnih dohodkov“, 34 % jih sodi, da je za dolgoročni razvoj sicer „treba skrbeti, vendar ne naš račun“, 18 % pa jih trdi, „da trošimo že dovolj sredstev za te namene“ ipd.

Očitno je, da le malo vprašanih kaže aktiven odnos do prihodnosti, večina jih pričakuje, da bodo rešitve prišle same od sebe, predvsem pa tako, da s tem ne bodo „prizadeti“ njihovi osebni dohodki. Več kot tretjina jih npr.

le „z zanimanjem spremlja razvojne tokove“ (torej pasivno), skoraj vsak četrti pa se ravna po filozofiji „bo kar bo“.

Te ugotovitve terjajo ustvarjalno iskanje načinov mobiliziranja razvojnih potencialov (ljudi), sami odgovori anketirancev pa nakazujejo, da teh potencialov ni (več) mogoče iskati v nadaljnjem zmanjševanju realnih osebnih dohodkov. To trditev potrjujejo tudi stališča v zvezi s prostovoljnim delom oziroma samoprispevki. Udarništvu, ki je bilo v preteklih obdobjih „zaščitni znak“ naše

občine, so sčasoma vse bolj nadomestili denarni prispevki, ki imajo vendarle nekoliko drugačen pomen kot neposredno, aktivno prostovoljno delo.

Raziskovalci ugotavljajo, da danes sicer ni tiste družbene klime, ki je bila značilna za obdobje udarništvu, vendar pa upadanje osebnih dohodkov narekuje razmislek. Temu pritrjujejo tudi anketiranci: relativno največ je tistih, ki podpirajo prostovoljno delo, ne pa denarne prispevke. Se več: le 8,7 % jih meni, da „sedaj ne smemo več obremenjevati občanov“.

Ti odgovori kažejo na pripravljenost občanov, da prispevajo k hitrejšemu razvoju, vendar v takšnih oblikah, ki ne bodo še bolj prizadele njihovega materialnega položaja. Pri tem velja upoštevati tudi ugotovitve, da več kot tretjina vprašanih včasih ne ve, kam s časom — ustreznimi programi

in spodbude bi torej lahko mobilizirale njihove sile.

4. ODNOS DO DELA IN IZOBRAŽEVANJA

Raziskovalci so pred anketirance postavili 19 vrednot, ki naj bi jih razvrstili po pomenu. Takoj za zdravjem in svobodo (1. mesto) so sledile delovna učinkovitost, prizadevnost in tovarništvo. Če to podkrepimo še s podobnimi odgovori na druga vprašanja (npr. odločne reakcije na nedelavnost, pripravljenost sprejeti delo, ki je v skupnem interesu, zavzemanje za ponovno uvedbo udarniškega dela ipd.), potem lahko z gotovostjo trdimo, da je visoko vrednotenje dela verjetno eden najpomembnejših faktorjev nadaljnjega razvoja naše občine. Vendar pa odgovori dokazujejo še nekaj: visoko vrednotenje dela nasploh je v izrazitem nasprotju z omalovaže-

vanjem intelektualnega in kreativnega dela. Tako skoraj polovica vprašanih ne bi dala nobene nagrade inženirju, ki je s svojo inovacijo prihranil milijardo vsoto, samo majhen del zaposlenih anketirancev pa meni, da je v njihovi delovni organizaciji pomembnejša inovacija problema.

To pa je v očitnem nasprotju z eno prejšnjih ugotovitev, ko so anketiranci pristajali na povečevanje neenakosti samo v primeru, ko je ta povezana z večjo kreativnostjo in strokovnim delom. Nizko vrednotenje znanja pa je v nasprotju tudi z dejansko in pričakovano izobrazbeno mobilnostjo Velenjčanov. Ker se bo tudi v bodoče gotovo velika večina velenjskih otrok šolala v raznih strokovnih šolah lahko sklepamo, da za tem ne stoji toliko želja po znanju, kot želja po napredovanju oziroma večjem dohodku. Znanje ima tako pretežno značaj statusnega simbola. Za sam razvoj nasploh, gospodarstva pa še posebej, je takšno izobraževanje precej problematično.

5. ZAPOSLOVANJE ŽENSK

Problem zaposlovanja žensk je za razvoj naše občine zelo pomemben, še posebej ob današnjih težavah v „Gorenju“. V tej luči je ugotovitev raziskovalcev, da so „stališča anketirancev v zvezi z zaposlovanjem žensk in v zvezi z enakopravnostjo nasploh deloma precej konzervativna“, zelo pomembna. Se vedno so namreč precej prisotni pomisleki in nasprotovanja do zaposlovanja žensk. Tako se kar 42,5 % anketirancev ne strinja oz. ne odobrava zaposlovanja žensk, drugi to zaposlovanje razumejo kot nujno zlo (če mož ne „zasluži“ dovolj), nekateri pa bi to zaposlovanje omejili le na neporočene ženske, 15,4 % pa jih sodi, da bi bilo bolje, če bi ženske ostale doma in skrbele za družino.

(se nadaljuje)
Pripravil Vane GOŠNIK

Sestavljena organizacije združenega dela Gorenje

Konvertibilni izvoz večji od planskih predvidevanj

Sestavljena organizacija združenega dela GORENJE je dosegla v obdobju januar — september 1983 nekaj nad 46 milijard dinarjev celotnega prihodka, 5,8 milijard dinarjev dohodka, 3,3 milijarde dinarjev čistega dohodka, na tuja konvertibilna tržišča je prodala za skoraj 4,6 milijarde dinarjev izdelkov, uvozila pa za 2,7 milijard dinarjev reprodukcijskih materialov in sestavnih delov. Letne planske naloge so v prvih devetih mesecih tako uresničili: dosegli so 69,9 % načrtovanega celotnega prihodka, 59,8 % dohodka, 59,2 % čistega dohodka, 79,3 % konvertibilnega izvoza in 60,9 konvertibilnega uvoza. Število zaposlenih pa se v letošnjem letu, v primerjavi z letom 1982, ni spremenilo.

Skupne izgube je bilo ob koncu meseca septembra za 6 milijard 73 milijonov dinarjev, kar je 20,5 več, kot je bilo predvideno. Z izgubo so poslovale delovne organizacije Gorenje TGO, Gorenje Varstroj Lendava, Gorenje Petar Drapšin Kikinda, Gorenje Tiki Ljubljana in Gorenje Promet Servis.

Gorenje TGO je dosegla do konca septembra 19,2 milijarde dinarjev celotnega prihodka, dobri dve milijardi dinarjev dohodka, izgube je bilo za 5 milijard 279 milijonov dinarjev, na tuja konvertibilna tržišča so prodali za skoraj 3,5 milijar-

de dinarjev, uvozili pa za 2,3 milijarde dinarjev reprodukcijskih materialov in sestavnih delov s konvertibilnih tržišč.

V Gorenje Promet Servis so dosegli dobrih 16 milijard dinarjev celotnega prihodka, skoraj 837 milijonov dinarjev dohodka, izgube je bilo za 680 milijonov dinarjev, s prodajo na tuje pa so iztržili nekaj nad 64 milijonov dinarjev.

Gorenje Raziskave in razvoj so dosegle nekaj nad 41 milijonov dinarjev celotnega prihodka in dobrih 33 milijonov dinarjev dohodka.

Gorenje Glin iz Nazarij je dosegel v prvih devetih mesecih letoš 1 milijardo 817 milijonov dinarjev celotnega prihodka in skoraj 400 milijonov dinarjev dohodka, na tuja konvertibilna tržišča pa je prodal za dobrih 198 milijonov dinarjev izdelkov.

Slovenjgraški Gorenje Fecro je dosegel 343 milijard dinarjev celotnega prihodka in 137 milijonov dinarjev dohodka, izvozilo pa za 20,7 milijonov dinarjev izdelkov na tuja konvertibilna tržišča.

Gorenje Muta pa je do konca meseca septembra dosegla 1 milijardo 712 milijonov dinarjev celotnega prihodka in 548 milijonov dinarjev dohodka, na tuja konvertibilna tržišča pa prodala za dobrih 83 milijonov dinarjev izdelkov, istočasno pa uvozilo le za 28,7 milijonov dinarjev reprodukcijskih materialov in sestavnih delov.

Tovarna gospodinske opreme Gorenje Titovo Velenje

Optimistična napoved: novembra najbližje načrtovani proizvodnji

Povečanje proizvodnje in večja izkoriščenost zmogljivosti sta, kot je bilo že večkrat v zadnjem času naglašeno, med temeljnimi pogoji za izboljšanje položaja velenjske Tovarne gospodinske opreme Gorenje.

Po uvedbi začasnih ukrepov družbenega varstva, v začetku junija letos, so v Gorenje TGO sprejeli, med drugim, tudi vrsto ukrepov za povečanje proizvodnje in

strojev in naprav je manj zastojev. Manjkajoče proizvodne delavce pa so, kot je znano, zagotovili s prerazporejanjem režijskih delavcev iz temeljnih organizacij združenega dela in delovnih skupnosti skupnih služb velenjskega dela Gorenja v proizvodne tozde Gorenje TGO ter z delom strokovnih in proizvodnih delavcev v proizvodnji (le-ti bodo opravili v obdobju september — december 8 delavnikov name-

Proizvodne naloge Gorenje TGO za letošnje drugo polletje, posebej še za zadnje štiri mesece tega leta, so velike in zahtevne, saj želijo izpad proizvodnje iz prvega polletja nadoknaditi do konca leta. Za obdobje september — december je, v primerjavi z mesečnim povprečjem prvega polletja, predvideno v povprečju nad 40% povečanje obsega proizvodnje. Prizadevanja za večjo proizvodnjo, seveda s hkratnim porastom

pa že z 88 %.

Če v zadnjem tednu novembra ne bo večjih težav pri oskrbi z reprodukcijskimi materiali in sestavnimi deli, se bodo v Gorenju TGO ta mesec najbolj približali načrtovanemu fizičnemu obsegu proizvodnje. Optimisti pa napovedujejo, da bo skorajda zagotovo dosežen načrtovani fizični obseg proizvodnje. V prvi polovici meseca novembra je dosežena proizvodnja zastajala za predvidevanji le še za 5 %, v glavnem na račun izpada proizvodnje v temeljnih organizacijah združenega dela Elektronika Titovo Velenje in Elektronika Ptuj, in to zaradi pomanjkanja sestavnih delov. V večini drugih proizvodnih tozdov pa so že v prvi polovici tega meseca dosegali in presegali načrtovani fizični obseg proizvodnje.

Sicer so v Gorenje TGO v prvih desetih mesecih letos (torej v obdobju januar — oktober) izdelali 316.000 štedilnikov, 302.000 zamrzovalnikov, 270.000 pralnih strojev, 151.000 pohištenih elementov, 782.000 malih gospodinskih aparatov itd. Dobro polovico vse proizvodnje so namenili za izvoz, od tega največ hladilnikov (kar 77 % vse proizvodnje), štedilnikov, pralnih strojev, zamrzovalnikov in malih gospodinskih aparatov. V primerjavi z obdobjem januar — oktober 1982 so fizični obseg proizvodnje v prvih desetih mesecih letos povečali za blizu 20 %.

uresničitev za letos dogovorjenih planskih nalog. Izboljšala se je oskrba z reprodukcijskimi materiali in sestavnimi deli, čeprav mnogi dobavitelji in kooperanti težko sledijo povečanim zahtevam (zlasti kar zadeva kvaliteto in roke), ob tem pa si prizadevajo uveljaviti nove, razumljivo višje cene in devizno soudeležbo. Na račun skrbnejšega in sprotnega vzdrževanja

sto v pisarnah za stroji oz. tekočimi trakovi, zraven tega pa še dva udarniška delavnika). Proizvodni delavci pa so se odločili, da bodo od septembra do konca decembra delali tudi vse sobote, ki so bile z letnim delovnim načrtom predvidene kot proste, seveda v primeru, da ne bo težav pri oskrbi z reprodukcijskimi materiali in sestavnimi deli.

kakovosti ter povečano delovno in tehnološko disciplino, že kažejo prve uspehe. Septembra, ko so delavci v proizvodnji opravili kar 26 delavnikov, je bila dosežena rekordna mesečna proizvodnja. Septembrski fizični obseg proizvodnje je bil kar za 44 % večji od mesečnega povprečja prvega polletja. Sicer pa je bil septembrski proizvodni načrt uresničen z 84 %, oktobrski

gorenje

Poslovni sistem GORENJE sodi med najpomembnejše gospodarske dejavnike v Socialistični republiki Sloveniji in Socialistični federativni republiki Jugoslaviji, posebej v elektrokovinski industriji, in to z visoko strukturirano in razčlenjeno organizacijsko strukturo.

Rojstni kraj GORENJA je istoimenska vasica v bližini Titovega Velenja. GORENJE je nastalo 1953. leta iz majhne obrtne delavnice z 11 zaposlenimi. Lani je 17.561 delavcev GORENJA ustvarilo dobrih 32 milijard dinarjev celotnega prihodka, v prvih devetih mesecih letošnjega leta pa 17.549 delavcev dobrih 46 milijard dinarjev celotnega prihodka.

Sestavljena organizacija združenega dela GORENJE združuje zdaj 11 proizvodnih delovnih organizacij in 3 organizacije skupnega pomena.

Proizvodne delovne organizacije GORENJE:

GORENJE TGO, Tovarna gospodinske opreme Titovo Velenje
GORENJE FECRO, Tovarna nerjaveče opreme za kmetijstvo in živilstvo Slovenj Gradec
GORENJE MUTA, Tovarna poljedelskega orodja, kmetijskih strojev in livarskih izdelkov Muta
GORENJE METALPLAST, Industrijsko podjetje Ruše
GORENJE VARSTROJ, Industrija in montaža Lendava
GORENJE ELRAD, Tovarna elektronike, elektromehanike, anten in kablov Gornja Radgona
GORENJE MURAL, Tovarna aluminijastrih radiatorjev in odlivkov Mursko Središče
GORENJE PETAR DRAPŠIN, Industrija pohištva Kikinda
GORENJE GLIN, Lesna industrija Nazarij
GORENJE TIKI, Elektrostrojno podjetje Ljubljana
GORENJE MIV, Kovinska industrija Vranje

Organizacije skupnega pomena GORENJE:

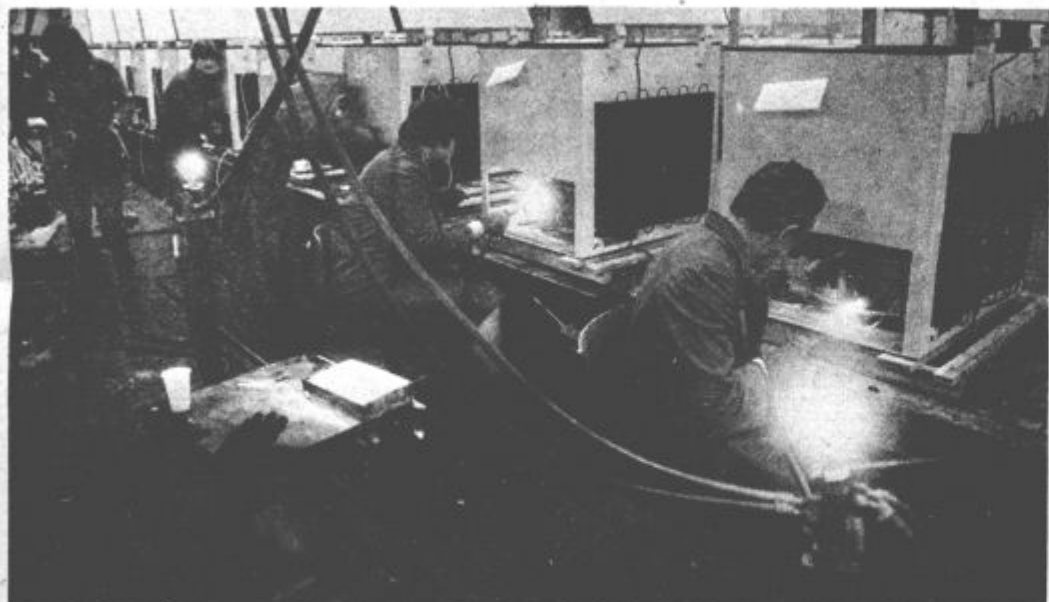
GORENJE RAZISKAVE IN RAZVOJ Titovo Velenje
GORENJE PROMET SERVIS Titovo Velenje
GORENJE INTERNA BANKA Titovo Velenje
V Jugoslaviji ima GORENJE 15 predstavništev, 35 razstavno prodajnih centrov ter 78 servisnih središč in izpostav.

V tujini pa ima GORENJE 6 lastnih podjetij, in sicer v Zvezni republiki Nemčiji, Avstriji, na Danskem, v Avstraliji, Grčiji in Italiji, mešano podjetje v Franciji ter predstavništvi v Veliki Britaniji in Češkoslovaški socialistični republiki.

Delovne organizacije GORENJE se vključujejo v pet osnovnih programsko-proizvodnih celot, ki zagotavljajo s tržno celovitostjo široko in usklajeno ponudbo.

Te osnovne programske proizvodne celote so:
— aparat in oprema za množično porabo,
— profesionalna elektronika,
— zeleni program,
— toplotno inštalacijski program ter
— elementi, sklopi in specialni programi.
Upošteva materialne in intelektualne zmogljivosti, s katerimi razpolaga GORENJE, prav tako pa tudi hotenja širše družbene skupnosti, je za naprej predvidena revitalizacija programa aparatov in opreme za množično porabo. Izjemne možnosti razvoja so tudi pred zelenim programom, programom tehnološke opreme (upošteva obstoječe tehnološke zmogljivosti, izredno dobro organizirano in kvalitetno orodjarno GORENJE TGO) ter biro informatika. Elektroniko pa bodo poslej razvijali v funkciji navedenih GORENJEVIH programov.

V okviru vseh programskih usmeritev bo poslovni sistem GORENJE iskal stične točke in se povezoval z delovnimi organizacijami v panogi in drugimi širimi po Jugoslaviji in v svetu. Okrepiti pa želi tudi sodelovanje in povezovanje z bazično industrijo.

Ob 40-letnici II. zasedanja Avnoja, rojstnega dne socialistične, samoupravne, neuvrščene Jugoslavije,

čestitamo

vsem delovnim ljudem in občanom širom po Jugoslaviji!

Delavke in delavci Gorenja

RUDARSKO ELEKTRO- ENERGETSKI KOMBINAT Titovo Velenje

DELOVNE ORGANIZACIJE

RUDNIK LIGNITA VELENJE

*Tozd Jama Preloge
Tozd Jama Pesje
Tozd Jama Škale
Tozd Jamska mehanizacija
Tozd Jamski transport
Tozd Jamske gradnje
Tozd Priprave*

*Tozd Klasirnica
Tozd Zunanja dejavnost
Tozd Gradbena dejavnost
Tozd Mizarska dejavnost
Tozd Izobraževanje
DS Zračenje
DS Kopalnica
DS skupnih služb*

TERMoeLEKTRARNE ŠOŠTANJ

*TOZD TEŠ I
TOZD TEŠ II
TOZD Vzdrževanje*

*TOZD Inženiring
TOZD Družbena prehrana
DS skupnih služb*

ELEKTROSTROJNA OPREMA

*TOZD Strojni obrati
TOZD Elektro obrati
TOZD Vodovodni toplovodni obrati*

*TOZD Krovsko ključavničarski obrati
DS skupnih služb*

SIPAK

*TOZD Plastični izdelki
TOZD Kovinski izdelki in galanterija*

DS skupnih služb

AVTOPREVOZNIŠTVO IN SERVISI ELEKTROFILTRSKI ELEMENTI TISKARNA

Delovne skupnosti sestavljene organizacije

**DRUŽBENI STANDARD
ZAVAROVANJE
AVTOMATSKA
OBDELAVA PODATKOV
SKUPNE SLUŽBE**

Ob 29. novembru — rojstnem dnevu socialistične, samoupravne neuvrščene Jugoslavije čestitajo vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje!

Družbeno politične organizacije in samoupravni organi Rudarsko elektroenergetskega kombinata Titovo Velenje

REK Elektrostrojna oprema

n. sol. o., Preloge, p. Velenje

Delovna organizacija Elektrostrojna oprema je v tekočem letu 1983 dosegla kljub težkim gospodarskim razmeram ugodne poslovne rezultate, saj je presegla plan celotnega prihodka za 26,6%.

Ob tem velja omeniti, da smo takšne rezultate dosegli ob 3,5% manjši

zaposlenosti kot predvideva načrt zaposlenosti za leto 1983; primanjkuje predvsem ustreznih kvalificiranih delavcev. Kljub dobrim finančnim rezultatom pa smo se pri poslovanju srečevali s številnimi težavami.

Še vedno je v ospredju prizadevanje za vključitev v mednarodno delitev

dela, kjer smo se le delno uspeli vključiti v izvoz na zahodno tržišče (posel z nemško firmo Eichhoff, izvajanje obveznosti na osnovi pogodbe o kooperaciji z angleško firmo Dowty). V prihodnje bomo morali vložiti še veliko naporov v iskanju nadaljnjih možnosti prodora v izvoz tako naših izdelkov kot tudi storitev.

Posebno skrb moramo posvetiti tudi izpolnjevanju pogodbenih obveznosti in doseganju dogovorjenih rokov do našega glavnega odjemalca proizvodov in storitev Rudnika lignita Velenje. Večji kupci naših proizvodov so še TEŠ, Gorenje, Zdravstveni dom Velenje, IMP Ljubljana, TAM in Metalka Maribor, instalacijsko dejavnost pa opravljamo za Vegrad in Gradis.

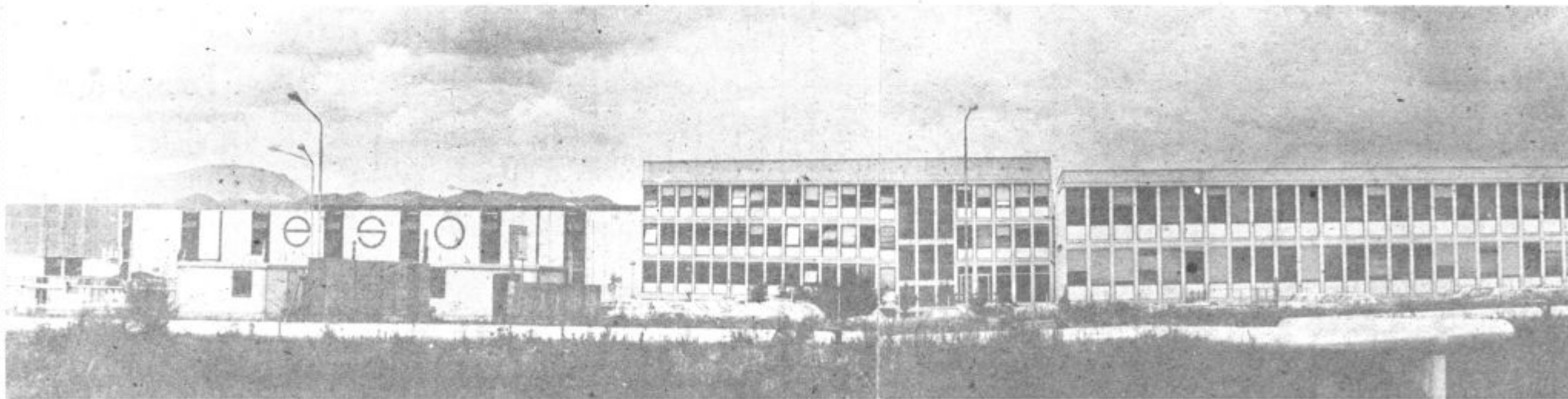
V tekoči proizvodnji DO ESO so vse TOZD izpolnile količinski plan proizvodnje, vendar so prisotne težave glede pomanj-

kanja reprodukcijskega materiala raznih vrst, kar povzroča visoke zaloge in otežkočeno likvidnostno situacijo. Zaradi neredne nabave je namreč treba material kupiti takrat, ko je na tržišču. Ker je za nekatere vrste materiala čakalna doba dolga, nastajajo občasni zastoji v proizvodnem procesu, zato je potrebno delo in proizvodnjo prilagajati dosegljivim materialom.

Zaradi nenehnega naraščanja cen je vrednost zalog visoka, poleg tega ugotavljamo tudi velik porast stroškov v tekočem

letu. Problem je tudi v pojavljanju vedno večjih zahtev po kreditiranju del storitvenih TOZD, za kompletna dela pa se zahteva stalna cena do konca izgradnje. Za zagotovitev konkurenčnih cen in pridobitev dela v bodoče bo v prvi vrsti potrebno krepko dvigniti produktivnost.

Prizadevali si bomo, da bomo kljub dobrim finančnim in proizvodnim rezultatom gospodarjenja v DO ESO, prisotne probleme odpravljali in uresničili proizvodne ter razvojne cilje tudi v prihodnje.

tes termoelektrarne šoštanj

TEŠ je pred uresničenjem nove rekordne proizvodnje 4 milijarde letne proizvodnje KWh v letu 1983.

Iz dosedanjih rezultatov in predvidenega angažiranja naših proizvodnih enot lahko z gotovostjo pričakujemo novo rekordno proizvodnjo, saj so vse proizvodne naprave usposobljene za nemoteno produkcijo električne energije. Ponovitev zaključnega obdobja lanskega leta, ko je teoretično

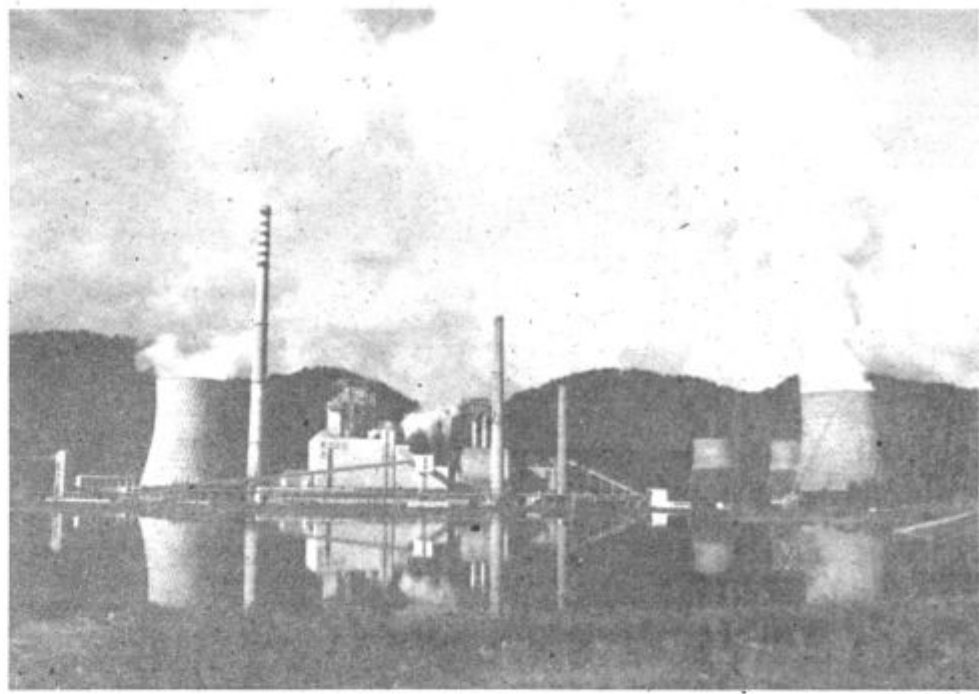
obstajala enaka možnost za tako visok doseg, v tem letu skoraj ni mogoča. Torej pričakujemo nadaljnjo stopnjo visoke angažiranosti proizvodnih enot TEŠ.

Za ustvaritev tako velikega rezultata je vsekakor potrebno poudariti dobro poslovno politiko, ki ima cilj izkoriščanje inštaliranih zmogljivosti.

Šele skupna dobava vseh premogov — RLV približno 4 milijone ton dobave in ostalih dobavi-

teljev preko milijon ton, nam daje v letošnjem letu skupno s prizadevanjem delavcev celotnega kolektiva TEŠ možnost realizacije poslovnega cilja 4 milijarde KWh. Tako poslovno politiko bi morali v bodoče krepiti tudi v sklopu REK.

Poleg oskrbe Slovenije z električno energijo pa tudi ni zanemarljiv delež pri oddaji toplotne energije za potrošnike v Šaleški dolini, saj znaša skoraj 10 % proizvedene električne energije.

REK Elektrofilterski elementi

p. o., Družmirje, p. Šoštanj

REK — DO „EFE“ Šoštanj je bila ustanovljena maja leta 1960, že naslednje leto pa je pričela poslovati v okviru Rudnika lignita Velenje, kasneje pa v okviru SOZD REK Velenje.

REK — DO „EFE“ se danes s proizvodnjo 40 milijonov opečnih enot uvršča med tri največje slovenske proizvajalce opečnih izdelkov, pri čemer pokriva skoraj 10 % vseh potreb, pri nosilnih

elementih pa kar 25 % vseh potreb v Sloveniji.

Nekoliko manj znana, a vendar zelo pomembna, sta druga dva proizvodna programa, in sicer:

- izdelava mase in izvajanje strojnega ometavanja
- proizvodnja suhih malt za zidanje in ročno ometavanje ter sanacijska dela v rudnikih.

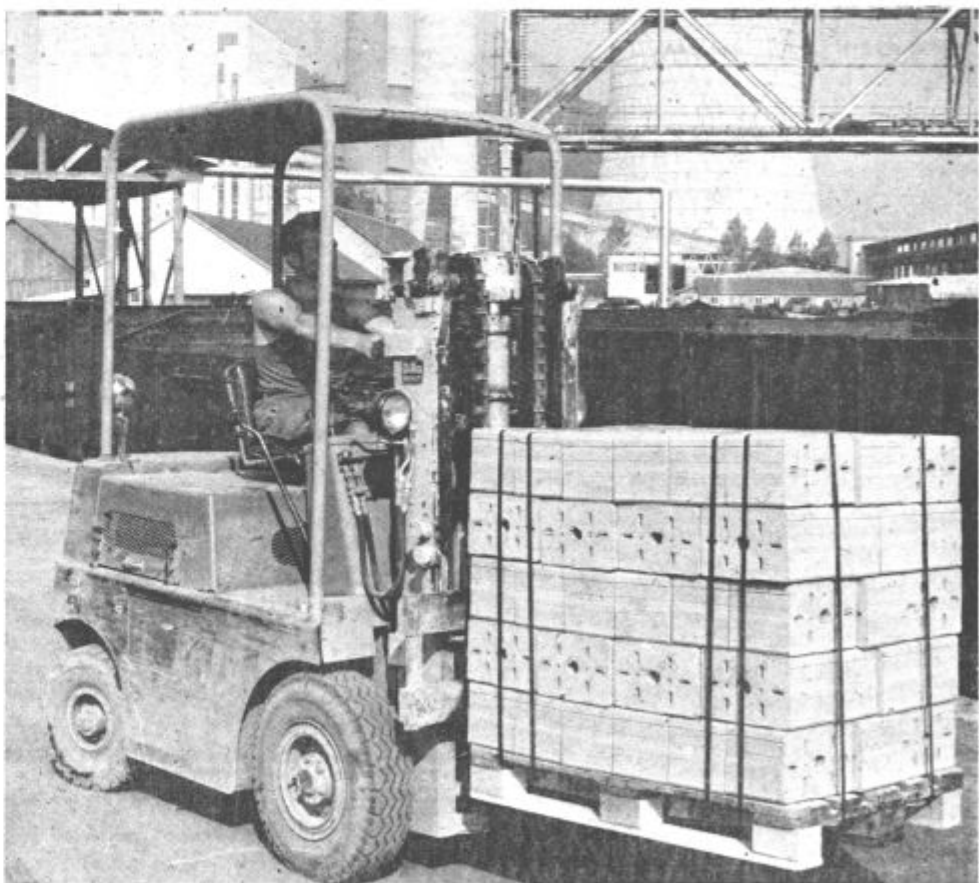
S strojnimi ometi smo v samem vrhu slovenskega gradbeništva, saj strojno ometamo na leto do

150.000 kv. m zidov in stropov, pri suhih maltah pa smo edini tovrstni proizvajalci v Sloveniji, s 15.000 t tega materiala pa bomo verjetno še dolgo prvi.

Zelo zanimiv je najmlajši proizvod:

— EFE izolativni element, ki s svojimi toplotnimi karakteristikami precej presega postavljene zahteve.

Gradnja z njimi je zaradi velikosti izredno hitra, najpomembnejša pa je odlična toplotna zaščita.

INDUSTRIJA USNJA VRHNIKA**TOZD TOVARNA USNJA
ŠOŠTANJ** USTANOVLJENA LETA 1788

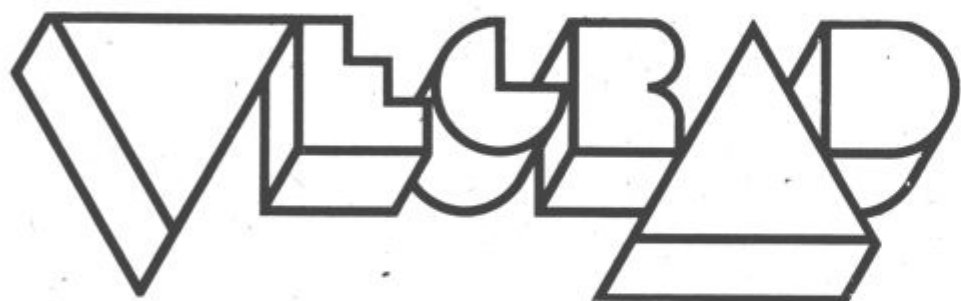
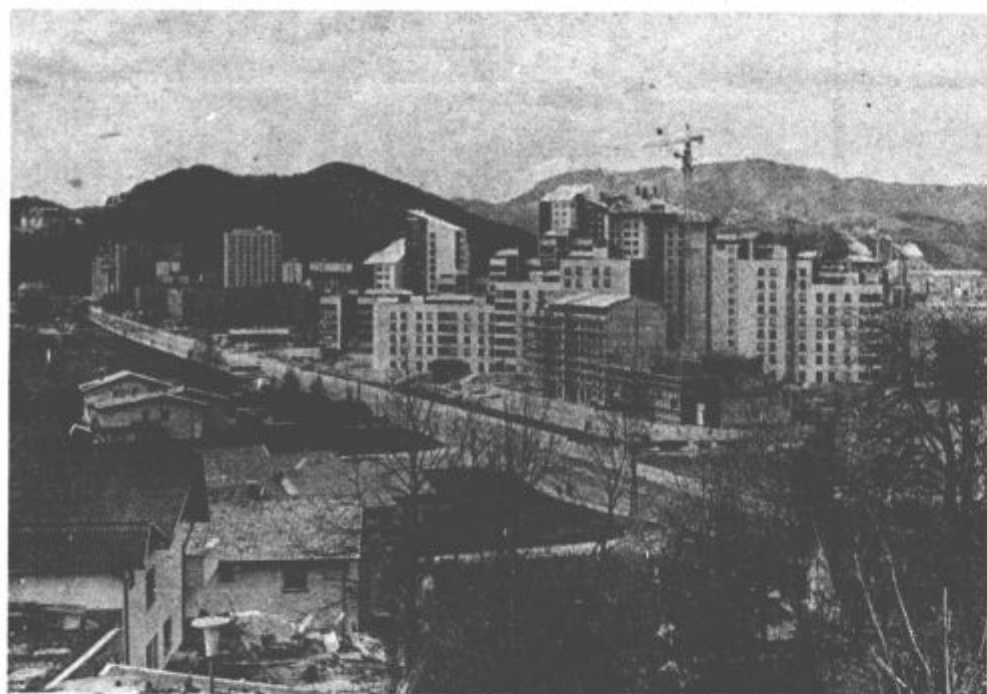
Tovarna usnja Šoštanj proizvaja vegetabilno strojeno usnje, v kromovem obratu pa oblačilni velur in podlogo iz svinjskih kož. Poleg tega izdelujemo še krom strojeno usnje in goveje gornje usnje-boks. V okviru tozda pa deluje obrat za

izdelavo usnjene konfekcije.

Poleg obstoječega programa proizvodnje usnja je Tovarna usnja Šoštanj pričela s proizvodnjo sedežnega pohištva izdelanega v kombinaciji les — usnje.

V letošnjem letu praznuje tozd Tovarna usnja Šoštanj 195-letnico svojega obstoja.

Vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje iskreno čestitamo za dan republike — 29. november!

VEGRAD

**Gradbeno industrijsko
podjetje
Titovo Velenje**

Delavci gradbenega industrijskega podjetja VEGRAD Titovo Velenje na gradbiščih širom po Jugoslaviji, v Iraku, Zvezni republiki Nemčiji in Nemški demokratični republiki čestitajo vsem našim delovnim ljudem in občanom za rojstni dan nove socialistične Jugoslavije — 29. november!

DELAVKE IN DELAVCI VEPLASA ISKRENO ČESTITAJO DELOVNIM LJUDEM IN OBČANOM OBČINE VELENJE OB PRAZNIKU REPUBLIKE — 29. NOVEMBRU!

VEPLAS
velenjska plastika
Titovo Velenje

Proizvodni program

— modni gumbi in zaponke,
— kovinski in leseni ročaji

za pohištveno industrijo,
— avtomati za rolete,
— mehanizmi za pomična vrata,
— natron lepilni trak,
— sitotisk,
— različni izdelki iz plastike,

— čelade,
— kadi za podvodno masazo,
— jabori in jadrane deske,
— sigmenti za plastične skakalnice

titovo
velenje

TOZD GOSTINSTVO**TOZD RDEČA DVORANA****TOZD RTC GOLTE****DSSS**

Vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje ter vsem delovnim ljudem in občanom širom po Jugoslaviji čestitamo za dan Republike — 29. november!

Ob 40. letnici rojstva nove socialistične, samoupravne Jugoslavije

**DELAVKE, DELAVCI
IN KOOPERANTI**

Trgovske in proizvodne DO ERA
Titovo Velenje

TOZD Maloprodaja
TOZD Veleprodaja
TOK Kmetijstvo
TOK Koplas
TOZD Vino
DSSS

*čestitamo vsem delovnim ljudem
in občanom širom naše domovine*

Vsem delovnim ljudem in občanom občin Velenje in Mozirje iskreno čestitamo za dan Republike — 29. november in jim želimo tudi v prihodnje novih delovnih zmag in pridobitev!

**SAVINJSKO ŠALEŠKA
MEDOBČINSKA
GOSPODARSKA ZBORNICA
TITOVO VELENJE**

RŠC

25

LET

IZO

CSŠ

EKO

INŽ

Organizacije združenega dela:

RLV – TOZD IZOBRAŽEVANJE CENTER SREDNJIH ŠOL ELEKTROKOVINARSKA OPREMA FARMIN INŽENIRING,

ki so nastale iz Rudarskega šolskega centra

*iskreno čestitajo
vsem občanom in delovnim ljudem
ob 29. novembru, prazniku republike!*

25 let Rudarskega šolskega centra

Brez RŠC si ne moremo zamisliti današnje podobe Titovega Velenja

VZPOREDNO Z RAZVOJEM RUDARSKO ELEKTROENERGETSKEGA KOMBINATA IN TOVARNE GOSPODINJSKE OPREME GORENJE VELENJE SE JE V OBČINI Z ENAKO HITRIM TEMPOM ZAČEL RAZVIJATI PRED PETIN-DVAJSETIMI LETI RUDARSKI ŠOLSKI CENTER – SVOJEVRSTEN VELIKAN NA VZGOJNO IZOBRAŽEVALNEM PODROČJU, VELIKAN, BREZ KATEREGA SI NI MOGOČE ZAMISLITI DANAŠNJE PODOBE OBČINE VELENJE.

Rudarski šolski center je pred začetkom uvajanja usmerjenega izobraževanja predstavljal pojem uspešne povezave teoretičnega in praktičnega izobraževanja, saj so učitelji in delavci zelo uspešno prepletali učenje in delo, znanje in proizvodno prakso.

Začetki Rudarskega šolskega centra segajo v leto 1958, ko je Rudnik lignita Velenje ustanovil Industrijsko rudarsko šolo. Do leta 1962 so uresničevali prve zamisli rednega poklicnega izobraževanja rudarjev, kovinarjev in električarjev izključno za potrebe Rudnika. Leta 1962 se je šola osamosvojila in se poimenovala v Rudarski šolski center, ki so ga sestavljale štiri enote, in sicer poklicna šola za rudarsko, kovinarsko in elektrostroko, tehniška rudarska šola, šolske delavnice in jamska delovišča za praktični pouk ter dom učencev. Po rudarski krizi so se pričeli v letih od 1968 do 1973 preusmerjati in ustanovili vrsto novih šol (poklicna elektrošola šibkega toka, tehniška elektrošola šibkega toka, tehniška elektrošola jakega toka, nadzorniška rudarska šola, poklicna šola za tehnične risarje, dislocirana enota poklicne kovinarske šole na Muti, tehniška strojna šola, začetek izobraževanja odraslih ob delu, dislocirana enota poklicne kovinarske šole v Zrečah). Pričela pa se je tudi preobrazba učnih delavnic od storitev za potrebe Rudnika lignita v kooperantsko industrijsko proizvodnjo, naslonjeno na TGO Gorenje z zametki lastnih proizvodnih programov (proizvodnja orodij, elektroinstalacije, tečaji za štedilnike in pohištvo ter usmerniki). Rudarsko dejavnost so razširili na površinsko pridobivanje in separacijo peska.

Za obdobje od leta 1974 do 1982 je značilna hitra rast in preobrazba proizvodnje in storitvene dejavnosti iz kooperacijskih odnosov v industrijsko proizvodnjo z lastnimi programi (orodjarstvo, strešna okna, pohištveno okovje, usmerniške in elektronske naprave, celovita

instalacijska dejavnost, program prehrabne tehnologije).

Vzgojno izobraževalna dejavnost pa v tem obdobju ni doživljala novih kvalitativnih sprememb. V skladu z ekspanzijo velenjskega gospodarstva in prebivalstva je rastlo število udeležencev izobraževanja, ki je bilo v šolskem letu 1977/78 že večje od 2000.

Poglejmo še, kako je rastla materialna osnova za delo.

Leta 1958 so imeli na voljo za delo le stavbo industrijske rudarske šole, leta 1959 pa je rudnik postavil tudi dom učencev. Leta 1962 so dobili lastna jamska delovišča in elektrokovinarske delavnice na starem jašku. Pomembno je bilo za razvoj RŠC leto 1964, ko so pridobili novo šolsko stavbo (v industrijski rudarski šoli pa je pričela delo Gimnazija). Istega leta je bil v Titovem Velenju zgrajen še stanovanjsko domski objekt. V naslednjih letih so zgradili še halo A v industrijski coni odprli peskop v Paki, drugo šolsko stavbo halo B z aneksom, nov dom učencev v Šaleku, skladiščne prostore za dejavnost inženiringa na Selu, proizvodno halo v Polskavi, rudarski učni prostor, pokrite skladiščne prostore ob hali B in v letu 1983 nadzidali najnovejšo šolsko stavbo. Ves čas se je seveda vzporedno z razvojem prostorskih zmogljivosti ter vzgojno izobraževalnih in proizvodnih programov razvijala tudi izobraževalna in proizvodna tehnologija.

Iz Rudarskega šolskega centra so se leta 1983 razvile štiri nove delovne organizacije, ki vsaka zase, pa vendar v tesni povezanosti nadaljujejo dejavnost, ki je prerasla okvir ene same organizacije.

TEMELJNA ORGANIZACIJA IZOBRAŽEVANJE – RLV

Poslanstvo Rudarskega praktičnega pouka iz Rudarskega šolskega centra ter službe za izobraževanje, ki je delovala v sestavi kadrovske službe REK, nadaljuje temeljna organizacija izobraževanja, ki deluje do lanskega leta v sestavi Rudnika Lignita Velenje. Že v Rudarskem praktičnem pouku se je pokazal koncept tesne povezanosti teoretičnega in praktičnega izobraževanja za povsem pravičnega, v novih razmerah pa se praktični pouk uspešno navezuje na proizvodno delo in sestavlja z njim neločljivo celoto.

Novi vzgojno izobraževalni programi so zahtevnejši in z uvedbo proizvodnega dela vsebinsko bolj vezani na neposredno proizvodnjo. Zahtevajo vključevanje združenega dela v celoten vzgojno izobraževalni proces mladine kakor tudi odra-

slih. Rudnik lignita Velenje je moral tako prevzeti mnoge naloge pri izvajanju proizvodnega dela in delovne prakse in to je bil glavni razlog za ustanovitev nove temeljne organizacije v njegovi sestavi.

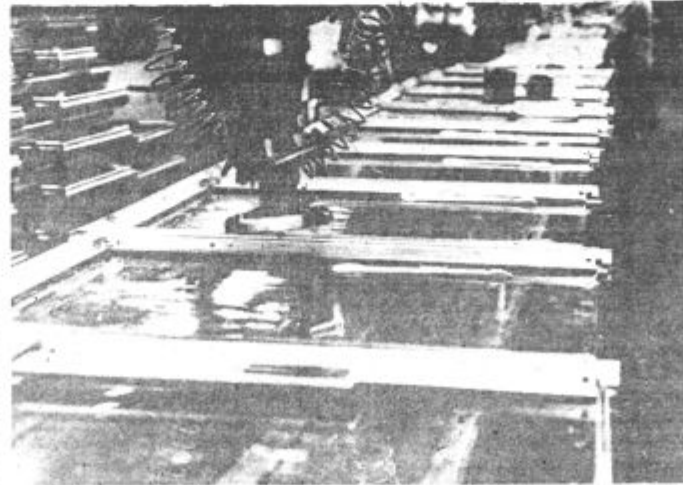
Tozd Izobraževanje je usposobljen za organizacijo in izvajanje vseh oblik praktičnega izobraževanja za vse smeri in na vseh stopnjah zahtevnosti v rudarski usmeritvi. Poleg tega pa ta tozd skrbi tudi za izobraževanje ob delu in iz dela, za kadrovanje učencev, štipendiranje, načrtovanje in razvoj na tem področju ter za uvajanje pripravnikov in pripravniških izpitov – v glavnem za potrebe RLV, na dogovorjenih področjih, pa tudi za celoten SOZD REK.

Načrti, zamisli in vizija nadaljnega razvoja tega tozda so grajeni na prizadevanjih za bogatenje vsebin, oblik in metod skratka, celotnega načina praktičnega in tudi teoretičnega usposabljanja ter izobraževanja za potrebe rudarstva in energetike.

CENTER SREDNJIH ŠOL

Center srednjih šol nadaljuje vzgojno izobraževalno dejavnost Rudarskega šolskega centra in Gimnazije v rudarski, kovinarski, elektrotehniški, računalniški in družboslovni usmeritvi.

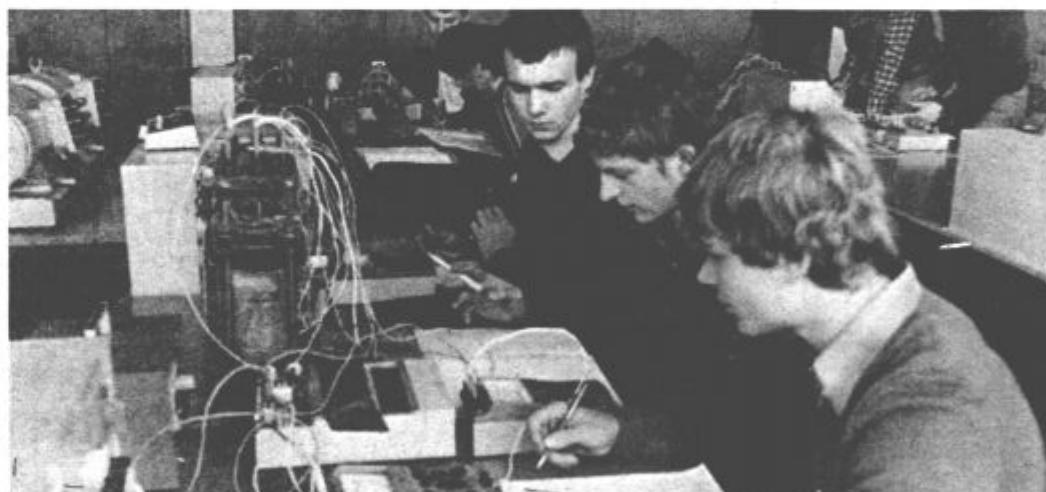
V letošnjem šolskem letu deluje v njem 83 oddelkov, kar pomeni, da je med največjimi centri srednjih šol v Sloveniji tako po številu učencev kot po številu vzgojno izobraževalnih programov. Za odrasle je na srednji stopnji organizirano izobraževanje v 13 oddelkih v Titovem Velenju, Trbovljah in Žalcu, v sodelovanju z VTS Maribor in FNT Ljubljana pa tudi višješolski študij

V delovni organizaciji EKO si tudi za prihodnje optimistično zastavljajo pot

Novi izobraževalni programi so bolj vezani na neposredno proizvodnjo

Učence Centra srednjih šol usposablja v sodobnih učilnicah

elektrotehnike, strojništva in rudarstva.

Za vzgojo in izobraževanje v centru skrbi 150 učiteljev splošno izobraževalnih in strokovno tehničnih predmetov ter učiteljev praktičnega pouka. Skupno se v Centru srednjih šol ter v tozdu Izobraževanje RLV ukvarja s pedagoškim delom poln delovni čas 210 pedagoških delavcev. Vsaj tolikšno pa je tudi število organizatorjev in inštruktorjev proizvodnega dela v drugih organizacijah združenega dela.

Temeljna usmeritev v delu Centra srednjih šol je čim boljše povezanost z delovnimi organizacijami v Šaleški dolini, v preostalem delu celjske regije in na Koroškem. V tesnejši povezavi z gospodarstvom vidijo možnosti za dvig kvalitete teoretičnega in praktičnega pouka. Prav kvaliteta je trajna usmeritev Centra v zameno za dosedanje ekspanzijo. Kot merila za kvaliteto ne bodo jemali samo statističnih podatkov o doseženih učnih rezultatih, temveč predvsem oceno o doseženem znanju in vzgojnih rezultatih. Takšno oceno bodo gradili predvsem na povratnih informacijah uporabnikov o usposobljenosti absolventov za delo in za nadaljnje izobraževanje. Prizadevali si bodo, da z neposredno menjavo dela zagotovijo sredstva za organizacijo dodatnega dela in mentorstva za posebej nadarjene učence in študente, za razvoj učnih programov za izpopolnjevanje strokovne izobrazbe na tehnološko pomembnih področjih, usmerjanja deklet v proizvodno usmerjene programe izobraževanja, vzpostavitev sistema spremljanja absolventov Centra ter metodično didaktične raziskave

in razvoj. Predvidevajo, da bodo racionalizirali samoupravno in poslovno organiziranost Centra s ciljem, da ustvarijo čim boljše pogoje za uresničevanje razvojnih nalog.

ELEKTROKOVINARSKA OPREMA

Zametke delovne organizacije Elektrokovinarska oprema najdemo v tistem delu RŠC, ki je do leta 1966 oziroma do rudarske krize opravljal storitveno obrtniška dela za RLV. Po rudarski krizi se je dejavnost naslonila na TGO Gorenje in začela kooperacijsko sodelovanje. Izkušnje, znanje in želja po lastnem programu so rodile politiko osamosvojitve. Bistvo te politike je v iskanju novih proizvodnih programov, ki slonijo na znanju, višji stopnji tehnoloških obdelav in prodiranju na mednarodna tržišča. Ves čas si v tej delovni organizaciji prizadevajo za stalno obnavljanje materialne osnove dela, iz katere izhajajo sredstva za njen obstoj. Vse bliže so tudi cilju, da je delovna organizacija tista celica, ki delavcem, ki združujejo delo v njej, zagotavlja socialno varnost, kar najboljše pogoje dela in perspektivo nadaljnega osebnega in skupnega razvoja.

Danes so delavci DO EKO povezani v petih tozdh (Serijska proizvodnja, Tehnološka oprema, Instalacije, Komerciala-promet, Vzdrževanje) in delovno skupnost skupnih služb.

Ko se v delovni organizaciji ozirajo na prehojeno pot in ocenjujejo sedanje rezultate, si optimistično zastavljajo pot tudi za naprej. EKO postaja s svojo ponudbo, tehnologijo, organiziranostjo in razvojem delovna organizacija jugoslovanskega pomena, ki se intenzivno in enakopravno vključuje v mednarodno delitev dela.

FARMIN – INŽENIRING

V iskanju novih proizvodnih programov se je v orodjarni RŠC razvila tudi proizvodnja orodij za izdelavo opreme za farme. Dosegali so dobre rezultate in se odločili, da postopno osvojijo proizvodnjo celotne opreme za farme. Nosilci razvoja tehnologije in opreme so v okviru RŠC povezali vse proizvodne tozde in kmalu je bila zgrajena prva farma. Pričeli so z opremo za vzrejo piščancev, kmalu pa so jo razvili še za vzrejo puranov, rac, gosi in fazanov in drugih živali. S kvaliteto, ceno in kratkimi roki so se uveljavili po vsej Jugoslaviji in lahko rečejo, da je tretjina vsega piščančjega mesa v Jugoslaviji proizvedena z njihovo opremo.

Ker so se pri kupcih pojavile zahteve po celovitih investicijah – od projektov, zemeljskih del, gradbenih in instalacijskih del, do vgradnje tehnološke opreme in predeja celotnega kompleksa, je bila leta 1981 ustanovljena poslovna skupnost Farmin. Ob reorganizaciji RŠC je tozd Inženiring postal enovita delovna organizacija Inženiring v poslovni skupnosti pa članica skupnega pomena.

V prihodnje bodo skušali izpolniti in izboljšati sedanje programe z najnovejšimi dosežki doma in v tujini. Pripravljeni pa so tudi šolati strokovnjake iz dežel v razvoju, kjer so še velike možnosti za izvoz njihove opreme in tehnologije.

Štiri organizacije združenega dela, ki so nastale iz Rudarskega šolskega centra, delujejo sicer samostojno, vendar pa se poslovne, organizacijske, zlasti pa človeške vezi niso pretrgale; zato so se tudi odločili, da bodo, tako kot so skupno gradili Rudarski šolski center, širili in poglobljali njegovo dejavnost, tudi skupno praznovali 25-letnico. Skupno proslavo so združili s praznovanjem dneva republike.

Inženiring je enovita delovna organizacija, v okviru poslovne skupnosti Farmin pa članica skupnega pomena

*Vsem delovnim ljudem
in občanom občine Mozirje
ter vsem delovnim ljudem
in občanom širom po naši
domovini
čestitamo
za 29. november —
dan Republike!*

Skupščina občine Mozirje
Izvršni svet skupščine občine
Mozirje
Občinska konferenca SZDL Mozirje
Občinski svet ZSS Mozirje
Občinski komite ZKS Mozirje
Občinski odbor ZZB NOV Mozirje
Občinska konferenca ZSMS Mozirje
Občinska konferenca ZRVS Mozirje
Samoupravne interesne skupnosti
z območja občine Mozirje

Elkroi®

PROIZVODNJA MODNE
KONFEKCIJE
Mozirje

*Za 29. november — dan republike
iskreno čestita vsem delovnim ljudem
in občanom Mozirja in Velenja*

ljubljska banka

TEMELJNA BANKA VELENJE

*Iskreno čestitamo vsem delovnim
ljudem in občanom občin Velenje
in Mozirje za 29. november —
praznik Republike!*

Delavci

ZDRAVSTVENEGA
CENTRA VELENJE

*— čestitamo delovnim ljudem in
občanom občin Velenje in Mozirje
za praznik Republike — 29. november!*

mladinska knjiga **K**

TOZD KNJIGARNE IN PAPIRNICE
KNJIGARNA TITOVO VELENJE

*Za 29. november — rojstni dan nove Jugosla-
vije iskreno čestitamo vsem delovnim ljudem
in občanom občine Velenje.*

EMONA — KMETIJSKI
KOMBINAT PTUJ
TOZD TRŽNICA
TITOVO VELENJE

*Pridružujemo se čestit-
kam delovnim ljudem
in občanom za praznik
Republike — 29. novem-
ber!*

GRADBENO
INDUSTRIJSKO
PODJETJE

LJUBLJANA

TOZD
GRADBENA ENOTA
CELJE N. SOL. O.

*O za komunalno in stanovanjsko oskrbo
Vekos n. sub. o. Titovo Velenje, Koroška 37 b*

Vsem delovnim ljudem in
občanom, posebej pa našim
uporabnikom čestitamo ob
Dnevu republike, 29. novembru.

ČESTITA

VSEM DELOVNIM LJUDEM IN OBČANOM

ŠALEŠKE DOLINE ZA 29. NOVEMBER

PRAZNIK REPUBLIKE!

MERX**ZDRAVILIŠČE DOBRNA****V DOBRNI SMO VAM PRIPRAVILI PESTRO JESEN IN ZIMO.**

Vabimo vas, da popoldneve in večere preživite ob rekreacijskih aktivnostih, posvetite več časa negi telesa in poskusite naše kulinarične posebnosti. Večer pa zaključite ob prijetni glasbi in plesu.

Vsak dan od 11. – 19. ure se lahko kopate v bazenih ali kabinah s termalno vodo, koristite kabinet, sauno, keg-

ljišče, masažo, namizni tenis, trim stezo ali se sprehodite po urejenih sprehajalnih poteh.

Dopoldne ali popoldne obiščite naš medicinski kozmetični salon, kjer vam nudimo celotno, lepotilno in anticelulitno kuro. V narodni restavraciji hotela Dobrna vas bomo postregli vsak teden s posebnimi kulinaričnimi specialitetami ob prijetni glasbi.

Vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje iskreno čestitamo ob 40. obletnici rojstva nove Jugoslavije – 29. novembra!

Vsak petek in soboto **VI-DEOTEKA**, v zdraviliški restavraciji pa ples – za ples igra ECHO iz Celja.

V domačem okolju Zdraviliškega doma vam ponujamo poseben slaščičarski program.

Gostilna Triglav vas vabi, na slovenske narodne jedi, sveže ribe in pizzo.

zavod za urbanizem velenje p.o.

- Projektiranje gradbenih objektov
- Prostorsko in urbanistično projektiranje
- Inženiring (organiziranje in nadzor gradnje)

**ZA DAN REPUBLIKE –
29. NOVEMBER ČESTITAMO
VSEM DELOVNIM LJUDEM IN
OBČANOM OBČINE VELENJE!**

projektivni biro velenje
prešernova 3a - telefon 850051

Ob 40. rojstnem dnevu republike – 29. novembru, iskreno čestitamo vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje!

nama

**TOZD VELEBLAGOVNICA
TITOVO VELENJE**

Kolektiv tozda Veleblagovnica NAMA Titovo Velenje iskreno čestita vsem delovnim ljudem in občanom za dan republike – 29. november!

zavarovalna skupnost triglav n. sol. o. LJUBLJANA
OBMOČNA SKUPNOST CELJE, n. sol. o. – 63001 Celje, ul. XIV. divizije 4

*Ob dnevu republike
29. novembru čestitamo
vsem delovnim ljudem
in občanom občin
Velenje in Mozirje*

velenjska kooperacija
gradbeno-obrtna zadruga p.o.
titovo velenje, celjska 36a

*Iskreno čestitamo vsem delovnim ljudem
in občanom Šaleške doline
za dan republike – 29. november!*

63001 CELJE
LJUBLJANSKA C. 11

Prodajno servisna organizacija
**PRODAJALNA
TITOVO VELENJE**

*Vsem delovnim ljudem in občanom
iskreno čestitamo za praznik republike –
29. november!*

**ZCP cestno
podjetje
celje.**

**Delavci
CESTNEGA PODJETJA CELJE**

*Iskreno čestitamo vsem delovnim ljudem
in občanom občine Velenje in Mozirje
za 29. november – dan republike*

ALEKSANDER VIHAR

Bevče 8a
Titovo Velenje 63320

avtomehanika
avtomobilstvo
avtokleparstvo
antikorozijska
zaščita

*Iskreno čestitam vsem delovnim ljudem in
občanom občine Velenje – še posebej koristni-
kom uslug, za 29. november – dan republike.*

podjetje za urejanje voda
celje, škvarčeva 4, p. p. 144

**PODJETJE ZA UREJANJE VODA
NIVO CELJE**

s tozdi Vodno gospodarstvo Celje, Vodne in nizke gradnje
Celje in Projekt inženiringom Ljubljana ter DSSS

**ISKRENO ČESTITA VSEM DELOVNIM LJUDEM IN
OBČANOM ŠALEŠKE IN GORNJE SAVINJSKE
DOLINE ZA PRAZNIK REPUBLIKE – 29. NOVEM-
BERI**

SEVER-ŠTANGLER

Celjska 61 - 63320 Titovo Velenje - tel. (063) 851-275
852-820

**Ob dnevu republike – 29. novembru
iskreno čestitava vsem
delovnim ljudem in občanom
občine Velenje!**

**ZLATARNE
CELJE**

*Vsem delovnim ljudem in
občanom čestitamo za
40. rojstni dan nove Jugo-
slavije*

•
Priporočamo se za obisk
prodajaln v Titovem Ve-
lenju in Slovenj Gradcu

**GOSTIŠČE „FRAKELJ“
Miro Pukšič
Kardeljev trg,
TITOVO VELENJE**

Nudi vam vse vrste alkoholnih
in brezalkoholnih pijač, ter do-
mačih jedil.

**KOT POSEBNOST GOSTI-
ŠČE PRIPOROČA:**

– Frakeljno kavo, Frakelj-
no pivo, domačo kračo s
prilogo, kraški pršut s prilogo,
domače klobase zaseko.

Obratovalni čas gostišča vsak
dan od 7. do 21. ure, razen ob
nedeljah in praznikih.

*Vsem delovnim ljudem in ob-
čanom iskreno čestitam za
praznik republike – 29. no-
vember!*

*Ob 40. rojstnem dnevu republike –
29. novembru, iskreno čestitamo
vsem delovnim ljudem in občanom
občine Velenje!*

Ribiška družina Šoštanj

Akcijski program

Tri dni pred dnevom republike se bodo v sejni dvorani Doma krajevnih skupnosti Šoštanj zbrali na seji člani tamkajšnje ribiške družine. Vso pozornost pa bodo namenili predlogu akcijskega programa ribiških organizacij v Sloveniji za prihodnje leto.

Akcijski program gotovo pomeni za vsako ribiško organizacijo v naši republici večjo in učinkovito gospodarjenje v sladkovodnem ribištvi ter demokratizacijo upravljanja v naslednjem mandatnem obdobju. Na tej seji bodo člani šoštanjske ribiške družine poleg tega pregledali dosedanje delo družine ter uresni-

Majhni lističi prinašajo srečo

„Velenjčani radi prihajajo v „trgovino s srečo“ in si jo poskušajo priigrati. Najbolj množična je ekspres loterija, močno pa so naši igralci navezani še na športno napoved. V zadnjem času gredo dobro v prodajo srečke, ki prinašajo pol stare milijarde,“ je povedala Stanka Stropnik, prodajalka drobnih lističev, ki prinašajo srečo le nekaterim.

Tisti, ki zahajajo v lokal poleg Kavarnе slaščičarne Center v Titovem Velenju dobro poznajo način iger. Zdaj poskušajo priigrati nekaj denarja na ekspresni, drugi na športni, pa na lotu in jugoslovanski loteriji. Razočaranja so pogostejša kot pa veselje. Toda, to igralcev na srečo ne moti kaj preveč. Pridno kupujejo, obkrožajo številke na lističih in igrajo na srečo. To je danes za mnoge denar. Največjo vsoto, ki jo je Stanka izplačala v štirih letih — toliko časa je zaposlena v velenjski

Stanka Stropnik

loteriji — je bila 250 tisoč dinarjev. „Vseskozi si želim, da bi tudi

Tisti, ki zahajajo v lokal poleg Kavarnе slaščičarne Center v Titovem Velenju, dobro poznajo način iger. Zdaj poskušajo priigrati nekaj denarja na ekspresni, drugi na športni, pa na lotu in jugoslovanski loteriji. Razočaranja so pogostejša kot pa veselje. Toda, to igralcev na srečo ne moti kaj preveč. Pridno kupujejo, obkrožajo številke na lističih in igrajo na srečo. To je danes za mnoge denar. Največjo vsoto, ki jo je Stanka izplačala v štirih letih — toliko časa je zaposlena v velenjski loteriji — je bila 250 tisoč dinarjev. „Vseskozi si želim, da bi tudi

„Vseskozi si želim, da bi tudi tisti, ki zahajajo v lokal poleg Kavarnе slaščičarne Center v Titovem Velenju, dobro poznajo način iger. Zdaj poskušajo priigrati nekaj denarja na ekspresni, drugi na športni, pa na lotu in jugoslovanski loteriji. Razočaranja so pogostejša kot pa veselje. Toda, to igralcev na srečo ne moti kaj preveč. Pridno kupujejo, obkrožajo številke na lističih in igrajo na srečo. To je danes za mnoge denar. Največjo vsoto, ki jo je Stanka izplačala v štirih letih — toliko časa je zaposlena v velenjski loteriji — je bila 250 tisoč dinarjev. „Vseskozi si želim, da bi tudi

„Vseskozi si želim, da bi tudi tisti, ki zahajajo v lokal poleg Kavarnе slaščičarne Center v Titovem Velenju, dobro poznajo način iger. Zdaj poskušajo priigrati nekaj denarja na ekspresni, drugi na športni, pa na lotu in jugoslovanski loteriji. Razočaranja so pogostejša kot pa veselje. Toda, to igralcev na srečo ne moti kaj preveč. Pridno kupujejo, obkrožajo številke na lističih in igrajo na srečo. To je danes za mnoge denar. Največjo vsoto, ki jo je Stanka izplačala v štirih letih — toliko časa je zaposlena v velenjski loteriji — je bila 250 tisoč dinarjev. „Vseskozi si želim, da bi tudi

cevanje sprejetih programov na področju vzgoje ribičev, čuvajev, gospodarjev, za varstvo voda, za vlaganje zaroda, mladice in rib, za varstvo okolja voda in jezera. Nekaj besed pa bodo namenili še 30. letnici delovanja društva in razviti prapora, ki so ga člani družin kupili s prostovoljnimi prispevki, in sicer s plačilom zlatih in srebrnih spominskih žebelčkov ter prostovoljnim delom pri varovanju, urejanju ribiškega doma ter njegove okolice, ki je postalo rekreacijsko središče krajanov.

Končno sta se v začetku tega leta ribiški družini Šoštanj in Titovo Velenje sporazumeli in podpisali samoupravni sporazum o delitvi voda Paškega ribiškega okolišča. Takšno delitev in pa srednjeročni gojitveni načrt sta sprejela tudi izvršni svet in vsi trije zbori občinske skupščine.

Vsi krajani, ki bi želeli postati ribiči, se morajo ribiški družini Šoštanj prijaviti do konca tega meseca. Tisti, ki pa so že člani te družine, pa morajo do konca meseca novembra plačati članarino, sicer jim preneha članstvo v družini brez predhodnega obvestila. Seveda morajo, tako kot že običajni, pri plačilu prinesiti sabo letne članske ribolovnice s povzetkom ulova in lovnih dni.

Miloš Vovk

Rja neusmiljeno načena buldožer, ki so ga graditelji pustili na travniku za novim ptt centrom že pred dobrim mesecem dni. Tudi to je eno od tistih neodgovornih dejanj, ki draži našo stanovanjsko gradnjo.

Iščemo najstarejšo fotografijo

Na mestu, kjer sedaj stojijo Termoelektrarne Šoštanj, je prej stala ta Vošnjakova stavba, v kateri so bila stanovanja delavcev, ki so delali v njegovi tovarni. Posnetek je nastal leta 1938 ob 150 letnici ustanovitve te tovarne. Fotografijo nam je poslala Grete Divjak, mi pa vas vabimo, da še naprej sodelujete v tej naši rubriki. Vse objavljene prispevke honoriramo.

„Primeru“ galerija na rob

Vedno bolj znana in upoštevana »Galerija mesnica« nam te dni predstavlja izdelke, ki so v dolini vzbudili dokaj hude krvi in nasprotujočih sodb. Da bi bil pogovor o tem »primeru« lažji, sem se namenil zapisati nekaj besed. Vprašanja in dileme ob razstavi namreč posegajo na več področjih, za plodno diskusijo pa je nujno razmejiti pomen te področij in vztrajati na tako zastavljenem dialogu. Na tem mestu se bom dotaknil samo dveh nivojev:

polja estetike in polja čutnega doživetja. Vsaka razstava ali umetniški proizvod nosi v sebi lastno (estetsko) govorico, to je kod, jezik, s katerim komunicira s publiko. Ta jezik je drugačen od vsakdanjega in zahteva določeno poznavanje, ki se posamezniku kaže kot rezultat njegovega intuitivnega doživetja (ki je lahko proizvod določenega kulturno-zgodovinskega okolja, procesa socializacije, njegove sposobnosti dojemanja ipd.) ali pa je plod sistematičnega in dolgotrajnega spoznavnega procesa. V našem primeru se sodb o omenjeni razstavi giblje v oznakah: primernost — neprimernost, kvarnost — nekvarnost, pornografija — umetnost, kič — prava umetnost ipd.

Očitno je, da se pri ocenjevanju ne moremo izogniti vrednostnim sodbam, vendar je prav tako jasno, da tudi takšne vrste sodb morajo podlegati dialogu, ki je podprt z argumenti in določenim poznavanjem stvari. To pa seveda pomeni, da izjava kot »ta izdelek je kič ali pornografija« zahteva argumente, prav tako kot te zahteva tudi izjava »ta izdelek je

umetniški izdelek«. To še posebej zaradi dejstva, da lahko takšna ali drugačna sodba odloča o njegovi usodi.

Te vrste sodb so (vsaj navidezno) lažje, ko gre za (umetniški) izdelek znanega in že priznanega ustvarjalca. Navidezno lažje zato, ker od ocenjevalca ne zahtevajo posebnega napora, njegovo vrednotenje pa v nobenem primeru ne more zgrešiti splošno veljavnega. V tem smislu je torej izrekanje o »družbeno priznanem« izdelku manj nevarno oz. nenevarno.

Povsem drugačne pa so stvari, ko se postavimo proti izdelku, ki ni »otrok« znanega umetnika, še posebej če se giblje na meji družbeno sprejemljivega. Na tej meji pa golota pri nas prav gotovo (še vedno) je. Na tem mestu se ne morem spuščati v družbene in zgodovinske okoliščine, ki dopuščajo goloto še vedno razglasiati za nekaj ekscesnega, nemoralnega ipd. Za nas je bolj pomembno dejstvo, da je golota pri nas že dobila »javno« pravico do obstoja v določenih pop-ularnih medijih (razne revije, časopisi, film in ne nazadnje »intimna« zasebnost posameznika), na področju umetnosti pa le v delih znanih in uveljavljenih umetnikov. V našem primeru pa smo soočeni z izdelkom »anonimnega« ustvarjalca, ki nam povrh vsega ne prikazuje le subjektivnega videza predmeta, oziroma njegove umetniške predelave, temveč nam svoj predmet upodobitve kaže tudi v vsej njegovi konkretnosti in nepredelani. Gre za to, da nam tehnika upodobitve (fotografija) dopušča le majhno

možnost bega v umetniško subjektiviteto, postavlja nas, skratka, pred »živo« telo konkretne osebe. Ravno to pa je po mojem mnenju preloma, ki nas sili, da objekta upodobitve a priori ne zremo kot umetniški izdelek (od tod dilema: ali umetnina ali kič — torej pornografija), ampak v prvi vrsti kot žensko telo kot tako. Če pa je to res, potem se tudi naši kriteriji nehoti in nezavedno premaknejo v polje čutnega doživetja in odnosa (ki v nas tudi vzbudi čutni odziv, kot npr. zgazanje ali poželenje), kar pa z estetsko sodbo nima preveč skupnega. Ta izpeljava pa od nas zahteva, da se v pogovoru vnaprej natančno opredelimo in precizno izjavimo, ali:

— govorimo o izdelku ustvarjalca, ki nam svoj objekt upodobitve umetniško-ustvarjalno posreduje;

— govorimo izključno o objektu kot takem, ki s svojo konkretno pojavnostjo v nas vzbuja različne asociacije.

Sele tako jasno opredeljen pogovor pa nam dopušča možnost, da razstavo ocenjujemo kot neprimerno, pohujljivo, družbeno škodljivo in podobno. Seveda pa nam bo tudi jasno, da s temi sodbami ne ocenjujemo izdelka ustvarjalca (v tem primeru fotografij), temveč preverjamo naš lastni odnos do sveta oziroma golote kot njegovega sestavnega dela. To pa je področje, ki ga ne moremo meriti z vatli estetike oziroma umetniškega.

Vane Gošnik

Jezikovno razsodišče (110, 111)

Polog ali depozit

F. S. iz Ljubljane nam je poslal naslednji dopis: „Zadnje čase (ali še bolj točno: od lanske jeseni) se v našem časopisu in drugih javnih občilih tepeta dve besedi istega pomena: polog in depozit. In kot je bilo pričakovati v tej bitki spet zmaga ime nitna tujka. Še eno kukavičje jajčece v našem že itak pisanem besednem gnezdu, iz katerega ščebeče čedalje več tujih glasov ...“

Vprašanje polog ali depozit je jezikovno bolj zapleteno, kot meni naš dopisnik. Med besedama polog in depozit namreč ne gre za razmerje istopomenska domača beseda: prevzeta beseda (v tem primeru bi se zlasti v splošni rabi raje odločili za domačo besedo), ampak za razmerje, v katerem si je prevzeta beseda z domačo razdelila pomen. Besede depozit torej ne moremo zavreči že zato, ker je prišla od drugod. Depozit ima v slovenščini naslednja pomena: 1. »v banko vložena denarna sredstva«, npr. denarni, devizni depozit; število depozitov narašča ... (v tem pomenu se v slovenščini pogostejše uporablja beseda vloga); 2. »v hrambo dani vrednostni papirji ali dragocenosti«, npr. depozit zlata; vrednost depozita; carinski depozit ... (v tem pomenu se manj pogosto uporablja tudi beseda polog). — Beseda polog pa pomeni: 1. »denarni znesek, ki ga je treba (začasno) dati, izročiti komu, da se dobi posojilo, določena pravica«, npr. nakazati banki polog za nakup stanovanja na kredit; garancijski polog ... 2. »v hrambo dani vrednostni papirji in dragocenosti«, kar je enako drugemu pomenu besede depozit (polog se v tem pomenu uporablja manj pogosto); 3. glagolnik od položiti v pomenu »dati, plačati«, npr. polog dnevnega izrška; dvigi in pologi ...

Za označevanje vsote denarja, ki ga moramo nakazati banki, kadar potujemo v tujino, je pa najprimernejši izraz polog — z njim pridobimo pravico odnesti v tujino določeno vsoto dinarjev. Raba besed depozit in polog omahuje verjetno zaradi ohlapnega prevoda ustreznega srbohrvaškega izraza v zvezni uredbi. Prevajalci se niso prepričali o rabi besede depozit v slovenščini in s tem povzročili, da je prek poročevalcev in razlagovalcev uredbe prišla v dnevno časopisje hkrati z besedo polog.

Obe besedi sta jeziku potrebni: njuna osnovna pomena pa sta različna in zato ju ne bi smeli zamenjevati.

Jezikovna vzgoja tudi pri zgodovini

„V začetku 19. stoletja so francozi na slovenskem ustanovili ilirске province. Njihov prihod je naudušeno pozdravil tudi Valentin Vodnik.“ Tak je kratek odlomek iz kontrolne naloge nekega ljubljanskega srednješolca. Poslala nam ga je njegova učiteljica zgodovine A. H. z naslednjim komentarjem: „Nisem ljubiteljica kontrolnih nalog, včasih pa me časovna stiska le prisili, da moram učence ocenjevati na ta način. Kontrolne naloge pa so vedno zbirka jezikovnih napak, pričajo o neznanju, pa tudi o slabem odnosu do jezika. Zdi se mi, da bi vsi skupaj morali več storiti za to, da učenci šol ne bi zapuščali nepisnimi in nesposobni za pravilno ter samostojno izražanje.“

Navedek iz kontrolne naloge kaže popolno brezbržnost do pravopisnih in pravorečnih pravil. Učenec se je pač predal udobnemu prepričanju, da piše kontrolno nalogo iz zgodovine, ne iz slovenščine, in da torej jezikovne napake ne bodo vplivale na oceno. Tako ravnanje naših šolarjev izvira iz vsakdanje šolske prakse. Zaradi natrpanih učnih programov in prevelikega števila učencev v oddelkih (tudi do 36 »glav« na razred) učitelji ne »trajajo časa« z ustinim spraševanjem, ampak učence raje zasipavajo s kontrolnimi nalogami. V naglici največkrat ocenijo le njihovo »vsebino«, jezika pa ne, saj to ni njihova neposredna dolžnost. Tudi na univerzi si bodoči profesorji večinoma ne pridobijo dovolj jezikovne kulture. Tako učitelji v šolah pri različnih oblikah šolskega dela (razlaga, preverjanje znanja, skupinsko delo ...) pozabljajo, da niso le strokovnjaki za svoja področja, ampak tudi jezikovni vzgojitelji. Ne zavedajo se, da bi s spodbujanjem učenčevega pravičnega in samostojnega izražanja poglobljali tudi njegov dejaven odnos do predmeta, ki ga poučujejo. Ni torej prav, da skrb za jezikovno vzgojo prepuščajo samo slavistom, saj pouk slovenščine obsega v povprečju le slabo deseterino učnih ur na teden, kar je premalo za primerno obvladovanje jezika v strokovnem sporočanju.

Za jezikovno vzgojo v šoli smo odgovorni vsi, še posebej tisti, ki se po službeni dolžnosti ukvarjajo z vzgojo in izobraževanjem.

(vos)

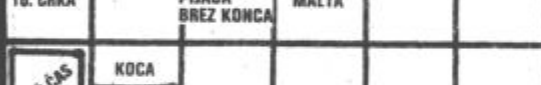
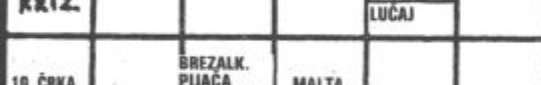
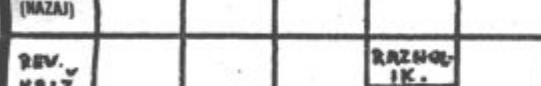
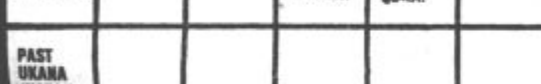
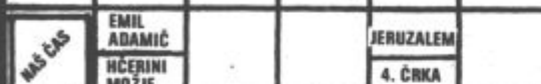
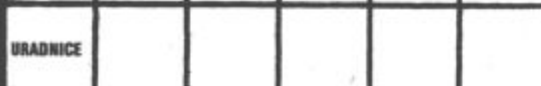
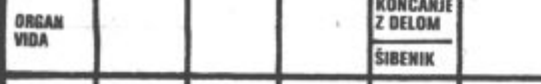
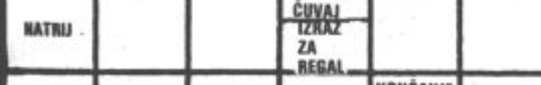
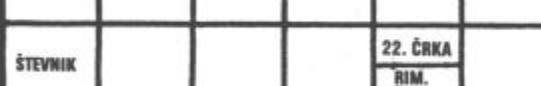
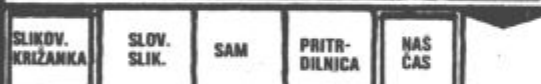
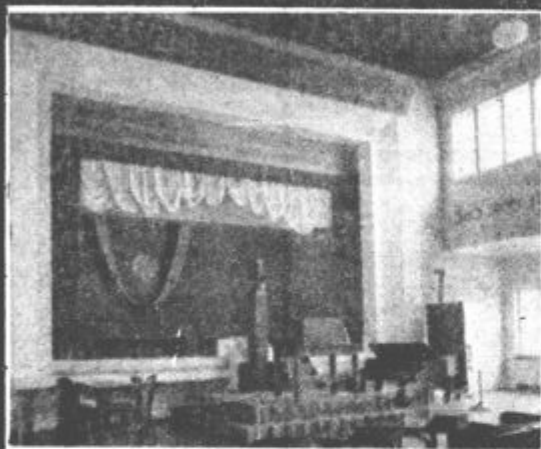
Je (bo) fotoklubu spodrsnilo na bananinem olupku?

Praznična nagradna križanka

Za pravilno rešitev nagradne križanke bomo izžrebali pet nagrad.

1. nagrada 500 din, 2. nagrada 300 din, od 3. do 5. nagrade pa 200 din

Rešitve (izrezane križanke) pošljite do sobote, 10. decembra na naslov Uredništvo: Našega časa, Foitova 10, Titovo Velenje z oznako »Nagradna križanka«

Klepetava Mara je trezna padla s steze

Budil se je nov jesenski dan. Skupina planinsko opravljenih ljudi je čakala na avtobusni postaji.

Z avtobusom smo se peljali do Sentjurja, mimo Slivniškega jezera, iz katerega se je svedrala jutranja megla, kot da bi se kadilo iz lonca.

Ustavili smo se v Loki pri Zusu. Tokrat je bilo med nami nekaj res izvrstnih pevcev, zato smo namesto stare navade, da takoj poiščemo gostilno, zapeli nekaj izvrstnih slovenskih ljudskih pesmi. S svojo dobro voljo smo tako vplivali na ostale zaspale planince. Po kratkem postanku je dolga razvlečena kača planincev odšla skozi jesenski bukov gozd, prepleten z zelenim bršljanom. Po tistem zavetju mogočnih bukovih krošenj smo prišli na travno jaso, obilo z jesenskim soncem.

Pozdravila nas je stara kmečka hiša in kaša, še vedno krita s sla-

mo, stoletna lipa in prijazni gospodar, ki nam je postregel z medico.

Ceprav je ta del Slovenije bolj slabo obiskan, lahko tod naokoli srečaš največ prijaznih ljudi pripravljenih na prijeten pogovor. Nizki kozjanski grički, posuti z malimi kmetijami in vaškimi cerkvicami niso nič manj privlačni kot mogočne Julijske Alpe. Poslovili smo se od prijaznih ljudi in se leno pomikali po toplem jesenskem soncu mimo zapuščenih kozjanskih domačij.

Tokrat je imela „glavno besedo glasna, toda simpatična Mara, zvesta prijateljica gora. In ko se je v svoji govorni vni popolnoma trezna zvrnila z gozdne steze, ni bilo smeha ne konca, ne kraja. Pa tudi pobrala se je brez naše pomoči.

Na Rudnici smo si privoščili dve uri počitka. Nekateri smo izkoristili ta čas za sprehode po gozdnih stezicah. Nabirali smo štorovke in kostanje. Ves čas smo

veliko peli, peli. Tudi v teh krajih so se partizani zvesto borili za svobodo. Osemdesetletno ženico smo vprašali o tistih časih. Njihova življenja so bila v neprestani nevarnosti. Sedaj, ko je stara, je pa tako vseeno, če bi jo pihnil, kot pravi sama. Ko smo ob slovesu zapeli še partizansko pesem, nam je le s težavo pomagala pri petju. Bila je preveč ganjena ob spominih na stare čase.

V vasi Olimlje smo si ogledali eno najstarejših lekarn v Evropi. Cerkev ob lekarni je popravljena. Popravljen pa bo tudi samostan, v katerem so bili pavlinci.

Stena rdečega bukovega gozda za cerkvijo, oblita z jesenskim soncem, stara cerkev — odlični kulturno-zgodovinski spomenik, lekarna, objeta s skrivnostnimi starimi časi, ki je vsakemu obiskovalcu svojevrsten užitek.

In le nekoliko stran od Olimlja stoji rojstna hiša našega planinca Mraza, kjer sedaj uspešno gospodarji njegov brat. Vztraja je, da obiščemo njegovo rojstno hišo. Bili smo zelo lepo sprejeti. Zopet smo prepevali. Od tod se je razprostiral še lepši večerni razgled na Olimlje.

Pojenjajoči dan nas je opozarjal, da bomo morali domov. Ob slovesu, na avtobusni postaji v Titovem Velenju smo bili vsi enotnega mnenja, da smo preživeli izredno lep dan. Nada Koblar

Romanca

*Na morju sva spoznale se
v discu tist' večer,
sva skupaj zaplesala,
objeta okrog teles.*

*Ustnice na ustnice
tukaj se začne
ljubezen, ki jo čutiš,
do fanta, ki ga ljubiš.*

*Odšla sva v tih večer,
na pesek tja ob morju,
sanjala sva o sreči
in ljubila se vso noč.*

*Oh, ta mladost naivna,
kaj vse v njej zgubiš,
ko gledaš samo fante,
ki so en fič-birič.*

Mateja Jevšenak, 3. b
srednja družboslovna šola,
Titovo Velenje

ZB NOV — levi breg

Kako na izlet

Izleti povezani z obiskom spominskih obeležij NOB so ena od prijetnejših dejavnosti organizacij Zveze borcev NOB. Danes, ko naša celotna družba z velikimi napori premaguje gospodarske težave, smo se dolžni tudi člani ZB stabilizacijsko obnašati. To še prav posebno, če člani zaradi skromnih osebnih prejemkov ne zmorejo danes vse dražjih prevozov na daljših relacijah.

Tudi mi — odbor ZB NOV center-levi breg Titovo Velenje smo bili postavljeni pred odločitev, kako in kam. Kako rešiti nalogo, da bo ovca cela in volk sit? In odločili smo se! Stopili smo v stik s tovariši iz Šoštanj in naleteli na polno razumevanje.

V nedeljo, 16. oktobra, so se naši člani dopoldne odpeljali z rednim avtobusom v Šoštanj, kjer so nas Šoštanjčani pristržno sprejeli. Takoj za tem so nas povedli do mestu in smo tako obiskali vsa spominska obeležja iz časov NOB, ki jih v Šoštanju ni malo. K spomeniku talcev smo položili venec in se poklonili njihovemu spomenu. Ogledali smo si tudi Napotnikovo galerijo. Prav posebno tople vtis pa smo odnesli iz osemletke Karla Destovnika-Kajuha, kjer nam je ravnatelj šole tovariš Kordeš po pristrnem pozdravu zelo nazorno pripovedoval o vlogi ter pomenu kulturniške skupine XIV. divizije, ki ji je posvečena zelo lepo urejena spominska soba v tej šoli. Z zanimanjem smo si ogledali razstaveni prostor. V šolskih prostorih smo si ogledali tudi stalno razstavo slikarskih in kiparskih izdelkov marljivi učencev.

Po zgodovinskih znamenitostih Šoštanj nas je vodil tovariš Miloš Volk, ki nas je seznanil tudi z zgodovino Šoštanj, za kar smo mu bili vsi udeleženci tega izleta še posebno hvaležni.

Popoldne nam je ob prijetnem kramljanju v prostorih Ribiške družine Šoštanj čas hitro minil. Mihi nam je v zavesti, da smo videli in izvedeli veliko, da nam je ob malenkostnih izdatkih bilo resnično prijetno. F. Kovič

JAVNI NATEČAJ

za oddajo stavbnih parcel za gradnjo počitniških hiš na območju zazidalnega načrta „Rekreacijski center Trebeliško“

1. Za gradnjo počitniških hiš tipa B-20, B-20+40 in B-40 — Smreka Gornji Grad:

- parc. št. 322/1-sadovnjak v izmeri 506 kv. m
- parc. št. 322/2-sadovnjak v izmeri 531 kv. m.
- parc. št. 322/3-sadovnjak v izmeri 424 kv. m.
- parc. št. 322/4-sadovnjak v izmeri 572 kv. m.
- parc. št. 322/5-sadovnjak v izmeri 441 kv. m.
- parc. št. 322/6-sadovnjak v izmeri 503 kv. m.
- parc. št. 322/7-sadovnjak v izmeri 479 kv. m.
- parc. št. 322/8-sadovnjak v izmeri 503 kv. m.
- parc. št. 322/9-sadovnjak v izmeri 379 kv. m.
- parc. št. 321/2-travniki v izmeri 686 kv. m.

SPLOŠNI POGOJI NATEČAJA:

1. Odškodnina za oddano pravico uporabe stavbnega zemljišča znaša 60,00 din za kv. m. zemljišča ter se mora poravnati v roku 15 dni po podpisu pogodbe o oddaji stavbnega zemljišča v uporabo na račun št. 52800-662-33033-SSZS občine Velenje, sicer se zaračunajo 25 % zamudne obresti.

V tej odškodnini je že zajeto plačilo prometnega davka, stroški odmere stavbnega zemljišča ter zemljiškoknjižnega prepisa. Uspeli ponudniki morajo podpisati pogodbo o oddaji stavbnega zemljišča v uporabo najkasneje v 3 dneh po prejemu obvestila, sicer se smatra, da so od nameravane gradnje odstopili, zaradi česar jim zapade varščina v korist SSZS občine Velenje.

2. Varščina za udeležbo na javnem natečaju znaša 10.000,00 din ter jo morajo ponudniki poravnati na račun št. 52800-662-33033-SSZS občine Velenje, Šaleška 19/a z oznako, da je varščina.

Varščina se uspelemu ponudniku vračuna v ceno stavbnega zemljišča, neuspelemu pa se vrne brez obresti. V primeru, da uspešni ponudnik brez upravičenega razloga odstopi od nameravane gradnje, mu varščina zapade v korist upravljalca zemljišča. Z eno vplačano varščino lahko zainteresenti navedejo v ponudbi tri gradbene parcele, na katerih želijo graditi. Dokazilo o vplačani varščini (odrezek) morajo zainteresenti poslati skupaj z izjavo, da sprejemajo splošne in posebne pogoje natečaja.

3. Stroški za komunalno opremljenost stavbnega zemljišča znašajo 80.000,00 din za posamezno parcelo ter jih mora uspešni ponudnik poravnati na račun iz 1. točke prav tako v roku 15 dni po podpisu pogodbe o oddaji zemljišča, sicer se zaračunajo 25 % zamudne obresti.

V teh stroških je zajeta možnost priključkov na cesto v makadamski izvedbi ter vodovodno in električno omrežje. Na te sekundarne komunalne naprave se bodo lahko bodoči investitorji gradnje počitniških hiš priključili najkasneje do konca meseca aprila leta 1984.

Kanalizacijo morajo investitorji urediti sami v skladu z zazidalnim načrtom in veljavnimi sanitarnimi predpisi.

4. Vse stroške v zvezi z gradnjo na oddanih stavbnih parcelah (sprememba namembnosti zemljišča, soglasja, prispevki za soglasja, lokacijsko in gradbeno dovoljenje, sanacija stavbnega zemljišča ter hišnimi priključki) nosijo investitorji sami.

POSEBNI POGOJI:

— Ponudniki oziroma zainteresenti za gradnjo počitniških hiš morajo biti člani AMD Šaleška dolina iz Titovega Velenja.

— Priložiti morajo pismeno izjavo, da bomo na prireditvah RC Trebeliško aktivno sodelovali.

5. Uspeli ponudniki morajo pričeti z gradnjo na oddanem stavbnem zemljišču najkasneje v roku 6 mesecev ter končati gradnjo v treh letih po podpisu pogodbe o oddaji stavbnega zemljišča, sicer se smatra, da so od nameravane gradnje odstopili. SSZS lahko v takem primeru pogodbo enostransko razveljavi, vsled česar uspelemu ponudniku zapade varščina v korist SSZS, pravica uporabe stavbnega zemljišča pa preide ponovno na SSZS občine Velenje. To velja tudi v primeru, če se investitorji ne pridržujejo ostalih razpisnih pogojev natečaja.

6. Ponudbe morajo zainteresenti poslati najkasneje do 9. 12. 1983 na naslov SAMOUPRAVNA STAVBNA ZEMLJIŠKA SKUPNOST OBČINE VELENJE, Titovo Velenje, Šaleška 19/a, z oznako „JAVNI NATEČAJ“.

O izboru uspešnih ponudnikov bo komisija za oddajo gradbenih parcel, ki jo sestavi AMD Šaleška dolina iz Titovega Velenja, obvestila vse zainteresente v roku 15 dni po izvedbi natečaja.

Izvršilni odbor SSZS občine Velenje ter predsedstvo AMD Šaleška dolina si pridržujeta pravico razveljavitve javnega natečaja.

Vse informacije v zvezi z oddajo stavbnih parcel za javnim natečajem lahko dobijo zainteresenti pri SSZS občine Velenje, tel. št. 852-410 in pri Geodetski upravi SO Velenje, tel. št. 850-836.

Titovo Velenje, dne 21. 11. 1983

Izvršilni odbor
SSZS občine Velenje
AMD Šaleška dolina
Titovo Velenje

Titovo Velenje

Razstava malih čistopasemskih živali

V pasazi Šaleške ceste 2 (Standard) bodo danes odprli razstavo malih čistopasemskih živali. Razstavo so pripravili člani društva, obiskovalci pa bodo lahko videli številne male čistopasemske živali, predvsem pa zajce in perjad. Razstava bo odprta do nedelje, na njej pa bodo možni dogovori z rejci o nakupu posameznih živali. Razstavljena bo tudi oprema za vzrejo, rejci pa bodo nudili strokovne nasvete.

Razstavo so omogočili delovna organizacija ERA, Farmin in izvršni svet občine Velenje.

Anonimno testiranje

V zadnjih nekaj letih, še zlasti pa lani, so se precej spremenila cestna prometna pravila. Novi so predpisi pa tudi nekaj novih prometnih oznach in znakov je moč videti na cestah. Ta ugotovitev in dejstvo, da mnogo voznikov in drugih uporabnikov javnega cestnega prometa, ki so se s prometnimi predpisi in pravili seznanili že pred leti, sprememb ne pozna, je spodbudilo

Branko Amon

mladinsko organizacijo tozda Strojni obrati, da so skupaj s koordinacijsko konferenco ZSMS Eso organizirali v svoji delovni organizaciji anonimno testiranje cestno prometnih predpisov za delavce-voznike. Testiranje, ki je sodilo tudi v okvir družbene samozaščite, se je udeležilo presenetljivo veliko število delavcev, kar 135. To je dovolj zgovoren dokaz velikega zanimanja voznikov za tovrstno preverjanje znanja iz cestno prometnih predpisov. To testiranje je v velenjski občini tudi prvi primer, da delavci takorekoč na delovnem mestu preverijo znanje, ki ga kot vozniki nujno potrebujejo. Zgledno in strokovno ga je izvedlo združenje šoferjev in avtomobanikov iz Titovega Velenja.

Akcijo anonimnega testiranja v Eso, je predsednik Branko Amon takole ocenil: „Že, ko smo načrtovali to preverjanje smo sklenili, da

ne bomo posvečali pozornosti samo rezultatom. Zato smo testiranje izvedli tako, da smo testne pole označili le s števkami. Vsi, ki so se testiranja udeležili pa so po končanem pregledu testnih pol lahko ugotovili, katera vprašanja so obkrožili napačno. Testiranje smo opravili kar med malico dveh zaporednih dneh. Večina udeležencev je izrazila tudi željo, da bi podobno preverjanje še ponovili. Nad vse prijetno pa smo presenečeni, da se je te akcije udeležilo toliko naših delavcev-voznikov, nekaj pa tudi tistih, ki bodo v kratkem opravljali vozniški izpit“.

Naj še dodamo, da je prva tovrstna akcija v velenjski občini povsem uspela, uspel pa je tudi njen vzgojni namen — večja varnost v cestnem prometu. Ta naj bi tudi v drugih delovnih organizacijah spodbudila podobno aktivnost. ZSAM bo takšnih odločitev nadvse vesela, nudila pa bo tudi vso strokovno pomoč.

In še to! Združenje šoferjev in avtomobanikov Titovo Velenje bo med preventivnimi akcijami še decembra letos organiziralo skupaj s SVP, delavci milice in drugimi, pregled vozil in nastavitve vplinjača za manjšo porabo goriva. Podobni dve akciji sta bili že lani, zanpu pa je bilo med vozniki precejšnje zanimanje. Upajmo, da bo tako tudi tokrat. B. Mugerle

TRGOVSKA IN PROIZVODNJA
DO „ERA“ TITOVO VELENJE

Delavski svet TOZD VELEPRODAJA

RAZPISUJE

dela in naloge s posebnimi pooblastili in odgovornostmi za dobo 4 let

POMOČ PRI VODENJU TOZD VELEPRODAJA IN VODENJE TERENSKJE PRODAJE

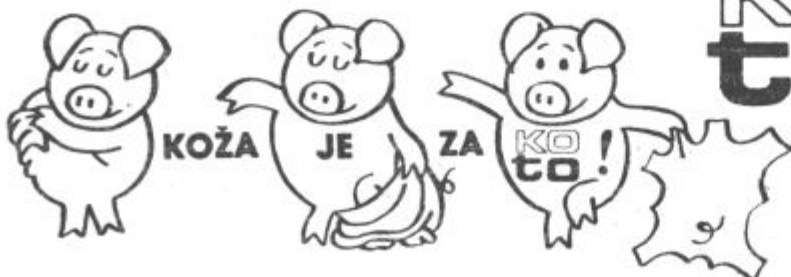
Kandidati morajo poleg pogojev določenih v zakonu izpolnjevati še naslednje pogoje:

- da imajo višješolsko izobrazbo ekonomske smeri
- najmanj dve leti delovnih izkušenj
- družbenopolitična aktivnost.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo v zaprti kuverti na naslov: Trgovska in proizvodna DO „ERA“ — TOZD VELEPRODAJA, Titovo Velenje, Kersnikova 1, z oznako „ZA RAZPISNO KOMISIJO TOZD VELEPRODAJA“ najkasneje v roku 8 dni po objavi razpisa.

Kandidati bodo o izbiri obveščeni v roku 20 dni od pretoka roka za prijave.

ODKUPEJEMO SVINJSKE KOŽE PO 80 DIN ZA KG
TER OSTALE KOŽE PO UGODNIH CENAH

KO
TO

KOTO
Koteks tobus
in zbiralnica
kmetijskih zadrug

KOLEDAR

ČETRTEK, 24. novembra — FLORA
 PETEK, 25. novembra — KATARINA
 SOBOTA, 26. novembra — VIRGIL
 NEDELJA, 27. novembra — KONRAD
 PONEDELJEK, 28. novembra — JAKOB
 TOREK, 29. novembra — DAN REPUBLIKE

SREDA, 30. novembra — ANDREJ
 ČETRTEK, 1. decembra — NATALIJA
 PETEK, 2. decembra — BLANKA
 SOBOTA, 3. decembra — FRANC
 NEDELJA, 4. decembra — BARBARA
 PONEDELJEK, 5. decembra — STOJAN
 TOREK, 6. decembra — MIKLAVŽ
 SREDA, 7. decembra — AMBROZ

MALIOGLASI

POCENI PRODAJ Zastavo 101, letnik 1975, registriran do aprila 1984. Informacije po telefonu 850-030, interna 216.

PRODAM nov levi zadnji blatnik za Dyano — 6, smuči Elan — 185 cm z vezmi Look — 77 in pancerje št. 43. Telefon 850-030, interna 216.

DEKLICA išče sobo z ogrevanjem. Naslov v uredništvu.

LADO — 1200, letnik 1979 prodam. Telefon 850-450, interna 08. Majda Dušak, Hramše 28, Dobrna.

PROJAM TRAJNOGOREČO PEČ KÜPERSBUSCH Dolinar, Tomšičeva 25, Titovo Velenje — popoldan.

PRODAM SEDEŽNO GARNITURO PECA, JANEŽIČ, Vrnjačke Banje VII/56, Titovo Velenje.

PRODAM F-4 TLS letnik 1977. Informacije po telefonu 850-058, dopoldne.

DVA JOGI VLOŽKA 2 m x 1 m in eno ležišče z jogijem prodam. Telefon 851-586.

PRODAM KERAMIČNE PLOŠČICE 7 kv. m temno rjavih 10 x 20 cm in 4 kv. m belih 14 x 20 cm. Telefon 850-389 od 16. ure dalje.

OPREMLJENO SOBO NUDIM MIRNIM SAMCEM po 1. 1. 1984. Prednost imajo rudarji.

Poseben vhod, samostojne sanitarije s tuš kopalnico, centralno ogrevanje. Pisne ponudbe s kratkim opisom pošljite na upravo Našega časa pod oznako: „Miren stanovalec.“

PRODAM KLAVIR STARINSKE VREDNOSTI. Trg Edvarda Kardelja 5, Titovo Velenje. telefon 851-263.

FIAT 126, star dve leti, ugodno prodam. Telefon 850-340, interna 07, kličite popoldan.

TAKOJ PRODAM NOVO VSELJIVO HIŠO V MISLINJI. Pisne ponudbe pošljite na upravo tednika pod šifro »Gotovina«.

VZAMEM V NAJEM SOBO, garsonjero ali kakršnokoli stanovanje za dobo dveh let. Pisne ponudbe pošljite na upravo lista pod šifro »Plačam v naprej«.

ŠANSUI ojačevalec A-5. TURNER T-80 in gramofon TRP-3 prodam. Telefon 851-120.

PRODAM odlično ohranjen zimski smučarski komplet za 15 let. Ivan Kovač, Foitova 4, Titovo Velenje, telefon 850-744.

KUPIM STARE kuhinjske elemente. Janič 852-345.

V STAĽNO DELOVNO RAZMERJE sprejem pridno in prijazno žensko. Delo je v gostinskem lokalu na morju. Stanovanje, hrana in plačilo po dogovoru. Ponudbe po telefonu št. 851-970.

TRAJNOGOREČO PEČ, staro 3 leta, prodam. Marjan Sempri-možnik. Skorno 7, Šmartno ob Paki.

IŠČEM SOBO ALI GARSONJERO v Titovem Velenju ali okolici. Pisne ponudbe pošljite na upravo lista pod šifro »Iščem stanovanje«.

PRODAM TAM — 2000 z novim motorjem z delom v Titovem Velenju in motor za Zastavo 640. Informacije: Servis usluge, Partizanska 5, Titovo Velenje.

PRODAM HARMONIKO »DELICIA« 120 basov, orgle »Tiger«, novo pevsko ozvočenje »Solton« in orgle »Farfisa«. Breznik. Kardeljev trg 1/52, Titovo Velenje. popoldne od 15.30 do 17.30 ure.

IŠČEM natakara ali natakario. Gostilna »MAJERHOLD« Mojzice. (Milan in Bernarda Car). Oglasite se osebno (razen torka) NOVO DVOSOBNO STANOVANJE oddam v najem delovni organizaciji. Samo pisne ponudbe pošljite na upravo lista z oznako šifre: »Pogodba«.

PRODAM SEDEŽNO GARNITURO — Informacije po telefonu 850-722 ali Prešernova 22, Teofil Schi.

UGODNO PRODAM FIAT — 1269. Letnik 1981, prevoženih 30.000 km. Zlatko Zupančič, Kardeljev trg 3 a 2, Titovo Velenje.

BARVNI TV GORENJE PRODAM Slavko Šimon, Partizanska 6, Šostanj. Telefon 881-010.

UGODNO PRODAM dolgo belo poročno obleko št. 42. Naslov v uredništvu.

PRODAM NOVO, NERABLJENO PEČ za centralno kurjavo »FERROTHERM« — EKB — 30.000. Naslov v uredništvu.

SPREJMEM BRIVSKO FRIZERSKO POMOČNICO — POMOČNICA. Pogoj za sprejem je eno leto delovnih izkušenj. Stanovanja ni. Nastop službe ob otvoritvi novo zgrajenega hotela »TERME« Topolšica. Prošnje pošljite ali pa se osebno oglasite na naslov: MARIJA DOLANC, Česalnica »ESTETIKA«, Topolšica 66, 63326 TOPOLŠICA.

DEŽURSTVA

DEŽURNI ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU VELENJE:

ČETRTEK, 24. novembra, dnevni dr. Grošelj, nočni dr. Žičkar.

PETEK, 25. novembra, dnevni dr. Hrastnikova, nočni dr. Pustovrh.

SOBOTA, 26. novembra, glavni dr. Zupančič, notranji dr. Glušičeva.

NEDELJA, 27. novembra, glavni dr. Zupančič, Notranji dr. Glušičeva.

PONEDELJEK, 28. novembra, gl. dr. Grošelj, notranji dr. Glušičeva.

TOREK, 29. novembra, glavni dr. Grošelj, notranji dr. Glušičeva.

SREDA, 30. novembra, glavni dr. Grošelj, notranji dr. Glušičeva.

DEŽURNI ZOBOZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU VELENJE:

26. in 27. novembra, Zora Pavlovič, Petra Stanteta Skale 13.

28., 29. in 30. novembra, Zvonka Petek, Koroška 31.

DEŽURNI VETERINARJI ŠOSTANJ:

Od 25. do 30. novembra IVO ZAGOŽEN Vrnjačke Banje 7, TITOVO VELENJE.

RDEČA DVORANA in SMUČARSKI KLUB VELENJE

VABITA

v soboto, 26. novembra, ob 20. uri na

SMUČARSKI PLES

Zabaval vas bo ansambel ŠOK. Vstopnina 200,00 dinarjev. Vstopnice dobite v turistični agenciji Rdeče dvorane v Titovem Velenju.

KINO • KINO • KINO • KINO • KINO

REDNI KINO VELENJE

Četrtek, 24. 11. ob 18. in 20. uri NEMIR — jugoslovanski, psihološki. V gl. vl.: Asja Jovanović.

Petek, 25. 11. ob 10. uri STREL NI BIL IZBRISAN — ameriški, srhljivka. V gl. vl.: John Travolta.

Petek, 25. 11. ob 18. in 20. uri STRANKE MADAME CLAUDE — francosko-ameriški, politični triler.

Sobota, 26. 11. ob 16., 18. in 20. uri STREL NI BIL IZBRISAN — ameriški, srhljivka. V gl. vl.: John Travolta.

Nedelja, 27. 11. ob 16. uri OTROŠKA MATINEJA — VELIKO POTOVANJE LOLEKA IN BOLEKA — risanka.

Nedelja, 27. 11. ob 18. in 20. uri STREL NI BIL IZBRISAN — ameriški, srhljivka.

Ponedeljek, 28. 11. ob 18. in 20. uri ŽENSKA FRANCOSKEGA POROČNIKA — britanski, ljubezenski. V gl. vl.: Meryl Streep.

Torek in sredo, 29., 30. 11. ob 18. in 20. uri JULIJ — jugoslovanski, vojni. V gl. vl.: Miki Manojlović.

FILMSKO GLEDALIŠČE

Ponedeljek, 28. 11. ob 20. uri RDEČI BOOGIE ali KAJ TI JE DEKLICA — jugoslovanski. v glavnih vlogah: Ivo Ban, Boris Cavazza, Jožef Ropoša, Peter Miakar. Režija: KARIPO GORDINA.

Film pripoveduje o zanimivem, razburljivem času prvih povojnih let. Radijska hiša pošlje na teren izbrano skupino mladih glasbenikov, ki naj bi delovnim ljudem v nesebičnih naporih prve petletke dvigala moralo v zadruhu, v delovnih brigadah in na gradbiščih, obenem pa naj bi se v teh preizkušnjah tudi glasbeniki sami prevzgojili v čvrste, udarne, zavedne mladince...

KINO DOM KULTURE VELENJE

Četrtek, 24. 11. ob 20. uri STRANKE MADAME CLAUDE — francosko-ameriški, politični triler.

KINO ŠOSTANJ

Sobota, 26. 11. ob 16. uri OTROŠKA MATINEJA — VELIKO POTOVANJE LOLEKA IN BOLEKA — risanka.

Sobota, 26. 11. ob 19.30 ŽENSKA FRANCOSKEGA POROČNIKA — britanski, ljubezenski. V gl. vl.: Meryl Streep.

Nedelja, 27. 11. ob 17.30 in 19.30 STRANKE MADAME CLAUDE — francosko-ameriški, politični triler.

Ponedeljek, 28. 11. ob 19.30 STREL NI BIL IZBRISAN — ameriški, srhljivka. V gl. vl.: John Travolta.

Sreda, 30. 11. ob 19.30 RDEČI BOOGIE ali KAJ TI JE DEKLICA — jugoslovanski.

KINO DOLIČ

Petek, 25. 11. ob 19. uri STREL NI BIL IZBRISAN — ameriški, srhljivka. V gl. vl.: John Travolta.

Torek, 29. 11. ob 19. uri RDEČI BOOGIE ali KAJ TI JE DEKLICA — jugoslovanski.

REDNI KINO VELENJE

Četrtek, 1. 12. ob 18. in 20. uri RDEČI BOOGIE ali KAJ TI JE DEKLICA — jugoslovanski.

Petek, 2. 12. ob 10. uri ZAKRINKANI JEZDEC — ameriški, western. V gl.: Clinton Spilsbury.

Petek, 2. 12. ob 18. in 20. uri LOV DO SMRTI — ameriški, avanturistični. V gl. vl.: Lee Marvin.

Sobota in nedelja, 3., 4. 12. ob 16., 18. in 20. uri ZAKRINKANI JEZDEC — ameriški western. V gl. vl.: Clinton Spilsbury.

Ponedeljek in torek, 5., 6. 12. ob 18. in 20. uri STIRJE LETNI CASI — ameriški, komedija. V gl. vl.: Alan Alda.

Sreda, 7. 12. ob 18. in 20. uri GETAWAY — ameriški, kriminalka. V gl. vl.: Steve McQueen.

FILMSKO GLEDALIŠČE

Ponedeljek, 5. 12. ob 20. uri GETAWAY — ameriški, kriminalka. V gl. vl.: Steve McQueen, Ali Mac Graw. Režija: Sam Peckinpah.

Napeta kriminalka o tem, kako je obojenec spuščen iz zapore prej kot bi moral biti, in sicer na posredovanje vplivnega človeka potem, ko je obojenčeva žena postala njegova ljubica. Da bi plačal svoj dolg, obojenec sodeluje v hančnem ropu na račun svojega dohodka. Vendar kmalu spozna, da je v tem ropu le vaba.

KINO DOM KULTURE VELENJE

Četrtek, 1. 12. ob 20. uri LOV DO SMRTI — ameriški, avanturistični. V gl. vl.: Lee Marvin.

KINO ŠOSTANJ

Sobota, 3. 12. ob 19.30 uri LOV DO SMRTI — ameriški, avanturistični. V gl. vl.: Lee Marvin.

Nedelja, 4. 12. ob 17.30 in 19.30 uri STREL NI BIL IZBRISAN — ameriški, srhljivka. V gl. vl.: John Travolta.

Ponedeljek, 5. 12. ob 19.30 uri ZAKRINKANI JEZDEC — ameriški, western. V gl. vl.: Clinton Spilsbury.

Sreda, 7. 12. ob 19.30 uri STIRJE LETNI CASI — ameriški, komedija. V gl. vl.: Alan Alda.

KINO DOLIČ

Petek, 2. 12. ob 19. uri STREL NI BIL IZBRISAN — ameriški, srhljivka. V gl. vl.: John Travolta.

Torek, 6. 12. ob 19. uri ZAKRINKANI JEZDEC — ameriški, western. V gl. vl.: Clinton Spilsbury.

OBVESTILO

Temeljna organizacija služno prizadetih Šostanj, obvešča svoje člane, da so uradne ure:

Ponedeljek od 7. do 10. ure
 Sreda od 15. do 18. ure
 Petek od 10. do 14. ure

Sedež organizacije je v Šostanju, Trg Svoboda 12

TEČAJ AEROBIKE

Hotel Paka, plesni klub in VELETON STUDIO organizirajo vsak torek in sredo od 19.30 do 22.00 tečaj Aerobike v DISCO — BARU Rdeča vrtnica. Prijave sprejema recepcija hotela Paka. Tečajnina znaša 800,00 dinarjev.

Vstop samo za tečajnike. Vljudno vabljeni!

DISCO — BAR RDEČA VRTNICA

vabi ob torkih in sredah na aerobiko (zaprtega tipa), v četrtek na Rock, v petek na izbor disco plesalca — 1983, v soboto je vstop možen samo v parih, v nedeljo pa na večer starih uspešnic.

MATINEJE OB SOBOTAH IN NEDELJAH

To nedeljo, 27. novembra, bo modna revija za mlade v programu matineje in zvečer.

VEPLAS, velenjska industrija plastike p. o. Celjska cesta 35 c

TITOVO VELENJE

Delavski svet delovne organizacije na podlagi 61. in 67. člena ter v skladu s členi 58. in 68. Statuta delovne organizacije

RAZPISUJE

dela in naloge:

A.

1. DIREKTORJA DO

Za direktorja DO je lahko imenovana oseba, ki poleg zakonskih, izpolnjuje še naslednje pogoje:

- da ima najmanj višješolsko izobrazbo tehniške, organizacijske ali družboslovne smeri oziroma z delom pridobljeno delovno zmožnost;
- da ima 5 let delovnih izkušenj na vodilnih ali drugih odgovornih delih oziroma nalogah;
- da ima sposobnost vodenja, koordiniranja in organiziranja;
- družbeno politična aktivnost.

Izbrani kandidat bo imenovan za dobo 4 let.

B.

1. VODENJE PROIZVODNEGA SEKTORJA

Pogoji:

- najmanj višješolska izobrazba tehniške (strojne, kemijske) ali organizacijske smeri oziroma z delom pridobljena delovna zmožnost;
- pet let delovnih izkušenj na vodstvenih ali drugih odgovornih delih oziroma nalogah;
- sposobnost vodenja in koordiniranja;
- družbeno politična aktivnost;

2. VODENJE TEHNIČNO-RAZVOJNEGA SEKTORJA

Pogoji:

- najmanj višješolska izobrazba tehniške (strojne, kemijske) smeri oziroma z delom pridobljena delovna zmožnost;
- pet let delovnih izkušenj na vodstvenih ali drugih odgovornih delih oziroma nalogah;
- sposobnost vodenja in koordiniranja;
- družbeno politična aktivnost.

3. VODENJE KOMERCIJALNEGA SEKTORJA

Pogoji:

- najmanj višješolska izobrazba ekonomsko-komercialne smeri oziroma z delom pridobljena delovna zmožnost;
- pet let delovnih izkušenj na vodstvenih ali drugih odgovornih delih oziroma nalogah;
- sposobnost vodenja in koordiniranja;
- družbeno politična aktivnost.

4. VODENJE FINANČNO-RAČUNOVODSKEGA SEKTORJA

Pogoji:

- najmanj višješolska izobrazba ekonomske smeri oziroma z delom pridobljena delovna zmožnost;
- pet let delovnih izkušenj na vodstvenih oziroma odgovornih delih oziroma nalogah;
- sposobnost vodenja in koordiniranja;
- družbeno politična aktivnost.

5. VODENJE SPLOŠNO-KADROVSKEGA SEKTORJA

Pogoji:

- najmanj višješolska izobrazba družboslovne smeri oziroma z delom pridobljena delovna zmožnost;
- pet let delovnih izkušenj na vodstvenih oziroma odgovornih delih oziroma nalogah;
- sposobnost vodenja in koordiniranja;
- družbeno politična aktivnost.

Izbrani kandidati za opravljanje del delavcev s posebnimi pooblastili bodo imenovani za dobo 4 let.

Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo v zaprti kuverti s pripisom „Za razpisno komisijo“ v roku 15 dni od objave razpisa na naslov VEPLAS, velenjska industrija plastike, Celjska cesta 35c, Titovo Velenje.

O izbiri bodo prijavljeni kandidati obveščeni v roku 30 dni od poteka roka za sprejemanje prijav.

ZAHVALA

4. novembra 1983 je nenadoma ugasnilo življenje naše drage mame, ome, sestre in tete

Tilke Pavšar

rojene 11. 1. 1908

Ob tej boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znanjem, sodelavcem in sosedom s Koroške ceste 8 v Titovem Velenju, ki so sočustvovali z nami, ji darovali cvetje in vence ter jo pospremili na njeni zadnji poti. Zahvaljujemo se tudi govornikom tovarišu Valenciju in tovarišu Volku za poslovilne besede, pevcem za zapete žalostinke in duhovniku za opravljen obred.

Žalujoci: sin Marijan z družino, hčerke Marta, Karla in Jana z družinami, sestre Ana, Marica in Hanika z družinami

Titovo Velenje

Priprave na sprejem olimpijske plamenice

Pisali smo že, da bo olimpijski plamen za sara-jevske igre potoval tudi skozi Titovo Velenje. Gre za pomemben dogodek, na katerega se želimo v naši občini kar najbolj skrbno pripraviti.

Že pred časom je začel delo poseben odbor, vodi ga Alojz Hudarin. Ta se je medtem sesel že na več sejah.

Olimpijsko plamenico bomo v Titovem Velenju sprejeli 2. februarja prihodnje leto. Po mestu jo bodo

nosili najboljši športniki in zaslužni telesnokulturni delavci. Plamenico bodo sprejeli ob 15.30 na začetku mesta s celjske strani in jo tam ponesli na iztek velenjske skakalnice pri gradu, kjer bodo prižgali simbolični planinski ogenj. Tu bo tudi priložnostni kulturni program z govorom — POZDRAV OLIMPIJSKIM IGRAM V SARAJEVU.

Olimpijski ogenj bo v Titovem Velenju pol ure, do 16.00, nakar ga bodo pone-

sli skozi Slovenj Gradec proti Mariboru.

Z odhodom olimpijskega ognja pa v Titovem Velenju se ne bo končala prireditev namenjena pozdravom olimpijskim igram. Prestavila se bo v Rdečo dvorano, kjer bo bogat program s prikazom telesnokulturne dejavnosti v Šaleški dolini. S podelitvijo priznanj najboljšim ekipam in posameznikom bodo v Rdeči dvorani sklenili prireditev — teden telesne kulture v občini Velenje.

tako posamezno kot tudi ekipno zelo dobre rezultate. Kegljaci in strelci so bili med najboljšimi, šahisti, ki jim gre „bolje od rok“ brzopotezni šah, se niso mogli uveljaviti, ribičem pa so „zmrzni-le“ ribe. Najboljši pa so bili velenjski strelci. Tako je Franjo Žučko osvojil zlato medaljo, Milan Burger je prejel srebrno odličje, Peter Jovanovič pa bron. Kegljaci so poleg ekipne zmage bili najboljši tudi pri posameznikih. Med osemnajstimi keglači je zmagal Velenčan Božo Komljenovič, Siniša Jovanovič pa je bil drugi. Šahisti so „pristali“ na zadnjem mestu. Od velenjskih igralcev šaha se je najbolje uvrstil Mirko Zgonjanin, in sicer na tretje mesto.

X X X

Na šahovskem turnirju, ki so ga organizirali invalidi iz Sevnice ob občinskem prazniku, so nastopili tudi šahisti društva invalidov iz Titovega Velenja. Med petimi ekipami so naši predstavniki osvojili prvo mesto in tako prejeli prehodni pokal. Za velenjsko ekipo so nastopili Čelikovič, Zgonjanin in Jevtič.

X X X

Konec preteklega meseca so invalidi — paraplegiki tekmovali na svojem državnem prvenstvu v namiznem tenisu. Na tekmovališču v Novem Sadu je nastopilo 18 tekmovalcev iz vse države. Prvo mesto pa je na tem tekmovališču osvojil Matjaž Anželj iz Titovega Velenja.

Velenje : Zamet 29:18

Niso pozabile igrati

Po dveh porazih spet dobra igra velenjskih rokometas. Proti gostjam z Reke so spet dokazale da znajo igrati. Za njihovo igro je bila značilna velika borbenost in kolektivnost, njihove akcije v napadu so bile hitre. Zlaha ko so prihajale v položaj za zadetek. Vodile so ves čas srečanja, povsem

nadigrane gostje in brez težav visoko zmagale.

V naslednjem kolu se bodo kot gostje sestale z Akademcem. Zadetke so dosegle: S. Bašič in Čefarino po 7, Djordjevič 5, Golich in Bovha po 3, Matiz 2, Kotnik in Omerović po enega.

Po dveh porazih dobra igra

Šoštanj : Varteks 23:27

Zmanjkalo jim je moči

Rokometas Šoštanja so proti gostom iz Varaždina igrali dobro le do polovice prvega polčasa, ko so povedli z rezultatom 9:6. Tedaj so se prebudili gostje, ki so imeli v vratih zelo dobrega vratarja Pintariča in pa igralca Vinceka.

Prvega so domači napadali le s težavo premagovali, Vincek pa je sam zabil Šoštanjčanom kar 12 zadetkov. Igralci Varteksa so namreč dosegli kar šest zadetkov zapored in to je bilo odločilno za poraz

domačih igralcev. Ti so si sicer v nadaljevanju srečanja na vso moč prizadevali, da bi zmanjšali razliko in morda izenačili, vendar so gostje vsako napako Šoštanja v napadu kaznovali v hitrim protinapadom in z zadetkom.

V 11. kolih so Šoštanjčani zbrali 10 točk in so na šestem mestu. V vodstvu so rokometas Istraturista z 20 točkami.

Šoštanj: Vajdl, Puc 7, Ramšak 1, Podgoršek 2, Plaskan 4, Cigoj, Lesjak, Mahnič, Potočnik 8.

Dobro le 15 minut

Železničar: Šmartno 1:0

Imeli smo

V zadnjem jesenskem kolu v slovenski nogometni ligi so nogometas Šmartnega gostovali v Mariboru pri tamkajšnji ekipi Železničar. Pri tem večkrat doslej se jih je tudi tokrat držala smola. Srečanje so namreč izgubili z rezultatom 1:0.

Igrišče je bilo dokaj težavno. Šmarčanom le borbenost ni bila dovolj. Ustvarili so si več lepih priložnosti za zadetek, vendar so bili njihovi napadalc, kot že ničkolikokrat doslej, nespretni. Odločilen gol so dali domačini že v prvem polčasu.

Nogometas Šmartnega so po 13. kolu na šestem mestu s 12 točkami. V prvem spomladanskem kolu pa bo v Titovem Velenju šaleški derbi med ekipo Rudarja in nogometas iz Šmartnega ob Paki.

Velenje —

Velika Polana 21:24

Mlade rokometasice Velenja so izgubile tudi zaostalo prvenstveno srečanje SRL — vzhod v Rdeči dvorani z Veliko Polano z rezultatom 21:24.

Telesno močnejše gostje so bile vseskozi boljše, najboljša med njimi pa je bila Horvatovala z 9 zadetki. Med domačimi igralkami pa so se med strelke vpisale Lešnik in Misarjevič 5, Budjinski 4, Felle 3, Rednak 2, Pevnik in Smajič po enega.

Invalidski šport

Invalidi naše občine so skupaj z invalidi iz Prijedora sodelovali na turnirju republike v Sisku. Invalidi športniki so merili svoje moči v šahu, kegljanju, streljanju in ribolovu.

Velenjski invalidi športniki so se tudi tokrat izkazali in dosegli

Rudar (TV) : Rudar (Tr) 0:0

Za konec ne najbolje

Za slovo brez zadetkov

V nedeljo so končali jesenski del prvenstva v Slovenski nogometni ligi. Igralci velenjskega Rudarja bodo prezimili na drugem mestu, jesenski prvaki so Mariborčani z 21 točkami, Velenjčani, ki so jih edini premagali, pa za njimi zaostajajo za tri točke. Na tretjem mestu pa so Trboveljčani (18 točk), ki so v zadnji jesenski prvenstveni tekmi odšli pri Jezeru.

Nedeljski rudarski derbi ni prinesel pričakovane igre. Ob zelo hladnem vremenu so igralci obeh ekip sicer prikazali borbeno igro, vendar so bili oboji zelo nespretni pred nasprotnikovimi vrati. Gostje so v prvem delu zadeli desno stativo

domačega vratarja in imeli v nadaljevanju celo nekaj zrelejših priložnosti za zadetek. V zadnjih minutah srečanja pa so jih Velenjčani povsem stisnili v njihov kazenski prostor, tako da je bilo kljub mrazu pred njihovim golom zelo vroče, toda nespretni domači napadalc niso in niso mogli premagati njihovega vratarja.

Na tekmi smo videli veliko prekrškov, prednjačili so gostje, ki so si zaradi grobe igre in zaradi prigravarjanja prislužili tri rumene kartone, pri gostiteljih pa je zaradi nevarnega zaustavljanja nasprotnika dobil rumeni karton Naberinik.

Elkroj : Pekre 1:1

Tudi za slovo le neodločeno

V nedeljo so nogometas igrali tudi nekaj srečanj v tekmovališču izenačiti. Priložnosti je bilo na obeh straneh dovolj, nekoliko več možnosti za zadetek in zmago pa so imeli gostje, kar zlasti velja za drugi polčas. Za nogometas Elkraja je torej še kako pomembno, da v zimskem odmoru uredijo svoje vrste, saj se z jesensko sezono resnično ne morejo pohvaliti.

nogometasem Elkraja, strelci je bil Gostecnik, pa je uspelo rezultat izenačiti. Priložnosti je bilo na obeh straneh dovolj, nekoliko več možnosti za zadetek in zmago pa so imeli gostje, kar zlasti velja za drugi polčas. Za nogometas Elkraja je torej še kako pomembno, da v zimskem odmoru uredijo svoje vrste, saj se z jesensko sezono resnično ne morejo pohvaliti.

Odbojka

Teško do točk

V šestem kolu v prvi slovenski odbojarski ligi so igralke Ljubnega gostovale v Mežici in zasluženo zmagale. Tekma je trajala dve uri. Obe ekipi sta pokazali nesproščeno in nerovno igro, za kar sta bila krivca tudi sodnika. Verbič (Ravne) in Vevar (Mežica) saj sta včasih sodila dokaj čudno. V petem odličnem nizu, sta se ekipi stalno menjavali v vodstvu in po ogorčenem boju je zmagala zbranejša ekipa.

V soboto bodo odbojkarice Ljubnega odigrale zaostalo tekmo v Celju proti ekipi Golovec. Za OK Ljubno so nastopile: Skok, M. Jeraj, J. Jeraj, Orlovič, L. Mori, M. Mori, Stevanč-

vič, Mevc, Kompan, Zalesnik, Podmeninšek, D. M.

SEJEM BIL JE ŽIV — V Rdeči dvorani v Titovem Velenju je bil konec tedna sejem rabljene, pa tudi nove smučarske opreme. Od petka do nedelje ga je obiskalo veliko občanov vseh starosti in veliko smučarske opreme je dobilo nove lastnike. Za najmlajše so vrteli tudi zanimive filme, delavci RTC Golte so prodajali smučarske karte z 10 odstotnim popustom, na voljo so bili tudi spominski olimpijskih iger Sarajeva 84 skratka, sejem bil je resnično živahen.

V ponedeljek so podpisali pogodbo z izvajalcem gradbenih del, v teh dneh pa so z deli tudi že pričeli

Pričeli graditi v soseski Šalek III

Že v mesecu juniju letošnjega leta so nekatere samoupravne interesne skupnosti, izvršni svet, krajevna skupnost Šalek Gorica in še nekateri drugi podpisali samoupravni sporazum o medsebojnih obveznostih pri gradnji stanovanjske soseske Šalek III. Sporazum bo pripomogel, da bodo dela usklajeno potekala, da bo v soseski tudi šola in vrtec ter objekt za osnovno preskrbo, ki ga bodo zgradili do tretje gradbene faze, naprej pa trgovsko podjetje.

V ponedeljek je samoupravna stanovanjska skupnost občine Velenje podpisala tudi že pogodbo z Vegradom

za izgradnjo prvih dveh stanovanjskih objektov v novi soseski. Objekt A B v katerem bo 69 stanovanj izključno za delavce REK bo predan namenu sredi decembra prihodnje leto, objekt A B C, v katerem bo 137 stanovanj (REK, solidarnostni sklad in druge delovne organizacije) pa bo gotov 15. junija leta 1985. V prvem objektu znaša izhodiščna cena kvadratnega metra stanovanja 28 636 dinarjev, v drugem pa 28 601 dinarjev.

Celotna stanovanjska soseska Šalek III, ki je podaljšek soseske Šalek II, bo kot predvidevajo dograjena leta 1986.

Medobčinska nogometna liga

Nedokončano tekmovalje

Sklenili so tudi jesenski del tekmovalja v medobčinski nogometni ligi, v kateri nastopa sedem ekip, med njimi tudi Usnarj iz Šoštanja. Gradbenik z Ljubnega in velenjski amaterji. Končna prvenstvena razporednica pa ne kaže prave slike, saj nekaj srečanj ni bilo odigranih, z nekaterih pa še ni poročil. Trenutno so v vodstvu nogometas Usnarja, ki so v šestih tekmah štirikrat zmagali in dvakrat izgubili.

Igralci ljubenskega Gradbenika so na tretjem mestu, vendar bodo spomladi doma odigrali še zaostalo srečanje z ekipo Gomilškega in lahko po točkah dohitijo Šoštanjčane. Nogometas kluba Amater iz Velenja so sicer z dvema točkama zadnji, vendar še ni na voljo poročil z dveh njihovih srečanj. Drugi del tekmovalja v medobčinski ligi bodo opravili v spomladanskih mesecih.

Kegljanje

Šoštanjčani tretji

Z derbijem 22. kola med Štorami in Šoštanjem se je končalo prvenstvo prve regijske keglaške lige.

Ekipa Šoštanja je doživela visok poraz, saj je nastopila le s petimi igralci. Tu gre predvsem za neodgovornost igralcev do kluba. Kljub temu so igralci Šoštanja igrali dobro in po tekmovalju starih celo vodili za 50 podrih kegljev. Ekipa Kovinarja je podrla 5115 kegljev, Šoštanjčani pa le 4235 kegljev. Za ekipo Šoštanja so nastopili: S. Fidej 874, Tamše 853, L. Fidej 849, Glavič 848 in Jovanovič z 811 podrih keglji.

Prvenstvo je osvojila ekipa Kovinarja iz Štor pred Hmežadom iz Zalca in Šoštanjem. Prvo uvrščena ekipa ima

pravico nastopa na kvalifikacijah za vstop v enotno slovensko keglaško ligo.

Brzopotezni šah

V počastitev dneva republike je šahovska sekcija TVD Partizana iz Vinske gore organizirala ekipni brzopotezni šahovski turnir. Udeležilo se ga je sedem ekip iz velenjske in žalske občine.

Zmagali so šahisti šahovskega kluba iz Titovega Velenja, ki so zbrali 21 točk, drugo so bili igralci kraljeve igre iz Reke s 16 točkami, tretji pa so bili domačini s 14 točkami. Te ekipe so prejele tudi pokale. Prireditelj, šahovska sekcija TVD Partizana Vinska gora, obljublja, da bo turnir tradicionalen. Pokrovitelj turnirja je bil Rek Velenje.

Uspešen jesenski del

Tekmovalci keglaškega kluba ZKZ Mozirje so uspešno sklenili prvenstvo v 1. regijski keglaški ligi, v kateri so letos nastopali prvič. Zlasti uspešni so bili v jesenskem delu, ko so dobili kar pet srečanj od sedmih in si močno popravili uvrstitev, skupno pa so osvojili 18 točk. V drugem delu prvenstva so najprej v gosteh premagali Šoštanj, nato pa klonili doma proti Celju in v gosteh proti Sentjurju. Korže rečeno so bili zelo uspešni jeseni. Že kar na začetku so nanizali tri zmage zapovrstjo. Doma so premagali Konus (4.960:4.863) in Dobro (5.062:4.965), v Celju pa Ingrad (4.907:4.771). Zatem so na domačem kegljišču nesrečno izgubili s Štorskim Kovinarjem (5.056:5.061), zmagali v Preboldu

(4.889:4.837), klonili proti Hmežadu v Zalcu (4.798:4.920) in za konec doma visoko premagali Radeče z rezultatom 5.150:4.895. Na tem srečanju se je zlasti izkazal Sivka, ki je podrl kar 941 kegljev in samo za 9 kegljev zaostal za rekordom kegljišča (Kačič 950).

Za ekipo ZKZ so igrali Viktor Kovac, Ferdo Hrovat, Danilo Sivka, Viktor Kranjc, Peter Kranjc, Marko Kramer, Janez Tavcar, Miran Presečnik in Stefan Kranjc. Prizadevni tehnični vodja in organizator je Viktor Kovac, v veliko pomoč sta mu Martin Aubrecht in Branko Jerovčnik, pozabiti pa seveda ne smemo uprave kegljišča, Zgornjesavinjske kmetijske zadruge in drugih. Omeniti velja, da bodo pred začetkom novega prvenstva pripravili vrsto občinskih in klubskih tekmovalj.

